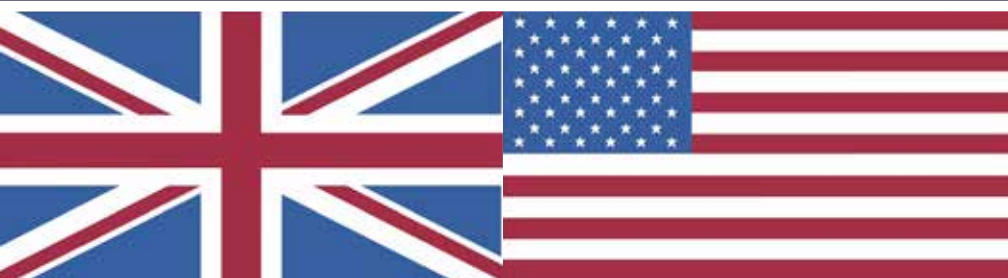

DE
FORENTE STATER
OG
STORBRITANNIA
I PROFETIENE

DE FORENTE
STATER OG
STORBRITANNIA
I PROFETIENE

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis informasjonstjeneste
I offentlighetens tjeneste, utgitt av
Guds Filadelfiakirke.

© 1967, 1972, 1975, 1980 2008 Guds Filadelfiakirke
Ettertrykk forbudt
Trykket i U.S.A.
Hvis ikke annet er nevnt, er skriftstedene fra Norsk
Bibel A/S 1988.

Folk i den vestlige verden ville bli sjokkerte—
lamslåtte—hvis de visste! Regjeringene i De
forente stater, Storbritannia, Canada, Australasia
og Sør-Afrika ville gå i gang med gigantiske
katastrofeplaner—hvis de visste! De kunne vite!
Men de vet ikke! Hvorfor?

Innholdsfortegnelse

INNLEDNING:

KAPITTEL 1: Den tapte hovednøkkelen har blitt funnet.... 10

KAPITTEL 2: Profetier lukket til nå!..... 14

KAPITTEL 3: Nasjonal storhet ble lovet Israel—likevel har jødene aldri mottatt dette hvorfor?.....20

KAPITTEL 4: Førstefødselsretten og septeret blir atskilt39

KAPITTEL 5: Pakten med David57

KAPITTEL 6: Israels barn blir til to nasjoner.....69

KAPITTEL 7: Jeremias mystisk oppdrag83

KAPITTEL 8: Det mystiske bruddet	94
KAPITTEL 9: Israels nye land	100
KAPITTEL 10: Førstefødselsretten holdt tilbake 2520 år!	114
KAPITTEL 11: Hvorfor Israel mistet identiteten sin	139
KAPITTEL 12: Førstefødselsretten—på dens høydepunkt— og nå!	160
KAPITTEL 13: Og hva nå? Profetier for den nærmeste framtida	168
KAPITTEL 14: Hva det er profetert skal hende, nå—med Amerika og Storbritannia	177
TILLEGG Ved J. Tim Thompson	194

Innledning

EN OVERVELDENDE VENDING er i ferd med å bryte ut i verdensbegivenhetene i de neste få åra. De forente stater, Storbritannia, Vest-Europa og Midt-Østen vil bli drastisk involvert. Det er allerede heller sent for den frie verden å få øynene opp for den virkelige meningen bak aktuelle verdensbegivenheter! Hvorfor ser ikke verdens ledere hva som kommer? Hvorfor er ikke de mest forstandige—statsoverhoder, vitenskapsmenn, pedagoger, redaktører, nyhetsanalytikere, bankfolk, industriledere eller handels—og forretningsledere seende? De er fullstendig uvitende! Hvorfor?

Grunnen er at de har fått feilaktig opplæring og har blitt forført til å lukke intellektet for de store årsakene som ligger bak verdensbegivenheter og trender. Denne verden har blitt opplært til feilaktig å ignorere årsakene og behandle virkningene! Likevel er alle verdens problemer og sykdommer ganske enkelt et spørsmål om årsak og virkning. Det er en årsak som har produsert strid og krig; fattigdom, elendighet og ulikheter; kriminalitet, sykdom og sinnssykdommer. Men lederne vet det ikke!

EN VERDENSEKSPLOSION VIL BRYTE UT

Verdens ledere er de utdannete i verden. Men de ble ikke utdannet i GRUNNLEGGENDE SANNHETER—fundamentet for riktig kunnskap. Den aller nødvendigste kunnskapen har ikke blitt

lært! De vet ikke HVA mennesket er—eller HVORFOR! De vet ingenting om hensikten eller meningen med livet! De ble ikke lært opp til å skille sanne verdier fra de falske. De lærte ikke de virkelige årsakene—fredens vei, til lykke, til universell overflod; heller ikke årsakene til krig, ulykkelighet, ulikheter og verdenskaos.

De vet ingenting om hensikten som blir utarbeidet her nede. De leder konsekvent menneskeheten på en kurs i konflikt med den hensikten, og volder denne ulykkelige, lidende, elendige menneskeheten ødeleggelser. Verden har ikke fred, fordi den mangler kunnskap om veien til fred. Ledere snakker om fred; de erklærer at de arbeider for fred; de roper ut for fred—mens de gir godkjenning og blind aksept til den veien som produserer krig!

Denne verden har simpelthen gått den gale veien!

Denne verden gir samtykke til, og overdrar sivilisasjonens godkjenning til VEIENE som er ÅRSAKENE til alle denne verdens lidelser.

Og nå nærmer vi oss raskt den endelige, store, voldsomme eksplosjonen, som vil skremme menneskene fra forstanden. Det er krefter som arbeider på planer, program og sammensvergelses i dag, bevegelser som snart vil bryte ut i en verdensomfattende eksplosjon av slik vold og kaos som aldri før har hendt, og som aldri mer vil skje. Menneskene klusser med naturkrefter som de mangler forutseenhet, kunnskap, mulighet og visdom til å kontrollere.

I denne lettsindigheten av utdannet uvitenhet, har det blitt moderne og intellektuelt opphissende å ignorere den store, grunnleggende årsaken til alle ting; det faktum om en hensikt som blir utarbeidet her nede, og om mesterplanen for dens utarbeidelse; den usynlige, men aller høyeste Makt som nå snart griper inn og endrer kursen på historien dramatisk—før menneskeheten blåser seg selv ut av eksistens.

Uvirkelig som det vil synes å være for dem som er låst fast i forførelsen i moderne utdanning, inspirerte denne aller høyeste Makten 2500 år siden en mann som het Jesaja til å sitere det Hansa: "Jeg er Gud, og det er ingen som jeg, jeg som fra begynnelsen forkynner enden, og fra fordums tid det som ikke har skjedd. Det er jeg som sier: Mitt råd skal bli fullbyrdet" (Jesaja 46:9-10).

De store verdensmaktene formulerer politikken sin—legger planene sine. Men i de neste få åra, vil vi se forbløffende hendelser eksplodere på en måte som er svært forskjellig fra planene til nasjonene! Hvorfor?

ALDRI EN BOM

Fordi det er en stor Gud som sier: ”Herren omstyrter hedningenes råd, han gjør folkenes tanker til intet. Herrens råd står fast for evig, hans hjertes tanker fra slekt til slekt ... Fra himmelen skuer Herren ned, han ser alle menneskenes barn. Fra det sted hvor han bor, ser han ned til alle dem som bor på jorden. Han er den som har skapt deres hjerter—alle sammen, og han gir akt på alle deres gjerninger.” (Salmene 33:10-15).

Denne samme Evige Gud sa: ”Hvem vil dere da ligne meg med, så jeg skulle være ham lik? Sier Den Hellige. Løft øynene mot det høye og se: Hvem har skapt alt dette...” Og igjen: ”Se, folkeslag er som en dråpe i et spann, som et støvgrann i en vektskål er de aktet ... Alle folkene er som intet for ham ...” (Jesaja 40:25-26, 15, 17).

For cirka 2500 år siden, forårsaket den store Gud gjennom sine inspirerte profeter at det ble skrevet ned og bevart i skrift, profetier for vår tid, som utgjør omtrent en tredjedel av hele Bibelen. I dem nevnte Han enhver by som var av betydning på den tida på jorda—og også enhver nasjon! Og Han fortalte på forhånd presis hva som ville hende opp gjennom åra, til hver by og hver nasjon! I hvert eneste tilfelle ble gikk profetiene i oppfyllelse!

Det som var profetert HENDTE med Babylon, Tyrus, Sidon, Ashkelon, Ashdod, Ekron; med Egypt, Assyria, Kaldea, Persia, Hellas og Roma. Det var ikke en bom! Disse profetiene var presise.

Og nå har den samme suverene Gud, i andre profetier, forutsagt nøyaktig hva som vil skje med De forente stater, De britiske nasjonene, Vest-Europa, Midt-Østen og Russland!

DE MEST FORSTANDIGE—FULLSTENDIG UVITENHET

Likevel er de forstandigste i verden i fullstendig uvitenhet om at naturkatastrofene av et slikt omfang som aldri har hendt før, er

i ferd med å ramme dem. Og hvorfor har ikke disse profetiene blitt forstått eller trodd? Fordi den livsviktige NØKKELEN som åpner opp profetiene så vi kan forstå dem, har gått tapt. Denne nøkkelen, er identiteten til De forente stater og De britiske folk i profetiene.

Denne nøkkelen har litt funnet! Vi presenterer den for de som er villige til å se uten fordommer.

Hendelsene som er profetert å skje med de amerikanske og britiske folk i de neste få åra, er SIKKERT!

Gud sier: "For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbart sine skjulte råd for sine tjenere profetene." (Amos 3:7). Disse kolossale verdensbegivenhetene, som vil få de to første verdenskrigene til å synes som en bagatell i sammenligning, VIL SKJE, men ikke før advarselen har blitt gjort tilgjengelig for de som har øyne som de er villige å se med.

Kapittel 1

Den tapte hovednøkkelen har blitt funnet

DETTE KAN KANSKJE HØRES UTROLI UT, men det er sant. Redaktører, dagsnyttredaktører og utenlandskorrespondenter forstår ikke den virkelige betydningen av verdensnyhetene som de rapporterer, analyserer og diskuterer. Regjeringers overhoder er fullstendig uvitende om den sanne betydningen om de veldige, rystende verdensbegivenhetene som de forholder seg til. De har ingen forestilling om hva disse hendelsene fører til. Utrolig? Kanskje—men sant!

Winston Churchill erklærte foran kongressen til De forente stater: "Den som ikke kan se at en stor hensikt og design blir utarbeidet her nede, som vi har den ære av å være trofaste tjenere for, må virkelig ha en blind sjel." Men han forsto ikke denne hensikten! Denne store hensikten ble mesterlig planlagt av universets Mester Sinn.

DET ER EN HENSIKT

Selv om det er omtrent fullstendig ukjent, er det sant: Det var en HENSIKT med at menneskene ble plassert her på jorda! Og Skaperen av menneskene sendte en INSTRUKSJONSBOK sammen med det menneskelige produktet av skapelsen, for å åpenbare denne hensikten og lede menneskene i glede og hygge til å oppfylle denne hensikten. Men den menneskelige rase har avvist åpenbaringen, og har foretrukket å famle i mørke av sin egen unyttige resonnering.

Omtrent en tredjedel av denne instruksjonsboka er viet til grunnleggende utdanning—og åpenbarer til menneskene den nødvendige, grunnleggende kunnskapen som ellers ville være uoppdaget og ukjent: kunnskap om hva mennesket er, hvorfor det er til, hvor dets skjebne kan føre dem, hvordan å oppnå dette og leve lykkelig på veien dit; åpenbarer kunnskap om de sanne verdier og hvordan skjelne dem fra de falske; kunnskap om veien til fred, lykke og overveldende velvære. Med andre ord, den mest nødvendige av all kunnskap—fundamentet som den kunnskapen som kan oppdages, må bygges på.

En annen tilnærmet tredjedel av denne boka, er viet til historie—til de hendelsene og erfaringene som oppfyller mesterplanen i løpet av menneskehetens fire første tusenår av menneskets kjødelige opphold, som tjener som eksempler til advarsel og ledelse i dag.

Og deretter tilnærmet en tredjedel—forstå dette!—en hel tredjedel av vår Skapers åpenbaring til menneskene er viet til profetier—nedtegnelse av framtidige, historiske hendelser før de skjer. Disse framtidige hendelsene som er fortalt på forhånd, åpenbarer hvordan denne store hensikten endelig vil bli utarbeidet—bli brakt til oppfyllelse.

HVORFOR DENNE UVITENHETEN

Se nå hvorfor ledere av stater, nyhetsanalytikere og de mest forstandige i vår tid ikke forstår den virkelige betydningen av verdensbegivenhetene som de utformer seg akkurat nå.

En rasjonell og riktig forståelse av denne store hensikten med Skaperens mesterplan, om hvor vi er i rekken av disse forutbestemte hendelsene i dag, og om store hendelser som er profetert ennå vil hende—denne kunnskapen er et avgjørende grunnlag for å forstå den forbløffende og sanne betydningen av dagens dynamiske verdensnyheter. Uten denne livsnødvendige kunnskapen, kan ingen som arbeider med å samle og rapportere nyheter, heller ingen som er ansvarlige for regjeringsspolitikk, forstå nåværende verdensbegivenheter eller hvor de fører. Og ingen som sitter med et slikt ansvar vet! Hvorfor?

Det er hovedsakelig to grunner: 1) De har blitt forført av feilaktig utdanning som appellerer til intellektuell forfengeligheit,

til å fordømme og foraktelig fornekte guddommelig åpenbaring som alene kan overføre denne forståelsen; og 2) den livsnødvendige nøkkelen til å låse opp lukkede dører med bibelprofetier, hadde gått tapt.

De store verdensmaktene i vår tid har vært, og er, De forente stater, Sovjetunion, Storbritannia, Tyskland, Frankrike og andre Vesteuropeiske nasjoner. Den manglende livsnødvendige NØKKELEN er simpelthen identiteten til disse store verdensmaktene i bibelprofetiene! De overveldende og voldsomme omveltende, rystende verdensomspennende hendelsene som snart vil bryte ut over en sjokkert, målløs og forvirret verden, står direkte og spesifikt i forbindelse med De forente stater, Storbritannia, Tyskland, Vest-Europa og Russland.

De utdannede i denne verden har blitt fullstendig blindet for den enkle og ukompliserte betydningen av profetier, fordi de ikke vet hvordan og hvor disse nasjonene er spesifikk nevnt i grunnleggende og store profetier. På grunn av denne tapte nøkkelen mer enn noe annet, har Bibelen blitt brakt i vanry, og har blitt fornekta i denne verdens utdannelsessystem. Den ubeviste og ubeviselige utviklingsteorien har blitt satt inn i stedet som det grunnleggende begrepet, som ble den antatte fornuftige tilnærmelsen til kunnskap.

Den kolossale tragedien av dette! Folkene våre som har blitt feilaktig og villedende utdannet fra barndommen av, har, i antatte områder av avansert rasjonalisme og opplysning, i virkeligheten famlet rundt i et mørke av uvitenhet, misforståelse og forvirring, skjebnesvangert uvitende om den verdensomspennende katastrofen de har blitt kastet direkte inn i.

På denne måten har folkene våre glemt og brutt med sin Skaper. De har lukket øynene og ørene sine for den dynamiske åpenbaringen Hans til menneskene, som, til ører som kan høre, tordner ut en advarsel om liv og død til de som sitter i ansvarlige maktposisjoner!

Er det for sent? Har lederne våre blitt så fastlåste i villedende falsk utdanning, så svekket, at de ikke kan komme ut av slumringen sin? Gud hjelp oss nå! Tida er i ferd med å renne ut for oss!

Men den aller viktigste nøkkelen har blitt funnet!

Den nøkkelen er den forbløffende identiteten til de amerikanske og britiske folkene—så vel som Tyskland—i bibelprofetiene.

Denne veldig øyeåpnende, forbløffende identiteten, er det sterkeste beviset på inspirasjonen og autoriteten til Den hellige bibelen! Det er på samme tid, det sterkeste beviset på den veldig aktive eksistensen til Den levende Gud!

En spennende, pulserende, livsviktig tredjedel av Bibelen, er viet til profetier. Og tilnærmet 90 prosent av alle profetiene angår VÅR TID, nå i slutten av det tjuende århundre og begynnelsen av det tjuetførste århundre! Det er en advarsel til oss—til våre engelsktalende folk—av øyeblikkelig viktighet for spørsmålet om liv og død. Profetiene blir levende med en gang dørene deres blir åpnet med denne hovednøkkelen som nå har blitt oppdaget! Denne boka vil åpne opp for de med åpne sinn, den inntil nå lukkede livsviktige tredjedelen av Bibelen. Ingen fortelling eller fiksjon noensinne, var så forunderlig, så fascinerende, så begivenhetsrik, så fullpakket med interesser og spenning, som denne gripende historien om identiteten vår—og om forfedrene våre.

Gud oss en avgjørende advarsel gjennom dette! De som leser, og gir akt, kan bli spart for tragedien med voldsomme katastrofer, slike som aldri før har vært, og som snart vil slå til. Hvis folkene våre og regjeringene vil våkne opp og handle, og vende tilbake til deres levende Gud, da kan nasjonene våre bli spart. Gud hjelp oss å FORSTÅ!

Kapittel 2

Profetier lukket til nå!

MAN KAN SPØRRE, var ikke bibelprofetiene lukket og forseglet? Det var de forvisst—til nå! Og til og med nå kan de bare bli forstått av de som har mesternøkkelen til å åpne dem med. Men vi har nådd tilnærmedesvis enden på 6000 års bibelhistorie. Vi har nådd enden på en tidsalder! Vi entrer, akkurat nå, verdenskrisene på avslutningen av den nåværende sivilisasjonen. I dag står vi overfor slike tilstander som verden aldri før har vært vitne til. I dag er det overveldende problemet det skarpe spørsmålet om OVERLEVELSE! For første gang i verdenshistorien eksisterer det masseødelegglesesvåpen, som kan utslette alt liv på jorda. Regjeringsledere og verdensberømte vitenskapsmenn har sagt offentlig at vi må innstille oss på å leve i frykt for menneskelig utslettelse, uten noen løsning i sikte.

Til dem som på forhånd dømmer Bibelen kynisk, vil jeg si: Den er nå deres eneste håp! Vitenskapen tilbyr ingen løsninger. Politikere og regjeringsledere, har ikke noe svar. Bare i Bibelen finner du forhåndsnyheter om hva som det nå er sikkert vil skje—og skje vil det før menneskene tilintetgjør seg selv!

Men en annen protestant vil kanskje si, er ikke de fleste av profetiene utdaterte skrifter fra Det gamle testamente, adressert bare til nasjonen Israel, og uten betydning for oss i våre dager? Og svaret er et uttrykkelig, nei! De fleste av disse tindrende, dynamiske profetiene ble aldri gitt til de gamle Israel.

EN SENTRAL BOK

Den enkle sannheten er at disse profetiene ble skrevet for vårt folk, for vår tid, og ikke for noe tidligere folk eller tid. De vedrører verdenstilstandene i dag, og kunne ikke ha blitt forstått før i dag.

En av de mest sentrale bøkene i profetiene, er boka om Daniel. Profeten Daniel er faktisk ikke forfatter av boka som er kalt ved navnet hans. Den levende Gud var forfatteren! Budskapet ble overført til Daniel av Guds engel. Daniel skrev det ned, så det som han hørte kunne bli bevart til vår tid.

Helt på slutten av boka skrev Daniel: "Jeg hørte det, men forsto det ikke. Og jeg sa: Herre! Hva blir utgangen på disse ting? Og han sa: Gå bort, Daniel! For disse ord skal være skjult og forseglet inntil endens tid... Og ingen ugudelig skal forstå det. Men de forstandige skal forstå det" (Daniel 12:8-10).

Så profetiene til Daniel, var LUKKET, forseglet og låst inne fram til nå! Men i dag lever vi i "endens tid." I dag forstår "de forstandige"! Men hvem er "de forstandige"? Bare de som frykter og adlyder Gud—og som har hovednøkkelen til å låse opp disse innelåste profetiene. Gud sier: "Å frykte Herren er begynnelsen til visdom. God forstand har alle de som gjør etter hans bud" (Salmene 111:10). Og selv de mest erklærte "kristne", nekter helt og holdent å gjøre dette. Det er ikke rart at de ikke kan forstå.

Og glem ikke at den spesifikke nøkkelen som åpner opp disse lukkede dørene i profetiene, er den bestemte kunnskapen om den sanne identiteten til de amerikanske og britiske nasjonene som de er nevnt i disse profetiene.

Stopp opp et øyeblikk og tenk. Hvis profetiene som Daniel skrev ikke kunne bli forstått av ham; Hvis de var "skjult og forseglet inntil endens tid"—inntil siste halvdel av det tjuende århundre—som engelen sa, og som Daniel skrev, da var de lukket for israelittene i historisk tid i de dager; de inneholdt ikke noe budskap for Daniels tid.

Tenk litt videre.

Disse profetiene kunne ikke ha blitt gitt til, eller vært kjent av kongedømmet Israel i gamle dager. Daniel skrev i og etter tida for kong Nebukadnesars invasjon og fangenskap av kongeriket JUDA, 604 til 585 f. Kr. Men kongeriket ISRAEL, hadde blitt invadert og overvunnet lenge før, og folkene blitt flyttet ut

LOUISIANA INNKJØPET — den største enkeltutvidelsen av landområder for De forente stater. Det åpnet opp det vidstrakte Mississippi bassenget og la det under amerikansk kontroll. Det inkluderte også noe av den beste jordbruksjorda i verden, så vel som rike mineralressurser. Innkjøpet gjorde det lettere med en videre utvidelse til Stillehavskysten.

av Palestina—transportert som slaver til Assyria—721 til 718 f. Kr. (2 Kongebok 17:18; 23-24), 117 til 133 år før Daniel skrev dette. Mange år før boka om Daniel ble skrevet, hadde flesteparten av assyrerne utvandret fra det gamle Assyria, nordvestover mot Europa, sammen med disse isrealittiske slavene. Hvor langt nordvest—hvor de endelig bosatte seg—var ikke kjent den gangen. De hadde blitt kjent som de ti tapte stammene.

Men i dag vet vi.

I dag, har kunnskapen virkelig øket, eller blitt stor, som Daniel skrev (12:4). Tilholdsstedene til de ti tapte stammene, er et av de gamle mysteriene, som nå har blitt oppklart. Men i Daniels dager, var de forsvunnet ut av syne—som om jorda hadde åpnet munnen sin og svelget dem.

IKKE FOR ISRAEL I DET GAMLE TESTAMENTE

Så Daniels profetier var derfor ikke et budskap til kongeriket Israel i Det gamle testamente!

Nå, tenk videre!

Disse profetiene var heller ikke et budskap for kongeriket Juda i Det gamle testamente. Da Daniel skrev, var jødene allerede slaver i Babylon. Daniel var en av de briljante unge prinsene av Juda, som var spesielt utvalgt for tjeneste i kongens palass i Babylon (Daniel 1:3-6). Daniels anstrengende plikter i den hedenske kongens tjeneste, tillot han ikke å levere dette lukkede og forseglede budskapet til de spredte jødiske slavene. I denne slavetilstanden, hadde ikke jødene noe system med religiøse møter—ikke noe presteskap. Det fantes ikke noe slik som en trykkpresse—ikke noen måte å trykke og distribuere litteratur. Og ved siden av dette, var profetiene ”skjult og forseglet inntil endens tid”—vår tid, nå! Boka om Daniel var ikke et budskap for jødene av de gamle testamentiske tider!

Innse til slutt: Det er ettertrykkelig klart at disse profetiene vedrører ingen annen tid enn vår tid, i dette tjuende og tjueførste århundre!

Videre, forstå deretter dette:

Den mest mystiske boka i Bibelen har vært Åpenbaringsboken for de fleste. Men boka av Daniel, er nøkkelen till Åpenbaringsboken. Og ene og alene i Åpenbaringsboken, finner vi at verdensbegivenhetene av alle profetiene er brakt i sammenheng i orden med tidsrekkefølge. Så Åpenbaringsboken, inneholder nøkkelen til å sette sammen profetiene i en riktig orden. Og Åpenbaringsboken var også en lukket og forseglet bok—inntil vår tid, nå. Vi innser at den levende Jesus er Åpenbareren—og at Han har fjernet seglene og åpnet denne mysterieboka for riktig forståelse.

Og hvor leder det oss hen? Til det fakta, at profetiene generelt ble skrevet for vår tid i dag! Og tilnærmet 90 prosent av alle profetiene vedrører faktisk denne siste delen av det tjuende århundre og begynnelsen av det tjuenførste århundret. Og den ene sentrale hovednøkkelen til profetiene som helhet, er identiteten til De forente stater og De britiske nasjonene i disse profetiene for i dag!

Disse profetiene kunne ikke vedrøre noen tid tidligere enn vår usikre nåtid!

Det er kanskje ikke alminnelig kjent—men verken Britannia eller De forente stater ble store verdensmakter før det nittende

århundre. Plutselig, helt i begynnelsen av det nittende århundre, spurtet disse to — inntil da små mindre land — plutselig til nasjonal makt og storhet blant nasjonene, slik som ingen nasjon noensinne, hadde vokst og formert seg i rikdom, ressurser og makt.

I 1804 hadde London blitt det finansielle midtpunktet i verden. De forente stater hadde eksplodert ut av svøpekleddet med de 13 opprinnelige statene, og hadde ervervet

seg det ekspansive Louisiana Purchase. De vokste fort opp til å bli den mektigste nasjonen noensinne. Men Storbritannia brøt først fram til storhet, og hadde inntil verdenskrigene blitt det største imperiet, eller samveldet av nasjoner i historien.

KUNNE VI BLITT IGNORERT?

Mellom seg hadde de britiske og amerikanske folkene tilegnet seg mer enn to tredjedeler — nesten tre fjerdedeler — av alle de kultiverte, fysiske ressursene og rikdommene i verden. Alle andre nasjoner eide til sammen bare litt mer enn en fjerdedel. Storbritannia styrte bølgene — og verdenshandelen foregikk til vanns. Sola gikk aldri ned over britiske besittelser.

Tenk nå!

Kunne det britiske og amerikanske folk bli ignorert i profetier om verdenssituasjonen som fyller en tredjedel av hele Bibelen — når tilnærmet 90 prosent av alle disse profetiene vedrører nasjonale og internasjonale verdensbegivenheter i vår tid, nå?

Forbløffende?

Det er sikkert at det er. Og likevel, akkurat som profetert, har britisk sol nå gått ned. Som de samme profetiene som åpenbarte Storbritannias storhet lenge før det skjedde, har Storbritannia allerede blitt redusert til en annenklasses eller tredjeklasses verdensmakt.

Og De forente nasjoner? I dag finner Amerika seg selv som arving etter omtrent alt som finnes av internasjonale problemer og hodepiner i denne, etter andre verdenskrigstidens, kaotiske og voldelige verden. Og De forente stater har vunnet sin siste krig — til og med lille Nord-Vietnam holdt dem på avstand. Mange andre nasjoner taper av Amerikas nasjonale styrke, ”og

han vet det ikke,” slik som Gud har forutsagt for lenge siden!

På verdensscenen er det ingen ting som er så viktig akkurat nå, som å vite hvor de hvite, engelsktalende folkene er identifisert i snesevis og hundrer av profetier — profetier som levende beskriver vår plutselige framgang til nasjonal makt, og som åpenbarer årsakene til den storheten; profetier som maler et krystallklart bilde av vårt nåværende internasjonale dilemma; profetier som får øynene våre til å bli vidt åpne for hva som nå ligger foran oss som nasjon — og hva som vil bli den siste og endelige stillingen vår.

Kapittel 3

Nasjonal storhet ble lovet Israel — likevel har jødene aldri mottatt dette hvorfor?

FØR ANDRE VERDENSKRIG hadde de amerikanske og britiske folkene skaffet seg mer enn to tredjedeler av de kultiverte ressursene og rikdommene i verden. Likevel, så forunderlig det enn kan synes, skaffet vi oss nesten alt dette heller plutselig, siden år 1800. Aldri tidligere i historisk tid, har det hendt noe lignende. Aldri har noe folk eller nasjon bredt seg ut og vokst så plutselig og så hurtig, fram til et slikt omfang av nasjonal makt.

Likevel ser vi at denne nasjonale storheten, rikdommen og makta, minsker og forsvinner like foran øynene på oss. I Storbritannias tilfelle, ser vi at det går i oppløsning til og med raskere enn det vokste! Storbritannia har blitt fratatt koloniene og besittelsene sine nesten over natta — og har blitt redusert til en annen eller tredjeklasses makt. Hvorfor? Det er en grunn! Det står i nøye sammenheng med historie og guddommelige løfter som hører til Israel. Løfter som det jødiske folket ennå ikke har arvet. Og nå, med mindre folkene og regjeringen i De forente stater vil høre, og handle øyeblikkelig og drastisk, er det meningen at den amerikanske nasjonen vil gå ned, til og med ennå plutseligere, til total skam og tap av all nasjonal rikdom, storhet og makt!

Og av SAMME ÅRSAK!

Det påhviler oss straks å kaste et tilbakeblikk på den historien, og åpne øynene våre for guddommelige løfter og advarsler som er nesten fullstendig ukjente for folkene våre. Alt henger

sammen med den generelt ignorerte enkle og lettfattelige bibelhistorien, som leder til kunnskap om vår fantastiske slekt og moderne profetiske identitet. Og det er den mest forbløffende, den mest fascinerende historien du noensinne kan lese. Merkeligere enn fiksjon — likevel er det SANT!

HVORFOR HAR VI ISRAELS BIBEL?

For tusener av år siden ble denne samme nasjonale storheten, rikdommen og makta, lovet til Abraham av Den Allmektige. Likevel er det få som har lagt merke til denne forbløffende kjensgjerningen i Skriften. Hvis vi ville forstå, må vi innse en særskilt kjensgjerning. Den hellige Bibel er en spesiell bok om en bestemt nasjonalitet — Israels barn.

Det er ubestridelig! Historien fra første Mosebok til Åpenbaringsboken, er først og fremst historien om en nasjon eller et folk — israelittene. Andre nasjoner er bare nevnt i det omfang som de kommer i kontakt med Israel. Også alle dens profetier vedrører først og fremst dette folket, Israel, og andre nasjoner bare i det omfanget de kommer i kontakt med Israel. Bibelen forteller om disse israelittene og deres Gud. Den ble inspirert av Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, overgitt til å bli skrevet eksklusivt av israelitter, og bli bevart inntil etter at Det nye testamentet var skrevet av disse israelittene. I dens hellige avsnitt, leser vi at alle løftene og paktene med Gud, all statusen som sønner og herligheten, hører utelukkende til Israel (Romerne 9:4).

Likevel må vi innse det forbløffende faktum, at vårt hvite, engelsktalende folk — ikke jødene — har arvet de nasjonale og fysiske fasene av disse løftene!

Hvordan kunne dette skje?

Bibelen er en israelittisk bok, i særlig grad av og for israelittisk nasjonalitet, inspirert av deres Gud gjennom profetene deres. Er det ikke rart at vi engelsktalende folk i dag, er de som tror mest på og er de fremste talsmenn for denne boka av det hebraiske folket; at vi av alle nasjoner, er hovedtilbederne av Israels Gud og Israels Messias — i navn og i form, om ikke i sannhet og gjerninger?

Jo mer vi innser disse kjensgjerningene, desto mer synlig blir det at det er nødvendig med en fullstendig kunnskap om disse

israelittene, for en riktig forståelse av Den hellige Bibel som hovedsakelig er en fortelling om dem som et folk. Og denne kunnskapen er viktig for at vi kan forstå den nåværende statusen til de amerikanske og britiske folkene i denne verden — og deres forbindelse med slike verdenstilstander som er ukjent inn-til nå, i denne skjebnesvangre timen! Når vi nærmer oss denne fascinerende historien, la oss huske på at Bibelen beskjeftiger seg med det materielle, det kjødelige, det bokstavelige, det rase-messige, det nasjonale, så vel som med det åndelige. La oss ikke prate bort nasjonale ting ved å åndeliggjøre dem, eller nasjonalisere åndelige ting. La oss forstå Guds Hellige Ord slik som det er!

NASJONEN BEGYNTE MED EN MANN

Før Moses dager var det ingen nasjon på jorda som var kjent som Guds spesielle nasjon. I tida før Moses var det ikke noe skrevet ord fra Gud; ingen inspirerte skriftsteder; ingen Hellig Bibel. Tenk på det! I mer enn to tusen fem hundre år — to og et halvt tusenår — eksisterte menneskene uten noen skriftelig åpenbaring fra Gud! Den eneste historiske fortegnelsen over Guds befatning med menneskeheten før Israel, er den åpenbarte historien i Bibelen. Og — enda mer forbløffende — bare de første elleve av de femti kapitlene i første Mosebok, er viet til hele verdenshistorien i tida før Abraham, stamfaren til isrealittene!

Overraskende? Bare de elleve første kapitlene av den aller første boka i Bibelen, er brukt til å nedtegne historien om de tilnærmelsesvis 2000 første åra for oss — mer enn en tredjedel av hele historiens varighet.

Gud begynte denne verden med bare en mann — Adam. Hva Gud enn gjør gjennom menneskelig handling, må det starte opp med det minste, og som sennepsfrøet, vokse seg stort. Gud kommuniserte direkte og personlig med dette første mennesket. Gud åpenbarte all den kunnskapen som var nødvendig, som ellers hadde vært utilgjengelig for det menneskelige sinn. Det grunnleggende vesentligste av all kunnskap — hva er mennesket? — HVORFOR er de her? — hva er MENNINGEN med livet? — hva er den VEIEN i livet som vil produsere fred, helse, velstand, lykke og glede? — hva er menneskets ENDE — dets

skjebne? — Gud åpenbarte dette grunnlaget for all kunnskap til det første mennesket.

Gud åpenbarte seg for Adam som — Den evige Skaper — Styrrer over jorda og hele universet. Gud åpenbarte til Adam at han var, til forskjell fra dyra, skapt i Guds form og skikkelse, med forstands kraft som ingen andre fysiske skapninger har; med potensial, gjennom et fritt valg, å utvikle Guds egen karakter og å arve evig liv i Guds rike. Gud åpenbarte til Adam den livsveien som ville føre til alt mennesket ønsker seg: fred, morsomme liv, lykke og rikelig velvære.

For å produsere disse velsignelsene — å være årsaken til slik en ønsket effekt — hadde Gud satt i bevegelse Sine ubønnhørlige åndelige lov. Men Adam lyttet til Satan, og støttet seg til sin egen menneskelige forståelse. Han nektet å adlyde Gud, fornektet veien til ethvert ønskelig resultat, og dro av gårde på sin menneskelige kurs av grådighet og forfengelighet.

MENNESKEHETEN VRAKER GUDS VEI

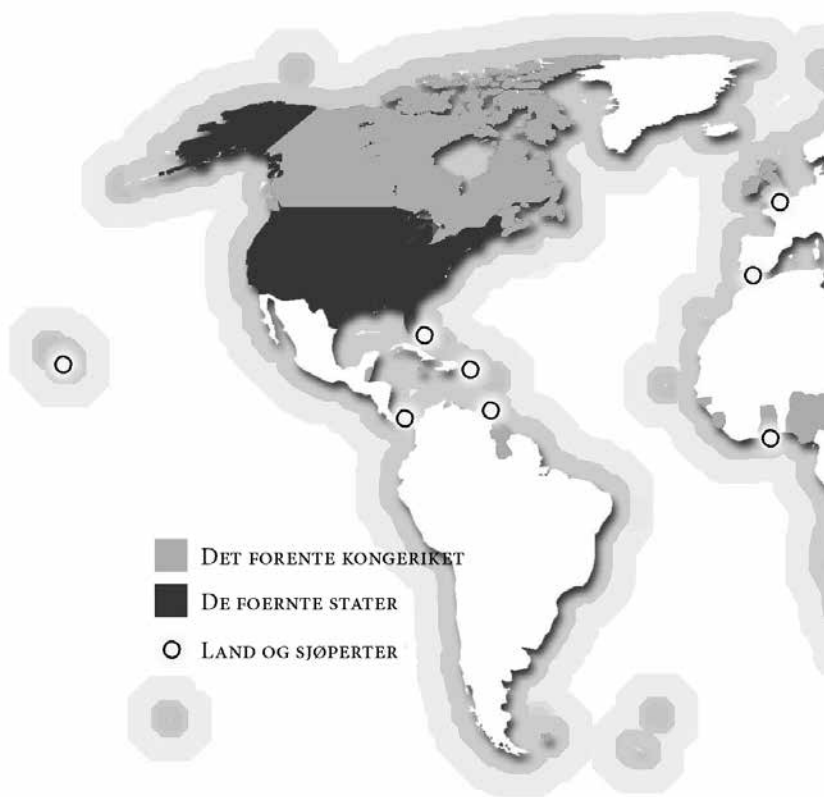
Ettersom menneskene begynte å formere seg på jorda, fulgte sønnene til Adam i hans sataninspirerte kurs av menneskelig natur. Før Abraham, er det bare nevnt tre som aksepterte å leve på Guds vei — bare tre i løpet av mer enn en tredjedel av hele menneskehetens historie. Abel ble kalt rettferdig; Enok vandret med Gud; og Noah var en forkynner om rettferdighet, som simpelthen er lydighet mot Guds styre (Salmene 119:172). Bortsett fra disse tre og muligens Sem, er det ikke nedtegnet at noen andre før Abraham bøyde seg for Den Eviges styre.

På Abrahams tid hadde menneskene mistet all kunnskap om Den sanne Skaper og Styrrer, Hans åpenbaring om hensikten Hans, og om Guds vei til fred og lykke og evig liv. Menneskene fulgte sine egne veier og påfunn, og vandret i motsetning til Guds åndelige lover. Synd og vold fylte jorda.

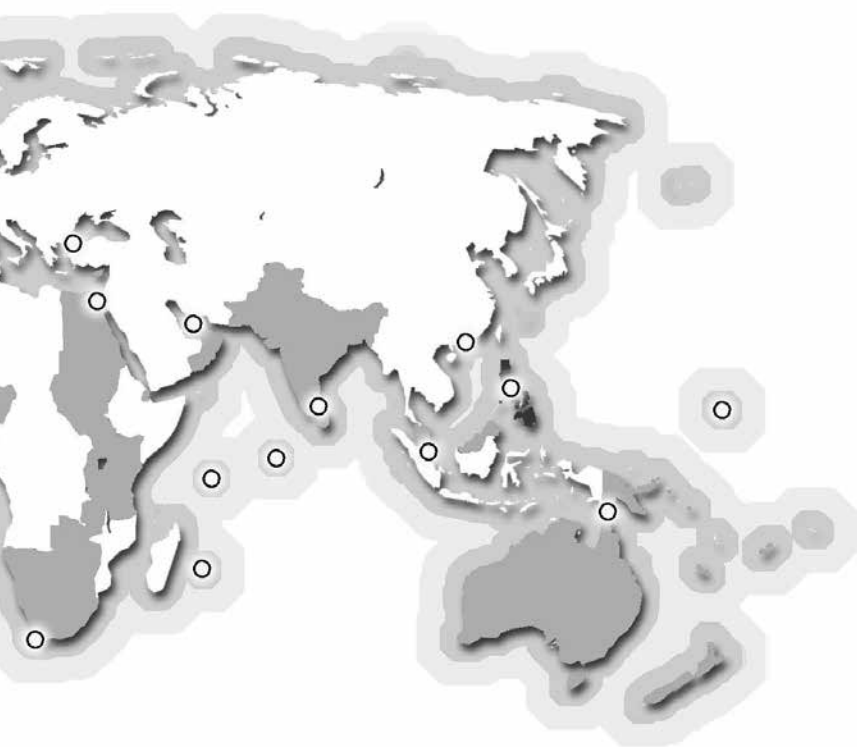
GUD STARTET NASJONEN SIN MED EN MANN

Det var i en slik verden, som hadde kommet langt bort fra Gud, og fra kunnskapen om de vidunderlige fordelene ved Guds styre

De forente stater og Storbritannia Holdt Under det Største

britannia—Landområder rste Maktomfanget.

og tilbedelse av den sanne Gud, at en mann var ærlig og ubestikkelig, sterk og målbevisst. Så Gud ga ham en ordre som prøve på lydighet: "Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk" (1 Mosebok 12:1-2).

Her var en ordre, som inneholdt et vilkår og et LØFTE, på betingelse av at vilkåret med lydighet ble oppfylt.

Og slik som Gud hadde startet verden med en mann, startet Han nå Sin egen nasjon i verden fra en mann — Abraham. Slik som den verden som hadde kommet langt bort fra Gud, hadde startet med en mann som gjorde opprør mot Gud og fornektet styret Hans, slik ble Guds egen kjødeligfødte nasjon som Guds rike skal bli gjenfødt fra, startet med en mann som uten spørsmål adlød Gud, og aksepterte Hans guddommelige styre.

Stoppet Abraham opp og begynte å argumentere og resonnere? Sa han: "La oss resonnere dette ut litt først; her er jeg i Babylon, i selve sentret for all handel, godt selskap og festligheter i denne verden. Hvorfor kan du ikke likeså godt gi meg dette løftet her, hvor alt er behagelig og besnærende? Hvorfor må jeg forlate alt dette og reise til det usiviliserte landet?"

Kom Abraham med utflukter, satte seg imot, argumenterte og gjorde opprør?

Det gjorde han så visst ikke!

Det inspirerte skriftstedet forklarer ganske enkelt: "Så drog Abram av sted." Det var ingen argumentering med Gud. Det var ingen menneskelig resonnering at Gud tok feil. Det var ingen tåpelige spørsmål som: "Hvorfor må jeg reise herfra?" "Kan jeg ikke gjøre det som jeg har lyst til?" Han stoppet heller ikke opp og sa: "Vel, slik ser jeg på dette."

"Så drog Abram." Ganske enkelt lydighet uten å stille spørsmål!

Og Gud etablerte denne mannen, hvis navn senere ble forandret til Abraham, som far for nasjonen Sin, Israel! Alle løftene fra Gud ble gitt til Abraham og etterkommerne hans. Og hvis vi skal arve løftene om evig liv i Guds Rike, må vi bli lik Abraham og bli et av barna hans gjennom Kristus.

Den Evige sa om Sin spesielle nasjon, Israel: "Det folket jeg har dannet meg, skal forkynne min pris" (Jesaja 43:21). Den profetien skal ennå — og det snart — bli oppfylt!

DOBLE LØFTER TIL ABRAHAM

Det er få som har innsett det, men gjennom hele veien i Guds plan med å sette ut i livet den hensikten Han har her nede, er det dualitet.

Det var den første Adam, fysisk og kjødelig; og det er Kristus, den andre Adam, åndelig og guddommelig. Det var den gamle pakt, fysisk og midlertidig; og det er den nye pakt, åndelig og evig. Gud skapte mennesket dødelig, fysisk, av støvet fra jorda og av menneskenes rike; men gjennom Kristus kan det bli unnfanget av Gud til å bli udødelig, åndelig, og av Guds rike.

Og på samme måte var det to stadier i løftene Gud ga til Abraham — det ene rent fysisk og nasjonalt; det andre åndelig og individuelt. Det åndelige løftet om Messias og om frelse gjennom Han, er vel kjent blant de mest overfladiske bibelstudenter. De vet at Gud ga det åndelige løftet til Abraham, om at Kristus skulle bli født som Abrahams etterkommer — og at frelse kommer til oss gjennom Kristus. Men — og dette vil høres utrolig ut, men det er sant — nesten ingen vet hva denne frelsen er; hva løftene om frelse som vi kan motta gjennom Kristus innebærer; hvordan vi kan motta dem, eller når — hvor fantastisk det enn høres ut! Men den sannheten hører hjemme i en annen bok.

Det som er vesentlig for temaet i denne boka, er det faktum at Gud også ga et annet fullstendig forskjellig, mest forbløffende nasjonalt og materielt løfte til Abraham, som nesten har blitt fullstendig oversett.

Legg igjen merke til hvordan Gud først kalte Abraham, og den tofoldige naturen i løftene Hans: "Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et STORT FOLK... Og i deg skal alle jordens slekter velsignes" (1 Mosebok 12:1-3).

Legg merke til det tofoldige løftet 1) "Jeg vil gjøre deg til et STORT FOLK" — det nasjonale, materielle løftet om at hans kjødeligfødte barn skulle bli til en stor nasjon — et løfte om RASE; 2) "...Og i deg skal alle jordens slekter velsignes" — det åndelige løftet om NÅDE. Det samme løftet er gjentatt i 1 Mosebok 22:18: "og i din ætt skal alle jordens folk velsignes." Denne spesielle "en ætt," refererer til Kristus, noe som blir klart bekreftet i Galaterne 3:8, 16.

Digital Stock Photo

GIBRALTAR, den strategiske, vestlige "porten" til Middelhavet, som i tre hundreår sto som et symbol på Storbritannias vidstrakte makt. I dag er den en av Empires få gjenværende levninger.

Akkurat her er det at de som bekjenner seg selv å være "kristne" — og lærerne deres — har gjort seg skyldige i en feiltalgelse og blindhet med hensyn til skriftstedene. De har feilet i å gjenkjenne tofoldigheten i løftene Gud ga til Abraham. De gjenkjenner det messianske løftet om åndelig frelse gjennom "en ætt" — Kristus. De synger salmen, Stå på løftene — og antar feilaktig at løftene består i å komme til himmelen når de dør.

Dette er det sentrale poenget som det hele står og faller med. Dette er stedet hvor bekjennende "kristne" og lærerne deres går av sporet når det kommer til sannheten. Dette er stedet hvor de kommer bort fra sporet som ville ha ledet dem til den manglende hovednøkkelen til profetiene. De overser det fakta at Gud ga Abraham løfter om fysisk rase, så vel som åndelig NÅDE.

Men det enkle fakta at løftet om et "stort folk" bare refererer til slekten — ikke til "en ætt" i Galaterne 3:16, som var Jesus Kristus, Abrahams sønn og Guds sønn, men til flertallige, mangfoldige ætter av naturlige, kjødelige fødte — blir klargjort av Guds mer detaljerte repetisjon av løftene senere.

Legg nøye merke til dette! Forstå disse løftene!

”Da Abraham var nittini år gammel, åpenbarte Herren seg for ham og sa til ham: Jeg er Gud Den Allmektige, vandre for mitt åsyn og vær ustraffelig. Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg, og jeg vil gjøre din ætt overmåde tallrik... og du skal bli far til EN MENGDE FOLK. Ditt navn skal ikke mer være Abram, men ditt navn skal være Abraham, for jeg gjør deg til far for EN MENGDE FOLK” (1 Mosebok 17:1-5).

Legg merke til at løftet nå er betinget av Abrahams lydighet og perfekte livsstil. Legg også merke til at ”et stort folk,” nå har blitt til en mengde folk — mer enn en nasjon. Dette kan ikke vise til ”en ætt,” Kristus. De følgende versene beviser dette.

”Jeg vil gjøre deg overmåde fruktbar, jeg vil gjøre deg til mange folk, og konger [mer enn en] skal utgå fra deg” (v. 6). Legg merke til at disse nasjonene og kongene skal utgå fra Abraham — kjødelig generasjon — mangfoldige ætter, ikke bare en etterkommer gjennom hvem spredte individer kan bli Abrahams barn ved åndelig unnfangelse gjennom Kristus (Galaterne 3:29). De spredte, individuelle kristne, utgjør ikke FOLK (nasjoner). Det er sant at Kirken blir omtalt som ”et kongelig presteskap, et hellig folk” (1 Peter 2:9), men Kristus’ Kirke er ikke splittet opp i ”en mengde folk” (mange nasjoner). Her er det snakk om slekter, ikke nåde.

”Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg og din ætt etter deg, fra slekt til slekt...” (1 Mosebok 17:7). Ætt er flertall — ”fra slekt til slekt.” ”Jeg vil gi til deg og til din ætt etter deg det land hvor du bor som fremmed, hele Kana’ans [Palestina] land til evig eiendom. Og jeg vil være DERES Gud” (vers 8).

Legg merke til at landet — en fysisk besittelse — er lovet til ætten, av Ham som er ”deres” ikke ”hans” Gud. Flertallsformen ”sine” brukes igjen i vers 9: ”du og din ætt etter deg gjennom sine slektledd.”

Men studer nå grundig dette LØFTET!

Framtida til store nasjoner hviler på løftene som den evige Skaper ga til Abraham. Det eneste håpet om liv etter døden for noen som helst — uten hensyn til rase, farge eller tro — er avhengig av den åndelige delen av disse løftene til Abraham — løftet om nåde gjennom ”en ætling” — Kristus Messias!

HVOR MYE LAND — HVILKEN STØRRELSE PÅ NASJONENE?

Dette er ikke flyktige, tilfeldige, uviktige løfter. Disse er grunnleggende — fundamentet for etableringen av de største verdensmaktene; grunnlaget for enhver personlig åndelig frelse; for ethvert håp for evig liv for mennesker. Dette er enorme løfter. Gud vår Skaper, har grunnet framtida til menneskeheten på dem.

Jesus Kristus kom for "å bekrefte løftene som ble gitt til fedrene" (Romerne 15:8) — Abraham, Isak og Jakob.

En kjødelig kyniker med en fiendtlig innstilling til Gud og løftene, hensiktene og veiene Hans, skyver disse enorme løftene tilside og sier respektløs: "Ah, ja? — men hva slags 'mange nasjoner'? Tjuende århundre stil? Nasjoner på 100 millioner og mer? Ikke vær latterlig! Disse mennene som skrev Bibelen, visste ingenting om nasjoner som ville være 'store' etter vårt tjuende århundres standard! De viste bare til små nasjoner slik som de var den gangen — nasjoner som ikke besto av flere folk enn en liten kommune eller fylke i dag!

"Og hvor mye land omfattet så dette løftet? Skulle Gud angivelig ha lovet en arv ut av Kanaan, som nevnt i vers 8 av 1 Mosebok 17? Og deretter da Han gjentok løftet om dette landet til Jakob, alt landet som var inkludert var 'det land hvor du nå ligger' i 1 Mosebok 28:13. Hvor mye land var det? Ikke mer enn et veldig lite stykke jord, to fot bred og rundt seks fot lang!"

En kynisk protestant argumenterte faktisk slik!

Så la oss svare denne spottende kynikeren med det lukkede sinnet! La oss sjekke dette grundig, og se akkurat hva som ble lovet under denne delen av løftene angående rase — de fysiske, materielle og nasjonale løftene. Jeg lar sjekkingen av de åndelige delene av løftene være for å bli forklart i andre hefter eller artikler.

Hvor mye land var lovet?

EN KYNISK DEBATTANT

Men la oss først høre ferdig selvmotsigelsene til den kritiserende kynikeren. "Det løftet," fortsetter protestanten, "om 'mange nasjoner', ble skrevet på hebraisk, og det hebraiske ordet for 'nasjon' er *goi*, og for mer enn en, flertall, er det *goiim*. Det betyr

bare noen mennesker — det kunne bety bare en liten håndfull av Abrahams barn og barnebarn.”

Jeg nevner dette fordi denne selverklærte ”lærde” en gang kom med denne svært latterlige uttalelsen, og erklærte å fornekke hele denne viktige sannheten hovedsakelig på grunnlag av disse argumentene. Hvis leseren bryr seg om å sjekke opp dette hebraiske goi, vil han finne at det betyr ”nasjon” — eller i flertall, ”nasjoner” eller ”folk,” uten hensyn til størrelsen av befolkningen. Det er dette ordet som oftest blir brukt — faktisk hundrevis av ganger i Det gamle testamente — for de ulike nasjonene i verden, inkludert de største nasjonene. I profetien av Joel 3 vers 7, sier Gud at Han vil samle ”alle hedningefolk.” Dette snakker om en tid, ennå i framtida i dette tjuende århundre — og det hebraiske goiim er brukt. Der inkluderer ordet goiim slike nasjoner som Russland, Tyskland, Italia, Kina og India — svært store nasjoner.

Men Gud lovet at Abrahams bokstavelig, menneskelige etterkommere av kjøtt og blod, skulle bli til ”et stort folk” (1 Mosebok 12:2); at han skulle bli ”overmåte tallrik” (1 Mosebok 17:2); at ”du skal bli far til en mengde folk” (vers 4); og at ”Jeg vil gjøre deg overmåte fruktbar, jeg gjør deg til mange folk” (vers 6). Som vi går videre med andre løfter og profetier, vil vi se at bibelspråk beskriver disse som fremragende og store nasjoner.

Og hvor mye land? I 1 Mosebok 17:8, lovet Gud ”hele Kana’ans land”, men i andre skriftsteder lovet Han mye mer. I 1 Mosebok 15:18: ”Den dagen gjorde Herren en pakt med Abram og sa: Din ætt har jeg gitt dette landet, fra Egypts elv [Nilen] like til den store elv, floden Frat.” Eufrat er en lengre distanse østover, inn i det gamle Babylon, det som er Irak i dag — atskillig øst for Palestina.

Men alle argumentene til denne protestanten blir motbevist og latterliggjort av verset etter det han siterte da han sa at alt som var lovet var et jordstykke på omtrent 2x6 fot. Han kunne ha lest dette neste verset: ”Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal utbre deg mot vest og mot øst, mot nord og mot sør. Og i deg og i din ætt skal alle jordens slekter velsignes” (1 Mosebok 28:14).

Her er størrelsen på ”mange folk” sammenlignet med mengden av støvet på jorda. Andre steder sammenligner Gud

befolkningen i disse lovede nasjonene med sandkornene på ei strand og med stjernene — umulig å telle mengden av.

Ettersom vi går videre, vil størrelsen og realiteten av disse løftene bli helt tydelige.

IKKE OPPFYLT AV JØDENE

Igjen, legg nøye merke til — jødene har aldri vært mer enn en nasjon. De er ikke, og har aldri vært, mange nasjoner. Så her er det en forbløffende profeti, et høytidelig løfte fra Den Allmektige Gud, som ikke kunne bli oppfylt av Kristus, av kristne, ei heller av jødene. Vi må se etter et antall nasjoner utenom enten Kirken eller jødene. Forbløffende som det er, må vi gjøre dette, eller fornekte Guds løfte!

Gud satte Abraham på en prøve, og Abraham, adlød i tro — til og med villig til å ofre sin egen sønn, hvis det skulle være nødvendig. Og etter dette var ikke pakten betinget mer. Nå ble den ubetinget.

”Jeg sverger ved meg selv, sier Herren: **FORDI** du gjorde dette, og ikke sparte din sønn, din eneste sønn, så vil jeg storlig vel-signeg deg og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Din ætt skal ta sine fienders porter i eie. [Eller, som korrekt oversatt i Revised Standard Version, ”dine etterkommere skal ta i eie porten til sine fiender.” Fenton oversetter det som følgende: ”og din ætt skal ta i eie portene til dets fiender — så langt de materielle, nasjonale løftene om ætt]; og i din ætt [Kristus] skal alle jordens folk bli velsignet [dette løftet er åndelig, av nåde]; fordi du adlød mitt ord” (1 Mosebok 22:16-18).

Nå er løftet Ubetinget. Gud har sverget på å gjøre det godt. Gud lover ikke disse tingene **HVIS** Abraham eller barna hans gjør noe spesielt. Han lover dem til Abraham **FORDI** han allerede har utført sin del av avtalen. Hvis disse løftene kunne bli brutt eller annullert, da er det ingen løfter i Bibelen som er sikre!

Disse løftene kan ikke bli brutt eller annullert. Ikke hvis det er sant at ”himmel og jord skal forgå, men mitt ord skal **IKKE** forgå” Nå må Gud utføre Sin del uten å feile.

Legg merke til en ytterligere detalj i løftet — nasjonene som er Abrahams rasemessige etterkommere, skal ta i eie sine fienders

porter. En port er en smal passasje av inngang eller utgang. Når det er snakk om nasjonalt, vil en "port" være en passasje slik som Panama kanalen, Suez kanalen og Gibraltar streket. Disse løftene blir gjentatte i 1 Mosebok 24:60 til Abrahams svigerdatter: "Vår søster, bli til tusen ganger ti tusen! Måtte din ætt ta sine fienders porter i eie."

Legg merke til at Abrahams etterkommere ville eie viktige geografiske korridorer fra de som hater dem — "sine fiender." Dette har aldri blitt oppfylt av jødene, og det kunne ikke bli oppfylt etter at Kristus kommer tilbake for å styre nasjonene og opprette verdensfred. Dette løftet kunne bare bli oppfylt i denne nåværende verden, eller så må vi fornekte Bibelen som Guds åpenbarte ord. Vi må se etter et folk som utgjør mer enn en nasjon — likevel er de alle et folk, Abrahams barn — og som enten nå eller i historien, eier sjøinnseilingene i denne verden, ellers må vi fornekte Guds ord. Det er en test på inspirasjonen av Bibelen, og på Guds makt til å styre denne verden!

EN NASJON OG EN GRUPPE AV NASJONER

Disse enorme løftene ble lovet igjen til Isak og til Jakob. Ismael og de andre sønnene til Abraham var utestengt fra dette førstefødselsløftet. Esau, Isaks sønn og Jakobs tvillingbror, solgte den og ble forkastet. Løftet, slik det er bekreftet til Isak, er nedskrevet i 1 Mosebok 26:3-5: "Jeg vil være med deg og velsigne deg! For til deg og din ætt vil jeg gi alle disse land, og jeg skal holde den ed jeg har lovt Abraham, din far. Jeg vil gjøre din ætt så TALLRIK som stjernene på himmelen, og jeg vil gi din ætt alle disse land." Legg merke til dette! To ganger lovte Gud "alle disse land." Det er millioner av ganger større land enn det 2x6 fot jordstykket som vår "intellektuelle" kyniker påsto at det var. Dessuten, Isaks etterkommere skulle bli "så TALLRIKE som stjernene på himmelen." Det er tusen ganger større enn en ørliten "bykommune."

Det samme løftet er gjentatt til Jakob i 1 Mosebok 27:26-29, hvor MATERIELLE velsignelser om rikdommer fra jorda ble tilføyd, sammen med profetien om at de hedenske nasjonene skal bli styrt av førstefødselsrettsnasjonene til Israel. "Gud gi deg av himmelens dugg og jordens fruktbarhet — korn og most i

overflod! Folk skal tjene deg, og folkeslag skal falle deg til fote. Vær herre over dine brødre, og måtte din mors sønner bøye seg ned for deg. Forbannet være den som forbanner deg, og velsignet være den som velsigner deg!”

Å UTBRE SEG GLOBALT

Og vi finner løftene igjen i 1 Mosebok 28:13-14, der detaljene som er tilføyd om at disse nasjonene til Israel til slutt vil utbre seg rundt om i verden, er nedskrevet. ”Og, se Herren... sa: Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. Det land hvor du nå ligger, vil jeg gi deg og din ætt. Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal utbre deg mot vest og mot øst, mot nord og mot sør.”

Det opprinnelige hebraiske ordet for ”utbre deg” betyr ”å bryte fram.” Dette løftet gir ingen begrensninger på hvor langt øst, vest, nord eller sør etterkommerne til Jakob skulle utbre seg. Dette indikerer at de ville spre seg rundt om hele jorda. Dette blir bekreftet i Romerne 4:13: ”... det løftet at han [Abraham] skulle være arving til verden...”

Men dette er ikke et løfte om at Abrahams etterkommere skulle arve, eie eller ta i besittelse hele jorda, og ikke etterlate noe til hedningene — det er, før den nye jorda — men heller at i åra og hundreåra som ville komme, at de ville utbre seg og okkupere bestemte områder mange ulike steder på jorda. Likevel vil den nye jorda — etter tusenårsriket — bare være bebodd av de som skal bli Abrahams etterkommere gjennom Kristus (Romerne 4:13).

Det er et stadium av denne profetien som har blitt fullstendig oversett inntil nå — og som ikke har blitt forstått tidligere. Disse isrealittiske førstefødselsnasjonene har virkelig utbredt seg og okkupert mange forskjellige land eller områder mange steder rundt om i verden. Dette skjedde etter at de — i 721-718 f. Kr — ble drevet inn i fangenskap, ut av deres eget lovede land, Samaria i Palestina. De neste versene i 1 Mosebok 28, fullfører

DISSE TO PORTENE kontrollerer den lange sjøpassasjen fra det vestlige Middelhavet, gjennom Suezkanalen til den sørøstlige enden av Rødehavet. Nå kontrollerer Storbritannia bare Gibraltar

dette stadiet av denne profetien. ”Se,” fortsetter Gud, ”jeg er med deg hvor du går [Gud viser ikke her til Jakob personlig, men til etterkommerne hans som ville bre seg utover i alle retninger], og jeg vil føre deg tilbake til dette landet. For jeg vil ikke forlate deg før jeg har gjort det jeg har sagt deg” (vers 15).

Denne bemerkelsesverdige profetien, som generelt er ubemerket, vil bli oppfylt ved Kristus’ andre komme. Den er videre forklart i Jeremias 23:7-8, og 50:4-6, 19-20, og andre profetier.

LØFTET GJENTATT TIL JAKOB

Ennå senere, viste Gud seg for Jakob, hvis navn senere ble forandret til Israel, og definerte enda videre sammensetningen av disse ”mange folk” på denne måten: ”Gud sa også til ham: Jeg er Gud Den Allmektige. Vær fruktbar og bli tallrik. Et folk, ja, en mengde med folkeslag skal stamme fra deg, og konger skal utgå av dine lender” (1 Mosebok 35:11). Moffat oversettelsen fremstiller det slik: ”en nasjon, [og] en gruppe av nasjoner.” Fentons fremstilling er: ”en nasjon og en sammensetning av nasjoner.” RSV oversettelsen, oversetter det på samme måten som i Authorized Version. Så de ”mange folk” kan eventuelt ta form som en nasjon — en stor, rik og mektig nasjon — og et annet selskap av nasjoner — en gruppe, eller samvelde av nasjoner.

Legg nøye merke til dette avgjørende fakta! Dette er grunnleggende hvis du vil forstå den ytterst viktige nøkkelen til alle profetier — selve nøkkelen til den virkelige betydningen av slike nåværende verdensbegivenheter, som aldri før har forekommet. Dette løftet har aldri blitt oppfylt av jødene. Det kan ikke ”åndeliggjøres” vekk ved å tolke det slik at det bare kan bli arvet gjennom Kristus. Det kunne ikke gjelde Kirken, for det finnes bare en sann Kirke som er anerkjent i Bibelen, og den er ikke en nasjon eller en gruppe av nasjoner, men en Kirke av individuelt utkalte mennesker som er spredt blant alle nasjoner. Likevel MÅ dette fantastiske løftet blitt oppfylt, hvis vi ikke benekter Bibelen og Guds hellige Ord!

HONG KONG er nøkkelen til handelen i dette området. Khyberpasset, i dag i Pakistan, kontrollerer inngangen til subkontinentet av India. Begge var under britisk kontroll.

Dette er tidenes gåte! Er dette et guddommelig løfte som ikke har blitt holdt? Thomas Paine og Robert Ingsoll mistet troen på Gud og fornektet Bibelen, fordi de trodde at disse nasjonale løftene aldri hadde blitt oppfylt.

Selve skjebnen til Bibelen som Guds åpenbarte Ord — beviset på Guds eksistens — avhenger av svaret på dette betydningsfulle spørsmålet. Disse løftene ble ikke oppfylt i det jødiske folket. Løftene kunne ikke vise til Kirken. Verden med sine store kirkeledere kjenner ikke til en slik oppfyllelse. Feilet Gud? Eller har Han gjort godt disse kolossale

Løftene som er ukjente for verden? Det sanne svaret er den mest forbløffende åpenbaringen av bibelske sannheter, av profetier og av ukjent historie!

Kapittel 4

Førstefødselsretten og septeret blir atskilt

NÅ KOMMER VI til en helt livsviktig atskillelse, og et stykke bibelsk sannhet som bare er kjent av noen få. Det er så sannelig veldig få som noen sinne har lagt merke til at løftene til Abraham var tosidige. Men Bibelen selv skiller klart mellom disse to stadiene av løftene.

De åndelige løftene — løftene om den ”ene ætt” Kristus, og om frelse gjennom Ham — Bibelen kaller det septret. Men de materielle og nasjonale løftene vedrørende mange nasjoner, nasjonal velstand, framgang, makt og eiendomsretten til det helige land, kalles førstefødselsretten i Bibelen.

SLEKT, IKKE NÅDE

La oss forstå betydningen av disse uttrykkene:

”Førstefødselsrett: medfødt rett eller privilegium” — Standard Dictionary; ”enhver rett nedarvet ved fødsel” — Webster’s. En fødselsrett er noe som er ens rett, ved fødsel. Det har ingenting å gjøre med nåde, som er en ufortjent benådning og en fri gave, siden det ikke er ens rett.

Det har å gjøre med slekt, ikke nåde. Eiendommer som tilhører førstefødselsretten, blir vanligvis gitt videre fra far til eldste sønn.

”Septret: kongelig stilling; kongelig makt; kjennemerke på kommando eller suverenitet” — Standard Dictionary. Den lovede

kongelige linjen som kulminerer i Kristus, og medfører nåde til alle.

Vi har sett hvordan begge settene med løfter, rettigheter fra fødsel og gaver av nåde, ble gitt ubetinget til Abraham fra Gud. Både løftet om førstefødselsretten og septrer, ble gjentatt til Isak og til Jakob av Den Evige. Men det faktumet som skulle åpne øynene våre, som en gledelig sannhet som nylig har blitt oppdaget, er at fra det punktet ble disse to settene med løfter separert! Septerløftene om kongelig linje som kulminerer i Kristus, og om nåde gjennom Ham, som ble overrakt til JUDA, Jakobs sønn og faren til alle jødene. Men den forbløffende sannheten er at førstefødselsløftene aldri ble gitt til jødene!

La meg gjenta dette! Forstå dette! Førstefødselsløftene ble aldri gitt til jødene!

Gå til disse skriftstedene — les dem i din egen Bibel!

”Kongespir skal ikke vike fra Juda...” (1 Mosebok 49:10).

”... Men førstefødselsretten tilhørte Josef” (1 Krønikebok 5:2).

Det har selvfølgelig blitt klart forstått at septrer gikk til Juda og ble overrakt nedover blant jødene. Kong David var av Judas ætt. Alle de etterfølgende kongene i Davids dynasti, var av Davids Hus, Judas ætt. Jesus Kristus ble født av Davids Hus, og Judas ætt.

En annen sannhet som kan få oss til å sperre opp øynene, og som er fullstendig ukjent for folk flest i dag, er det faktumet at bare en del av ”Israels barn” var jøder.

Les denne lite forstått kjensgjerningen igjen!

Den fullstendige forklaringen og beviset på dette må reserveres til kapittel VI. Bare de av de tre ættene til Juda, Benjamin og Levi var jøder. Mens alle jøder er israelitter, er de fleste israelitter ikke jøder!

Så forstå! Førstefødselsløftene ble ikke overrakt til jødene! Men septrer — løftet om Kristus og om nåde — ble gitt til jødene! Jesus sa at ”... frelsen kommer fra jødene”! (Johannes 4:22). ”Jeg skammer meg ikke ved evangeliet,” skrev apostelen Paulus, ”for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for JØDE først og så for greker” (Romerne 1:16). Løftene om nåde ble gitt ned gjennom JUDA!

Men løftene som Bibelen kaller ”førstefødsel,” har ikke blitt forstått i det hele tatt. Det er bare noen få som noensinne har

lagt merke til at Gud ga Abraham andre løfter enn det om septret. Det er få som vet hva som er i Bibelen!

**FØRSTEFØDSELSRETTE BLE
ALDRI GITT TIL JØDENE**

Det er til og med ennå færre som har forstått at disse store, nasjonale, materielle løftene aldri ble gitt til jødene! Den forbløffende og livsviktige kjensgjerningen som mange har oversett, er at "førstefødselsretten tilhører JOSEF." Og, som vi skal se senere, var verken Josef eller etterkommerne hans jøder! Forbløffende som det kan være, så er det sant!

Denne kunnskapen om førstefødselsretten er midtpunktet i hele denne sannheten, som vil bevise nøkkelen til forståelsen av alle profetier! Det er av høyeste viktighet at du får dette helt klart for deg!

"Førstefødselsrett," som definert ovenfor, inkluderer bare det som kommer som ens rett ved fødsel. Ingen kan motta evig liv som ens rett fra naturlig fødsel. Hvis det var vår rett, arvet ved fødsel, ville det ikke vært av nåde. Frelse kommer av nåde — Guds gave, ved ufortjent benådning — ufortjent gunst. Vi kan bare motta materielle besittelser som en rett ved fødsel. Og når denne retten blir gitt videre nedover gjennom generasjoner, til stadig flere etterkommere, går det tilslutt over til å bli NASJONAL arv. Det er bare materielle besittelser, makt eller posisjoner som blir overdratt. Det overbringer ikke åndelige velsignelser. Det er et spørsmål om ætt, ikke nåde!

Det er også en annen forskjell mellom førstefødselsrett og nåde som vi bør forstå. En førstefødselsrett, som vi har slått fast tidligere, blir vanligvis gitt videre fra far til eldste sønn. Det er ingen betingelser som mottakeren må oppfylle. Sønnen gjør ingenting for å gjøre seg fortjent til dette. Han mottar det som sin rett av ingen annen grunn enn at han tilfeldigvis ble født som sin fars sønn. Han har en rett til det, uten å tjene til det, eller kvalifisere seg til å bli verdig for det. Han kunne imidlertid diskvalifisere seg til å beholde det, eller til og med til å motta det.

Men gaven av udødelighet mottatt av nåde, har kvalifikasjonsbetingelser! Det er ikke din rett, eller min, å motta gaven

med evig liv — faktisk å bli født som Guds sønn — bokstavelig talt bli et medlem av GUDSFAMILIEN! Tenk hvilke tilstander det ville ha ført til! En opprørsk, utfordrene, fiendtlig, kriminell som hater Gud eller ateist, kunne rette knytteneven sin mot Gud og si: "Hør her, Gud! Jeg hater deg. Jeg utfordrer deg! Jeg nekter å adlyde deg! Men jeg krever gaven din med evig liv! Det er min RETT! Jeg ønsker å bli født inn i den guddommelige familien din — å motta all den uendelige MAKTA som en sønn av Gud, så jeg kan bruke denne makta til å gjøre motstand mot deg! Jeg ønsker å gjøre familien din til et hus som er splittet. Jeg vil forårsake friksjoner, fiendtlighet, hat og ulykkelighet blant barna dine! Jeg krever denne MAKTA, som din gave, som min rett, så jeg kan misbruke den makta — bruke den for ONDT!"

NÅDE KREVER BETINGELSER

De fleste erklærte "kristne" — og mye av læren fra "tradisjonell kristendom" — sier at det er ingen betingelser, ingenting som vi må gjøre for å motta Guds fantastiske nåde. De fornekker at Gud krever lydighet overfor loven Sin! De vender det rundt ved å si at det ville vært å tjene frelsen vår! De krever det av Gud, mens de fortsetter å gjøre opprør mot loven Hans, og nekter å holde den!

Tenk etter hvor det ville føre hen! Forstå dette! Evig liv er så visst Guds fri gave. Du kan ikke tjene den! Men det er ikke en rettighet du har! Du kan ikke kreve det av Gud som din rett, mens du utfordrer Gud, gjør opprør mot regjeringa Hans, og nekter å la Ham styre livet ditt på Sin måte!

Derfor har Gud satt BETINGELSER! Du tjener ingenting på disse betingelsene! Men Gud gir Sin Hellige Ånd til dem som adlyder Ham (Apostlene 5:32). Han betaler det ikke — men skriftsteder i Bibelen snakker om Den Hellige Ånd som "Gud har gitt til dem som adlyder Ham." Det er fortsatt en fri GAVE!

En rik mann kunne ha sju menn stående foran seg og si til dem: "Jeg vil gi, som min frie gave, \$1,000 til den eller alle de av dere som vil tre fram og motta dem." De som trådde fram, TJENTE ikke pengene. Det er bare betingelsen som ble krevd for å motta denne frie GAVEN.

Ordet "nåde" betyr ufortjent, uberettiget tilgivelse! Gud tilgir dem som ANGRER! Å "angre" betyr å vende seg bort fra opprør,

fiendtlighet og ulydighet. ”Å angre,” betyr å begynne å adlyde Guds lov. Det faktumet at Gud velger ikke å gi denne vidunderlige gaven — gaven med udødelighet som innebærer guddommelig makt — til dem som ville misbruke den for å gjøre skade og ondskap; det fakta at Han velger å bare gi det til dem som vil bruke den

Art Today

*“Den som ikke kan
se at en stor
hensikt og design
blir utarbeidet
her nede, må
virkelig ha en
blind sjel.”*

(Winston Churchill)

rett — betyr ikke at den kommer av arbeid i stedet for nåde. Hvis det ikke fantes noen betingelser, da kunne alle kreve den — og den ville blitt mottatt som en fødselsrett, i stedet for av nåde!

Det faktumet at den blir gitt av nåde, gjør det nødvendig at Gud krever noen kvalifikasjoner. Men det er fortsatt en ufortjent GAVE! Lydighet tjener ikke noe — det er bare hva vi skylder Gud. En fødselsrett krever ingen kvalifikasjoner. Det er en rett ved fødsel.

HVA FØRSTEFØDSELSRETTE SKJENKER

Akkurat hva slags spesiell materiell arv som ble gitt videre ved førstefødselsretten, er det få som har forstått. Likevel skjenker den den rikeste, mest verdifulle materielle arven, som noensinne er gitt videre fra far til sønn — den mest kolossale rikdom og makt som noensinne samlet opp av menn eller riker! Størrelsen av denne førstefødselsretten er overveldende!

Den inkluderer hele det første stadiet av de enorme løftene fra Gud til Abraham. Denne arven som ble garantert ubetinget

STORE FLOKKER MED SAUER *var blant velsignelsene som var lovet til etterkommerne til Abraham.*

av Den Allmektig Gud, tallrik befolkning, umåtelige rikdommer og materielle ressurser, nasjonal storhet og verdensmakt!

Gud hadde ikke bare lovet at en verdensdominerende nasjon og et selskap av, eller samvelde av nasjoner hvis folk var etterkommere av Abraham, ville bli så folkerike som sandkornene på stranda — som mengder av stjerner; Han lovet ikke bare at de skulle ta i eie porten (Fenton oversettelsen: porter) til fiendtlige nasjoner, noe som alene betyr verdensdominans og makt; men førstefødselsretten inkluderte tilslutt veldig materielle rikdommer og ubegrensede nasjonale ressurser. Det ble gjort klart i velsignelsene som ble gitt til Jakob, som vi snart skal se.

FØRSTEFØDSELSRETEN NEKTET ISMAEL

Arven av førstefødselsretten gikk automatisk til den eldste sønnen i hver generasjon, med unntak av når det var guddommelig innblanding, noe som skjedde tre ganger.

Isak ble valgt av Den Evige, til å arve både septret og førstefødselsretten. Abraham hadde andre sønner. Ismael var den eldste. Men Gud valgte Isak og "Abraham gav Isak alt det han eide" (1 Mosebok 25:5). Ismael var imidlertid Abrahams førstefødte sønn i lovens forstand. Ismael var sønnen til Hagar, som var Saras egyptiske tjenerinne.

Abraham elsket Ismael og ønsket for hans skyld at han skulle ha førstefødselsretten. "Og Abraham sa til Gud: Måtte bare Ismael få leve for ditt åsyn!" (1 Mosebok 17:18).

VELSIGNELSER: *gylden hvete—millioner av mål—lovet til førstefødselsnasjonene.*

Sara, Abrahams hustru var ufruktbar. ”Men Gud sa: Sannelig, Sara, din hustru, skal føde deg en sønn, og du skal kalle ham Isak. Jeg vil opprette min pakt med ham, en evig pakt for hans ætt etter ham. Og Ismael... jeg vil gjøre ham fruktbar og gi ham en overmåte tallrik ætt... og jeg vil gjøre ham til et stort folk. Men min pakt vil jeg opprette med Isak...” (versene 19-21).

Angående den framtidige nasjonen som skulle komme fra Ismael, sa Den Eviges engel til Hagar: ”Han skal bli et vill-esel av et menneske. Hans hånd skal være mot alle, og alles hånd mot ham. Han skal bo rett for øynene på [korrekt oversettelse: øst for] alle sine brødre” (1 Mosebok 16:12).

Det blir gitt to holdepunkter her: 1) Ismaels etterkommere ville bli en stor nasjon, men førstefødselsnasjonene ville bli større; og 2) de skulle bosette seg øst for brødrene sine, det er Isaks etterkommere som hadde førstefødselsretten. Dagens arabere er barna etter Ismael. Nasjonen eller samlingen av nasjoner som innehar førstefødselsretten, må derfor være større, rikere og mektigere, og grafisk sett befinne seg vest for de arabiske nasjonene.

Abraham var et menneskelig bilde på Gud Far, og Isak på Jesus Kristus. Det finnes mange paralleller. Plassen hindrer oss i å forklare det her, bortsett fra å legge merke til at hvis vi tilhører Kristus, så er vi Abrahams barn (Galaterne 3:29), og Abraham er de trofastes far (Galaterne 3:7); at Abraham ble bedt om å være villig til å ofre sin eneste (ektefødte) sønn (1 Mosebok 22:2), slik som Gud ga Sin eneste unnfangede sønn, Jesus Kristus, for

verdens synder; at Isaks hustru, Rebekka, er et bilde på Kirken, og at hun måtte bli forelsket i ham og akseptere ham som sin ektemann, til og med før hun så ham; og at Isak ble født etter et løfte, og av et mirakel fra Gud, slik som Jesus Kristus mirakuløst ble født av jomfru Maria.

Isak hadde tvillingsønner, Esau og Jakob. Esau var den førstefødte, og derfor den lovlige arvetakeren til førstefødselsretten. Men Esau undervurderte den, og solgte den til Jakob.

ESAU SELGER FØRSTEFØDSELSRETEN

Gud hadde valgt Jakob til å inneha disse løftene før tvillingene ble født. Men Jakob, under påvirkning fra moren sin, tydde til bedrageri og tok det fra Esau, i stedet for å vente på Herren.

Herren hadde sagt til Rebekka angående Esau og Jakob, at de var begynnelsen til to nasjoner—"to folk... Det ene folket skal være sterkere enn det andre," sier Gud, "og den eldste skal tjene den yngste" (1 Mosebok 25:23).

Etterkommerne deres skulle bli til to forskjellig slags folk. Historien om Jakobs forhastede og forræderske overtagelse av førstefødselsretten, fortsetter i 1 Mosebok 25:27-34).

"Da guttene vokste opp, ble Esau en dyktig jeger, en mann som levde ute i marken. Men Jakob var en stillferdig mann som holdt seg ved teltene. Isak holdt mest av Esau, for han likte vilt. Men Rebekka holdt mest av Jakob. En gang da Jakob holdt på å koke en matrett [koke grøt—Fentons oversettelse], kom Esau hjem fra marken, rent utkjørt. Og Esau sa til Jakob: Vær snill, la meg få sette til livs noe av det røde du har der. For jeg er rent utkjørt. Derfor kalte de ham Edom."

"Edom" betyr bokstavelig talt "rød suppe," og er oversatt slik i Fenton versjonen. Det vil bevise en annen "nøkkel" til bibelforståelse, hvis leseren legger seg det fakta på minnet, at "Edom" viser til ESAU. Mange profetier som angår nåtida og framtida, tar i bruk navnet Edom. De kan ikke bli forstått med mindre det forstås at de viser til etterkommerne til Esau, først og fremst den tyrkiske nasjonen i dag.

"Da sa Jakob: Selg meg da i dag din førstefødselsrett. Og Esau svarte: Se, jeg holder på å dø, hva verd har vel da førstefødselsretten for meg? Jakob sa: Gi meg din ed først! Og han gjorde sin

ed på det, han solgte sin førstefødselsrett til Jakob. Jakob ga så Esau brød og linsevelling, og han åt og drakk. Så reiste han seg og gikk sin vei. Slik ringaktet Esau førstefødselsretten.” Senere tok Jakob Esaus velsignelse fra ham med list. Historien om dette bedrageriet finner vi i 1 Mosebok 27.

JAKOBS BEDRAG

Det var på den tida at Isak var gammel, og synet hans var sløvet av alderdommen. Da det nærmet seg slutten på livet hans, kalte han på Esau og ba han om å gå ut på marka og jakte på vilt, tilberede det, og bringe det til ham. Deretter ville han gi ham velsignelsen som ville bekrefte førstefødselsretten.

Men Rebekka overhørte det, og sendte Jakob raskt av sted etter to geitekillinger. Disse tilberedte hun på den samme fristende måten som Isak elsket viltet sitt. Deretter tok hun noen av klærne til Esau og tok dem på Jakob. Esau var svært hårete, mens Jakob var glatt, så Rebekka plasserte forsiktig skinnene fra de to geitekillingene over hendene, armene og omkring den glatte delen av nakken til Jakob.

Med denne forkledningen, med det imiterte viltet, gikk Jakob for å motta sin fars velsignelse. ”Jakob sa til sin far: Jeg er Esau, din førstefødte” (1 Mosebok 27:19).

Isak var overrasket over at han hadde funnet viltet så fort, og ble mistenksom. Jakob løy igjen, og hevdet at Herren hadde brakt viltet til ham. Isak oppdaget at stemmen var Jakobs.

”Da sa Isak til Jakob: Kom helt bort til meg, min sønn, slik at jeg kan få kjenne på deg om du virkelig er min sønn Esau eller ikke. Jakob kom da borttil Isak, sin far, som kjente på ham og sa: Røsten er Jakobs, men hendene er Esaus! Han kjente ham ikke, fordi hans hender var lodne som hans bror Esaus hender. Og han velsignet ham” (versene 21-23).

HVA FØRSTEFØDSELSRETTE INKLUDERTE

Legg nå nøye merke til hva førstefødselsretten inkluderte!

”Så sa Isak, hans far, til ham: Kom nå hit og kyss meg, min sønn. Han gikk da fram og kysset ham, og han kjente lukten av hans klær. Og han velsignet ham, og sa: Duften av min sønn er

som duften av en mark som Herren har velsignet. Gud gi deg av himmelens dugg og jordens fruktbarhet—korn og most i overflod! [Fentons oversettelse: vekst og besittelser]. Folk skal tjene deg, og folkeslag skal falle deg til fote. Vær herre over dine brødre, og måtte din mors sønner bøye seg ned for deg. Forbannet være den som forbanner deg, og velsignet være den som velsigner deg! (versene 26-29).

Legg merke til dette! Materialistiske løfter, nasjonale i natur, hvert eneste av dem! Ikke et av dem vedrører frelse. Ingen av dem har å gjøre med liv etter døden. Det er ikke noe åndelig her! Alt viser bare til dette nåværende livet i kjøtt og blod! NASJONAL velstand—regnfall, mengder av korn og vin, jordas fruktbarhet, eller som det står i margin, de fruktbare stedene på jorda—vekst og besittelser. "Folkeslag skal falle deg til fote." "Folk skal tjene deg."

Da Esau vendte tilbake og fant ut hvordan Jakob hadde opptrådt i hans sted, ble han svært bitter. Han bønnfalte at han også måtte få en velsignelse. Men Isak kunne ikke ta tilbake velsignelsen han hadde gitt til Jakob. Så han ga videre til Esau den følgende profetien: "Se, uten jordens fruktbarhet skal ditt bosted være, og uten himmelens dugg ovenfra. Av ditt sverd skal du leve, og din bror skal du tjene. Men det skal skje, når du river deg løs, da skal du bryte hans åk av din nakke. Esau la Jakob for hat..." (versene 39-41).

Den profeterte parten til Esau, var i virkeligheten mer en forbannelse enn en velsignelse. The Revised Standard Version oversetter det: "Se, borte fra fruktbarheten på jorda skal boligen din være, og borte fra dugget fra himmelhvelvet." Moffat sier følgende: "Langt vekk fra fruktbar jord skal du leve på jorda, langt borte fra dugget fra himmelhvelvet." De hebraiske ordene uttrykker en tosidig mening, og begge deler har hendt med Esaus etterkommere.

PROFETI FOR TYRKIA

De sparsomt opptegnelsene i historien sammen med andre beviser, viser at mange av etterkommerne til Esau ble kjent som tyrkere. Derfor må vi huske på at profetier som angår de siste dager og refererer til Edom, eller Esau, generelt viser til Tyrkia.

I Isaks profeti på dødsleiet, fortalte han at det ville komme en tid, da Esaus etterkommere ville ha herredømme, og da bryte åket fra israelittene fra nakkene sine. Det har skjedd. Israels barn ble, på grunn av synd, drevet ut av det lovede land, som hørte til førstefødselsretten. Tyrkerne kom til makt og herredømme, og tok landet i eie for mange århundrer. Disse etterkommerne, det tyrkiske folket, okkuperte Palestina i 400 år før Storbritannia tok det i 1917. Esaus etterkommere har alltid tørstet etter dette landet, som er et sentralt løfte i førstefødselsretten! Tyrkerne har i sannhet levd av sverdet!

LÆREPENGE FOR OSS

Men la oss vende tilbake til historien vår. Før Jakob ble født, hadde Gud snakket med moren hans, og åpenbart for henne at Jakob skulle motta førstefødselsretten. Imidlertid, i stedet for å vente på Den Evige så Han kunne frambringe dette på Sin måte, la hun onde planer sammen med Jakob for å ta det med løgn og bedrageri.

Det er en lærepeng her for oss i dag. Som Isak på et vis er et bilde på Kristus, slik er Rebekka på et vis, et bilde på Kirken, som fortsatt har svakheter og fiendtlighet i seg.

Noen ganger har vi det alt for travelt. Vi spør Den Allmektige om ting Han har lovet i Sitt ord. Deretter prøver vi å diktere Ham akkurat hvordan og når det skal bli fullført. Vi må lære å "vente på Herren." Han gjør alltid tingene på Sin måte, og til Sin tid. Og Han forteller oss klart at Hans veier ikke er våre veier! Med en gang vi har overlatt en ting til Den Allmektige, la oss ikke bare ha tillit til, men også respekt for En som er så stor, at vi vil overlate tingene i Hans hender.

Hvis Jakob hadde stolt på Den Evige i stedet for å ta dette i egne hender på en gal måte, ville førstefødselsretten kommet til ham på en mer ærbar måte. Under disse omstendighetene hadde Jakob, hvis navn betyr "fortrenger," en mye vanskeligere oppgave enn sine forgjengere med å sikre Guds velsignelse over disse verdifulle besittelsene.

Men etter år med prøvelser og tester—etter til slutt å ha kjempet hele natta med en engel (1 Mosebok 32:24-29)—etter å ha innrømmet navnet sitt som "fortrenger"—skjenket Gud

velsignelsen Sin over Jakob, tok vekk det skamlige navnet, og ga ham et nytt, plettfritt navn, ISRAEL—som betyr ”overvinner” eller ”overkommer med Gud.”

Og på denne måten ser vi at løftene ble gitt nedover gjennom Abraham, Isak og Jakob, til en mann av gangen. Det var ingen forgreininger ut mot nasjonal vekst før Jakobs dager. I tre generasjoner hadde det vært ”enmanns nasjon.” Men Jakob hadde tolv sønner, og gjennom dem ble den framtidige store nasjonen og kompaniet av nasjoner startet på veien deres.

RUBEN MISTET FØRSTEFØDSELSRETEN

Den neste legale arvingen til førstefødselsretten var Ruben, Israels førstefødte sønn, som han hadde med Lea, hans første hustru. Men Ruben mistet den, slik som Esau. Og Josef, den ellefte fødte sønnen av Jakob, men den førstefødte til Rakel, Jakobs andre og virkelig elskede hustru, mottok den.

Legalt sett tilhørte førstefødselsretten Ruben, ikke Josef. I 1 Krønikebok 5:1-2 fortelles det hvordan den gikk til Josef: ”Sønnene til Ruben, Israels førstefødte sønn. Han var den førstefødte, men fordi han vanhelliget sin fars leie, ble førstefødselsretten gitt til sønnene til Josef, Israels sønn, som likevel ikke ble innført i ættelisten som den førstefødte [eller, som det står i RSV, ”så han (Ruben) ikke er innrullert i ættelisten i henhold til førstefødselsretten”]. For Juda ble den mektigste blant sine brødre, og fyrsten skulle være en av hans etterkommere. Men FØRSTEFØDSELSRETEN TILHØRTE JOSEF.”

Så på dette tidspunktet ble de to delene av løftene til Abraham delt—førstefødselsretten, som innebar materielle og nasjonale løfter, og septret, som inkluderte konglige og åndelige løfter.

Det er av største viktighet å huske på at førstefødselsretten, som inkluderte det lovede land som nå ble kalt Palestina, forsikringen om en mengde innbyggere, materiell og nasjonal velstand og dominans over andre nasjoner, nå var gitt til JOSEF og sønnene hans.

Legg nøye merke til dette! FØRSTEFØDSELSRETEN skulle ikke arves av alle Israels stammer! Den ble ikke gitt til jødene! Bare noen av israelittene—Josefs etterkommere—skulle arve disse veldige nasjonale løftene!

Disse materielle løftene for dette livet tilhører derfor en helt annen stamme av Israels barn enn løftet om septeret om en kongelig linje, som ville nå sin endelige fullbyrdelse i Jesus Kristus, hvis åndelige løfte tilhørte Judas stamme!

Disse nasjonale løftene om en mengde etterkommere ble derfor eiendomsretten til en helt annen stamme enn løftet om den ene ætt, Kristus, som sprang ut fra Juda! Denne kjensgjerningen om de to settene med løfter, som har blitt stresset i det foregående kapitlet, skulle nå være enkelt og klart for enhver leser.

Innprent dette i minnet for alltid. Det er en av de livsviktige nøklene til bibelforståelse!

På den tida da Jakob døde, bodde han og sønnene hans i Egypt. Selvfølgelig antar vi at du er velkjent med historien om hvordan Josef ble solgt av brødrene sine til Egypt; om hvordan han der ble matadministrator og statsminister, nest etter kongen, og i virkeligheten den som styrte nasjonen; om de sju åra med overflod, etterfulgt av sju år med hungersnød, da det bare hadde blitt samlet opp mat i Egypt, under Josefs ledelse; om besøket av Josefs brødre til Egypt hvor de spurte etter mat, og om hvordan Josef fikk dem til å bringe faren og Benjamin ned til Egypt; og til slutt, den dramatiske avsløringen av identiteten til Josef, med blanding av tårer og glede.

Og hvor profetisk dette var! Som vi skal se, vil Josef i sine etterkommere, snart igjen få identiteten sin åpenbart til brødrene sine—og til verden. Og hvor skjult denne identiteten nå er for verden!

FØRSTEFØDSELSRETTE TIL SØNNENE TIL JOSEF

Og nå kom tida for å gi videre førstefødselsretten til en annen generasjon. La oss gjenskape den dramatiske scenen.

Det hendte i Egypt, etter at Josef hadde lyktes med å bringe faren sin, så vel som brødrene sine, dit. Husk at Josef var landets statsminister.

Det ble rapportert til Josef at faren hans, Jakob, var syk. Han tok med seg de to sønnene sine, Manasse og Efraim, som hadde en egyptisk mor, og skyndte seg til dødsleiet til patriarken.

”Da gjorde Israel seg sterk og satte seg opp i sengen. Og Jakob sa til Josef: Gud Den Allmektige åpenbarte seg for meg i Luz i Kana’ans land og velsignet meg. Og han sa til meg: Se, jeg vil gjøre deg fruktbar og tallrik og gjøre deg til en mengde folkeslag. Og jeg vil gi din ætt etter deg dette landet til evig eiendom” (1 Mosebok 48:2-4).

Legg nøye merke til disse løftene!

Førstefødselsretten er i ferd med å bli gitt over til en annen generasjon. Legg merke til at det er ikke sagt noen ting som helst om at alle familiene på jorda skal bli velsignet i hans ætt—den *ENE* ættingen. Ingenting blir sagt om konger. Ingenting blir sagt om åndelige velsignelser i det hele tatt. Disse løftene er om førstefødselsretten. Disse løftene er om mange ætter—en mengde folk—og om eiendomsretten til det lovede land. Nå la oss fortsette.

”Dine to sønner som ble født deg i landet Egypt, før jeg kom til deg her i Egypt, de skal nå være mine. Efra’im og Manasse skal tilhøre meg likesom Ruben og Simeon” (vers 5).

Sik adopterte Jakob Josefs to sønner, og gjorde dem lovelig til sine egne sønner. Dette ble uten tvil gjort fordi de var halvblods egyptere. Israel gjorde dem til sine egne adopterte sønner, slik at førstefødselsretten kunne bli gitt videre til dem. Legg også merke til, at i det første verset i dette 48de kapitlet i 1 Mosebok, blir Manasses navn nevnt først, fordi Manasse var eldst. Men gamle Jakob nevnte nå Efraim først. Her ser vi overnaturlig ledelse!

Jakob sa til Josef: ”Kjære, kom hit til meg med dem, så vil jeg velsigne dem. Israels øyne var svekket av alder så han ikke kunne se” (versene 9-10).

Husk at førstefødselsretten tilhører den førstefødte etter loven, så sant det ikke blir endret ved guddommelig innblanding. Arvetakeren av førstefødselsretten skulle ha Jakobs høyre hand hvilende på hodet sitt, mens han fikk velsignelsen som ble overført til ham. Det er grunnen til at Josef tok ”dem begge, Efra’im i sin høyre hand mot Israels venstre, og Manasse i sin venstre hånd mot Israels høyre, og førte dem fram til ham” (vers 13).

NAVNET ISRAEL BLIR GITT TIL JOSEFS SØNNER

Men nok en gang grep Herren inn i overdragelsen av disse betydningsfulle førstefødselsløftene! Selv om Jakob var blind, og ikke

kunne se guttene som sto foran ham, krysset han hendene sine. "Men Israel rakte ut sin høyre hånd og la den på Efra'ims hode, enda han var den yngste, og sin venstre hånd la han på Manasses hode. Han la armene i kors, selv om Manasse var den førstefødte. Så velsignet han Josef og sa: Den Gud som var Abrahams og Isaks Gud—for hans åsyn vandret de—den Gud som var min hyrde fra jeg ble til og inntil denne dag, den engel som forløste meg fra alt ondt, han velsigne guttene, så de må kalles med mitt navn, og med Abrahams og Isaks, mine fedres navn. Og må de vokse til en stor skare på jorden" (versene 14-16).

La hvem vokse til denne lovede store skare? La hvis etterkommere bli tallrike, som skal utgjøre billioner? Ikke Juda, faren til jødene—legg merke til det!—men EPHRAIM OG MANASSE! Hvorfor har synet og forståelsen til kirkeledere og bibelstudenter vært blinde med hensyn til denne enkle kjensgjerningen i Skriften?

Legg merke til at Israel ikke overdro disse velsignelsene bare til en av dem, men til begge—"velsigne guttene," sa han. Disse velsignelsene ble gitt dem i fellesskap. "Så de må kalles med mitt navn," var en del av denne velsignelsen. Navnet hans var ISRAEL. Så klart det er at navnet ISRAEL skulle bli uutslettelig stemplet på EPHRAIM OG MANASSE!

Et sjokkerende faktum—og likevel klart bevist, rett foran øynene på deg! Og husk at dette skriftstedet ikke trenger "fortolkning" eller "spesiell mening" eller "skjult symbolikk" for at du skal forstå det! Her er det en klar, enkel uttalelse om at Jakobs navn, som ble forandret til Israel, ville være EIENDOMMEN og eiendomsretten—merkelappen på folkene til Efraim og Manasse!

Så HVEM er da det virkelige Israel (ætt og nasjonalitet) i dag, i henhold til Bibelen din?

Efraim og Manasse!

Efraim og Manasse mottok retten til navnet ISRAEL sammen. Det skulle bli navnet på etterkommerne deres. Og etterkommerne deres var aldri jøder! Få dette faktumet klart festet i hukommelsen din!

Derfor er det at mange av profetiene om "Israel" eller "Jakob" ikke viser til jødene eller noen av de andre nasjonene som i dag er etterkommere av de andre stammene til Israel. Legg godt

merke til dette! Det er virkelig svært få geistlige, teologer eller selverklærte lærde, som vet dette i dag. Mange nekter å vite det!

Etterkommerne til de to guttene, Efraim og Manasse, skulle vokse sammen til denne lovede mengden—nasjonen og samlingen av nasjoner. Disse nasjonale velsignelsene er øst ut over dem begge. Dette er kollektive velsignelser som guttene mottok sammen—men ikke de andre stammene!

JAKOB KRYSSER HENDENE

Men i dette avgjørende øyeblikket, oppdaget Josef at Jakobs høyre hånd ikke hvilte på hodet til den førstefødte. Han søkte å flytte den. "Josef sa til sin far: Ikke så, far! For dette er den førstefødte. Legg din høyre hånd på hans hode! Men hans far ville ikke. Han sa: Jeg vet det, min sønn, jeg vet det! Han [Manasse] skal også bli til et folk, han skal også bli stor. Men likevel skal hans bror, som er yngre, bli større, og hans ætt skal bli til en mengde [eller *KOMPANI*] folkeslag. Så velsignet han dem den dagen og sa: Ved deg skal Israel velsigne og si: Gud gjøre deg som Efra'im og Manasse! Og han satte Efra'im foran Manasse" (1 Mosebok 48:18-20). Her er ikke løftene lenger kollektive, til å overta dem sammen. Jakob profeterte nå velsignelsene til hver av dem, individuelt.

Som vi har sett fra det foregående kapittelet, skulle de tallrike ættene bli til "et folk og en mengde folkeslag." Nå ser vi at "folket" som skulle bli virkelig stort, skulle springe ut fra ætten til Manasse, Josefs sønn. "En mengde folkeslag" skulle vokse ut fra Efraim. Legg merke til at før løftene ble delte, indikerer denne profetiske velsignelsen klart, at etterkommerne etter disse guttene skulle forbli sammen, og sammen vokse til en stor mengde, og deretter bli separert, Manasse til en stor nasjon, og Efraim en enda større samling av nasjoner.

Så her er enda en detalj i de framtidige nasjonale karakteristikkene av disse folkene. Vi må ikke se etter oppfyllelsen av dem blant Judas sønner. Heller ikke blant etterkommerne av noen av de andre tolv stammene.

Løftene om en framtidig stor nasjon og en samling av nasjoner, til sammen en stor mengde, rike i nasjonal, materiell velstand, og i besittelse av "portene" til andre nasjoner på jorda,

gjelder bare for disse to guttene, og de to stammene som sprang ut fra dem.

Vi kan også legge til her at stammene til Efraim og Manasse, aldri oppnådde dette i bibelhistorisk tid. Noen kan kanskje tro at Judas hus var nasjonen, og at de ti stammene var samlingen av nasjoner. Men ingen av disse løftene ble gitt til Juda. De var heller ikke gitt til å bli oppfylt av noen av de andre stammene, unntagen til Josefs doble porsjon, de to stammene til Efraim og Manasse!

Det var Efraim som skulle bli til en samling av, eller mange nasjoner, og Manasse som skulle bli til den store enkeltnasjonen. Og disse løftene ble aldri oppfylt av dem i bibelhistorisk tid. Hvis disse løftene noensinne har blitt oppfylt, må vi se etter oppfyllelsen deres i tida mellom bibelhistorisk tid og nåtida!

PROFETI FOR I DAG

Mens han fortsatt var i ånden med å profetere, kalte Jakob sammen de tolv sønnene sine for å fortelle dem hva som skulle skje med deres etterkommere ”i de siste dager.”

Her er profetiene som skulle assistere oss med å identifisere Israels stammer i dag—for dette er så visst de siste dager! Her vil vi bare gjøre plass for skjebnen til Juda og Josef. Josefs etterkommere ble i virkeligheten delt i to stammer, Efraim og Manasse, og som oftest er de kalt med disse stammenavnene, i stedet for med navnet ”Josef.” Det faktumet at disse stammene blir omtalt som ”Josef” her, indikerer ganske enkelt at profetien gjelder for både Efraim og Manasse.

”Så kalte Jakob sine sønner til seg og sa: Kom sammen, så vil jeg forkynne dere hva som skal hende dere i de siste dager ... Juda, dine brødre skal prise deg! Din hånd skal være på dine fienders nakke. For deg skal din fars sønner bøye seg. En ung løve er Juda. Fra rov er du steget opp, min sønn! Han bøyde seg—han legger seg ned som en løve, som en løvinne. Hvem tør vekke ham? Kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, inntil fredsfyrsten kommer og folkene blir ham lydige” (1 Mosebok 49:1, 8-10). Det hebraiske ordet som her er oversatt fredsfyrsten, betyr også Messias eller den ene ”ætt” fra Abraham. (Se Young’s analytical Concordance to the Holy Bible.)

LOVET TIL JOSEF

Med hensyn til Josef, Efraim og Manasses stammer kombinert, profeterte Josef dette om den nåværende tida: "Et skudd av et fruktbart tre er Josef [her er oppfyllelsen av førstefødselsløftene om en mengde, beskrevet i bilder], et ungt frukttre ved kilden, grenene [døtrene] skyter over muren" (vers 22).

Vi vil med andre ord finne, i de siste dager, at barna til Josef er en mengde folk, en stor nasjon og en samling av nasjoner, hvis døtre, eller barn skal "skyte over muren"—det betyr å forsere eller gå ut over nasjonens grenser—med andre ord, bli et koloniserende folk! Videre i profetiene for disse "siste dager" står det: "... Den Allmektige skal velsigne deg med velsignelser fra himmelen der oppe, med velsignelser fra dypet der nede, med velsignelser av bryst og morsliv. Din fars velsignelser stiger høyt opp, over mine fedres velsignelser, de når opp til de evige høyers grense. De skal komme over Josefs hode, på kronen av hans hode, han som er fyrste blant sine brødre" (versene 25-26).

Vi skal se at etterkommerne til Josef som eide disse førstefødselsløftene—å bli til en mengde, å kolonisere, og slik spre seg ut til "nord og syd, og øst og vest," inntil de omringet hele jorda, og å eie "portene" til fiendtlige nasjoner—aldri vendte tilbake til Jerusalem fra Assyria, dit de ble drevet sammen med de ti stammene etter år 721 f. Kr, og fra den tida ble de aldri blandet med jødene! Her er løfter og profetier som aldri har blitt oppfylt av jødene, av Kirken, av de amerikanske indianerne, eller av noen andre fantasifulle motstykker til det moderne Israel. Men hvis Guds Ord skal stå ved makt, er disse løftene oppfylt i dag!

Kapittel 5

Pakten med David

EFTER AT Jakob og de tolv sønnene hans var DØDE i Egypt, vokste barna deres i løpet av to og et kvart århundre, til et folketall på muligens mellom to og tre millioner, i dette landet.

Men Israels barn ble slaver: ”Så døde Josef og alle hans brødre og hele dette slektledd. Men Israels barn var fruktbare og tiltok sterkt, de økte og ble meget tallrike. Det ble fullt av dem i landet. Da kom det en ny konge over Egypt, og han kjente ikke til Josef... Egypterne tvang Israels barn til å trelle for seg. De forbitret livet for dem med hardt arbeid...” (2 Mosebok 1:6-14).

Så Gud reiste opp Moses, og gjorde ham på en spesiell måte klar til å lede disse Israels barn ut av slaveriet, som hadde kommet over dem i Egypt.

Da de nådde fjellet, Sinai, i ødemarka på halvøya, inngikk Gud en pakt med dem og etablerte dem som en NASJON—Hans nasjon—blant kongerikene i denne verden. Styret deres var teokratisk, med de sivile, så vel som de åndelige og religiøse lovene, gitt direkte fra Gud. Gud selv var kongen deres, og Han styrte dem gjennom et system av dommere.

GUD VAR ISRAELS FØRSTE KONGE

Gud var Israels eneste Konge! Israel var både kirke og stat. I Apostlenes gjerninger 7:38, blir vi fortalt at israelittene formet menigheten i ørkenen. Ordet ”menighet” som blir brukt i

Det gamle testamentet, har akkurat den samme betydningen som ordet "kirke" i Det nye testamentet. Israel hadde følgende mer enn et sett med lover. Gud ga Israel en dobbelt styreform. Menigheten, eller kirken, ble gitt ritualistiske lover—dyreofringer, kjøtt og drikke ofringer, fiendtlige og kjødelige vedtekter.

Men Israel var også et sivilt styre; så for det etablerte Gud sivile stillinger og sivile lover—vedtekter og dommer. Det ene store, sentrale lovsystemet, grunnlaget for både kirken og sivilt styre—det alminnelige ÅNDELIGE SYSTEMET—var de TI BUD, som Gud ga direkte til alle menighetene, skrevet på steintavler med Guds egen finger.

Etter at de forlot Egypt, var Gud kongen deres i flere generasjoner! (Denne historien finnes i Mosebøkene, og i bøkene om Josva og Dommerne.) Hver stamme holdt seg atskilt for seg selv, men sammen formet de en nasjon på mye av den samme måten som De forente stater er en nasjon bestående av individuelle stater.

Hver stamme okkuperte sitt eget land eller distrikt. Levittene ble den geistlige stammen, og ble blandet med de andre stammene, og hadde ikke noen arv i landet og ikke noe atskilt territorium (unntagen byer) for seg selv. Josefs barn ble imidlertid delt inn i to stammer for å oppveie dette—Efraim og Manasse—og på denne måten etterlate tolv distinkte og atskilte stammer, som hver okkuperte sitt eget territorium eller provins, i tillegg til levittene som ble spredt blant alle stammene.

Gjennom alle disse åra forble førstefødselsretten og septret innen denne ene nasjonen—førstefødselsretten selvfølgelig å bli overrakt ned gjennom stammene til Efraim og Manasse, og septret hos Juda.

MISNØYE MED GUD

Israels barn var menneskelige slik som du og jeg. De knurret og klaget uavbrutt. De kjødlige sinnene deres var fiendtlige mot Gud og lovene Hans, slik som menneskenes sinn er det i dag (Romerne 8:7). Snart ble de misfornøyde med Gud som Kongen sin, og forlangte at en mann skulle være kongen deres, slik som i de hedenske nasjonene rundt dem. Slik som vi i dag ønsker å være lik de ikke kristne rundt oss, i stedet for å rette

oss strikt etter Guds veier, slik som vi er instruert i Guds Ord! Menneskenaturen har alltid vært slik.

Da de eldre i Israel kom til Samuel og forlangte at en mann skulle være konge, mishaget det naturligvis Samuel, profeten deres. Men Herren sa: "Lyd folket i alt det de sier til deg! For det er ikke deg de har forkastet, men det er meg de har forkastet, så jeg ikke skal være konge over dem ... Du må bare vitne alvorlig for dem og varsle dem om hvordan han vil bære seg at, den kongen som kommer til å råde over dem" (1 Samuel 8:7-9).

Saul var den første menneskelige kongen deres. Han nektet å adlyde Gud, og ble til slutt utstøtt. Han ble drept i et slag. Den eneste overlevende sønnen hans, Isboset, ble drept etter at han hadde styrt i bare to år (2 Samuel 2:10). Isboset regjerte imidlertid aldri over Juda. Sauls dynasti opphørte etter denne korte regjeringstida over deler av Israel. Det var slik Gud utstøtte han. Dynastiet hans opphørte!

DAVIDS DYNASTI FOR ALLTID

David var Sauls etterfølger. David satt på Herrens trone. Davids sønn, Salomo, var Davids etterfølger, og satt også på Den Eviges trone. "Salomo satt på Herrens trone som konge etter sin far David" (1 Krønikebok 29:23; se også 2 Krønikebok 9:8).

Jeg ønsker å komme med et annet spesielt poeng her. Før Saul, hadde Den Evige vært konge over Israel. Disse menneskelige kongene satt på Den Eviges trone. Den Evige—"HERREN"—er Jesus Kristus, som var med Faren før verden var til (Johannes 17:5 og 1: 1-2, 14). Jesus er både "rotskuddet" og "ætten" til David (Åpenbaringen 22:16). Siden Han var "rotskuddet," var tronen Hans før David ble født. David satt rett og slett på Den Eviges trone. For det andre, siden Jesus var Davids lovformige sønn i kjøtt og blod, vil denne samme tronen en gang til bli Hans rett ved arv, og en fortsettelse av Davids dynasti. Og slik vil Davids trone bli Hans rettighet i dobbelt forstand, når Kristus kommer tilbake til jorda!

Nå kommer vi til en tilsynelatende utrolig kjensgjerning—fantastisk—nesten ikke til å tro, men sant! Mens David var konge, inngikk Gud en evigvarende pakt med ham, uten betingelser, som Gud verken kan eller vil bryte! Denne pakten er ennå

mer forbløffende, og mindre forstått, enn den ubetingede pakten med Abraham!

Jeg ønsker at du nå fester den spesifikke naturen og karakteren av pakten som Den Allmektige inngikk med David, i minnet. For det er et livsviktig ledd i hensikten og oppdraget til Kristus—en viktig NØKKE til bibelforståelse!

I 2 Samuel 23:1, 5, finner vi: ”Dette er Davids siste ord ... Israels Gud har talt ... En evig pakt har han gjort med meg, ordnet i alle deler og trygget...” Med andre ord, en pakt som skal vare for alltid, og som ikke kan slå feil!

Vend tilbake til det sjuende kapitlet av 2 Samuel for flere spesielle detaljer. Gud ga dette paktsløftet til David på en tid da han var svært bekymret for Paktens Ark, som ble oppbevart i et telt. David ønsket å bygge et stort tempel i Jerusalem.

”Men samme natt kom Herrens ord til Natan, og det lød slik: Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Skulle du bygge meg et hus til å bo i? ... Når dine dagers tall blir fullt, og du hviler hos dine fedre, da vil jeg etter deg oppreise din sønn som skal utgå av ditt liv [Salomo], og jeg vil grunnfeste hans kongedømme. Han skal bygge et hus for mitt navn, og jeg vil trygge hans kongetrone til evig tid. Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn. Når han gjør det som ondt er, vil jeg tukte han med menneskers ris og med menneskebarns plager. Men min miskunnhet skal ikke vike fra ham, slik som jeg lot den vike fra Saul, han som jeg lot vike plassen for deg. Ditt hus og ditt kongedømme skal stå fast til evig tid for ditt åsyn, og DIN TRONE SKAL VÆRE GRUNNFESTET TIL EVIG TID” (2 Samuel 7:4-5, 12-16).

POENG Å LEGGE MERKE TIL

Legg nøye merke til disse poengene:

1) Davids trone ble satt opp og etablert med Salomo, Davids sønn.

2) Tronen—Davids trone (vers 16)—ble etablert FOR ALLTID i Salomo (vers 13). Legg merke til at det ikke står noen steder at Gud vil etablere den for alltid i Kristus når Han kommer. Det sies at den skulle opprettes for alltid i Salomo.

3) Hva hvis Salomo, eller Israels barn ikke adlyder? Ville det utslette denne pakten? Versene 14-15 sier klart fra at hvis de gjør

det som ondt er, vil Gud tukte dem med menneskers ris, men vil IKKE bryte denne pakten. Tronen vil likevel fortsette for alltid!

4) Legg spesielt merke til at, i tilfelle av ulydighet, at Gud ikke vil ta vekk tronen slik Han tok den fra Saul. Hvordan tok Han den fra Saul? Sauls dynasti endte med ham. Ingen sønn av Saul satt på tronen. Men Salomos dynasti ville ikke ende. Straffen for ulydighet ville bli straff fra menneskers hender.

5) Siden Gud bestemt etablerte tronen med David og med Salomo, kunne vi si at den hadde blitt etablert for alltid som Gud lover her, hvis den hadde sluttet å eksistere, selv om bare for en generasjon?

Her er en kjensgjerning som er like lite kjent som noe annet i Bibelen! Den Allmektige Gud gjorde en absolutt bindende—akkurat hvor bindene skal vi se!—pakt med David, ubetinget, som garanterte at det aldri skulle være en eneste generasjon fra den tid og forover, der det ikke ville være en etterkommer av David, i UAVBRUTT DYNASTI, som ville sitte på Davids trone og regjere over Israels barn! Det var et løfte om et uopphørlig, uavbrutt dynasti—alle generasjoner for alltid—det som ble garantert.

Dette er vanskelig å tro! Likevel var det akkurat dette Gud lovet og garanterte at ikke skulle forandres! Det var ingen betingelser. Ingenting som ville hende kunne forhindre dette. Folkenes syndere kunne ikke forandre det. Løftet sto uforanderlig!

SLUTTEN PÅ DOKUMENTASJONEN

Men hvor er den tronen i dag?

I bibelhistorien blir det registrert en linje av konger, alle etterkommere etter David i et uavbrutt dynasti, ned til kong Sidkia. Men i år 585 f. Kr ble denne sist nedtegnede kongen noensinne som satt på denne tronen, tatt til fange av tropper fra kong Nebukadnesar av Babylon, øynene hans ble stukket ut, han ble tatt med til Babylon og døde der i et fangehull!

Dessuten ble alle sønnene hans drept! Alle stormennene i Juda som ikke allerede var i fengsel eller i slaveri i Babylon på den tida, ble drept, slik at det ikke ville være noen igjen, som kunne sitte på Davids trone! Kaldeerne ødela Tempelet og kongens hus, og tok jødene, et fanget slavefolk, til Babylon. Det er ganske visst

ingen nedskrevet fortegnelse over noen konge av Davids linje, som styrte over Juda fra den dagen til dette. Imidlertid overlevde linjen fra Jojakim til Jesus i babylonsk fangenskap—så Jesus var en etterkommer av David.

Noen vil imidlertid si at denne tronen er etablert i Kristus i dag. Men Kristus har ikke tatt over denne tronen ennå! Han beskriver seg selv som en mann av høy ætt (Lukas 19:12) som dro til et land langt borte (himmelen) for å få et kongerike, og som etter at Han hadde mottatt retten til kongeriket, ville komme tilbake. Jesus Kristus vil ikke sitte på Davids trone før Han kommer for andre gang til jorda, enda i framtida!

Men hva med de nærmere 600 åra mellom kong Sidkia og Kristus fødsel? Hvem styrte over israelittene og satt på Davids trone i løpet av disse generasjonene? Hvis det ikke var noen, må vi konkludere med at Gud brøt sitt Ord, eller at Skriften har blitt brutt!

Svaret er et mysterium, mer forbløffende enn noen oppdiktet historie! Bibelen åpenbarer det, trinn for trinn.

Men da er det igjen noen som vil vise til uttrykket ”jeg vil trygge” (2 Samuel 7:13), og konkludere med at Gud muligens mente at Han ville etablere denne tronen for alltid ved Kristus andre komme. Og fremdeles kan det ikke være slik. Fra hvem ville Kristus ta over Davids trone fra hvis denne tronen hadde opphørt å eksistere i disse århundrene? Men Gud lovet klart at Han ville etablere denne tronen i Salomo: ”... og jeg vil trygge hans [Salomos] kongetrone til EVIG TID.” Han snakket ikke om å etablere den mange hundreår senere i Kristus—ved Hans andre komme. ”Han” viste til Salomo—ikke Kristus, for Gud sa: ”Når han gjør det som ondt er, vil jeg tukte ham” (2 Samuel 7:14).

Men nå vil jeg gi dere et skriftsted som gjør ende på alle spekulasjoner om til når denne tronen ble etablert: ”Hør på meg, Jeroboam og hele Israel! Dere VET nå vel at Herren, Israels Gud, har GITT David kongedømmet over Israel til EVIG TID, ham og hans sønner ved en saltpakt?” (2 Krønikebok 13:4-5). Kommentarer sier ”UØPPHØRELIG pakt.” Dette viser at etableringen var da i fortida! Gud ga dette kongedømmet til David og sønnene hans—ikke hans Sønn, Kristus, men hans sønner, flertall—til å fortsette for alltid.

ETABLERT FOR ALLE GENERASJONER

”Jeg har gjort en pakt med min utvalgte, min tjener David har jeg gitt et løfte med ed: Til evig tid vil jeg grunnfeste din ætt [dynasti—Moffat], jeg vil bygge din trone fra slekt til slekt” (Salmene 89:4-5). Legg merke til dette! Denne tronen, som skulle bli grunnfestet til evig tid, skulle bygges fra slekt til slekt, gjennom alle generasjoner. Gud etablerte denne tronen som begynte med David og Salomo. Vi har det nedskrevet for en rekke generasjoner—så langt som til kong Sidkia, 585 f. Kr.

Den ble etablert for alle generasjoner, sammenhengende, uopphørlig, **FOR ALLTID!**

Uttrykket ”fra slekt til slekt” [alle generasjoner—King James] inkluderer selvfølgelig også generasjonene fra Sidkia til Kristus’ fødsel. Hvem innehadde tronen i løpet av disse generasjonene?

Kristus sitter ikke på denne tronen nå, men på tronen til Den Allmektige Gud i himmelen (Åpenbaringen 3:21).

Så hva med denne nåværende generasjonen? Hvor er det en etterkommer av David, som sitter i en uavbrutt linje av konger på Davids trone, og styrer over Israels barn?

Kan man undre seg over at menn som Thomas Paine og Robert Ingersoll mistet troen på Bibelen? De så disse ubetingede løftene, men de kunne ikke se hvordan de hadde blitt holdt. Likevel, hvis vi er tålmodige, vil vi se! Men fortsett i den 89de salme, med vers 29 og 30: ”Til evig tid vil jeg holde fast ved min miskunn mot ham, og min pakt skal stå fast for ham. Jeg vil la hans ætt [dynasti—Moffat] bli fast til evig tid og hans trone som himmelens dager.”

Tenk et øyeblikk over betydningen av ordet ”ætt” i denne sammenhengen. Moffat oversettelsen i moderne engelsk språk, oversetter det rett ”dynasti.” The Revised Standard Version oversetter det ”hans [Davids] linje”—det er sammenhengende linje eller etterfølgere av sønner, generasjon etter generasjon. Denne ”ætten” er ikke den generelle befolkningen av Israels barn. Det er snakk om Davids ætt, eller Davids sønner. Sønnene hans skulle bli konger.

David var av stammen, Juda, innehaveren av sepetret, ikke førstefødselsretten. Ætten hans var derfor kongelig linje. Så dette betyr, boktavlign talt, dynastiet hans, hans linje av etterfølgende sønner.

Nå mens tronen hans blir stående gjennom alle generasjoner, som himmelens dager, tenk da over de neste versene: ”dersom hans barn forlater min lov og ikke vandrer etter mine bud, dersom de krenker mine forskrifter og ikke holder mine befalinger, da vil jeg hjemmsøke deres synd med riset og deres misgjerning med slag. Men min miskunnhet vil jeg ikke ta fra ham, og min trofasthet skal jeg ikke svikte. Jeg vil ikke bryte min pakt og ikke endre det som gikk over mine lepper. Ett har jeg sverget ved min hellighet, sannelig, for David vil jeg ikke lyve: HANS ÆTT [dynasti] skal bli til EVIG TID, hans trone som solen for mitt åsyn. Som månen skal den stå for evig, vitnet i det høye er trofast” (Salmene 89:31-38).

Dette er snakk om de generasjonene der barna hans kan komme til å være ulydige eller forlate Guds lov. Noen i dag unnskylder sin manglende evne til å lokalisere denne tronen ved å si at pakten var betinget—og at pakten ble brutt fordi Israels barn var ulydige mot Gud. Men hva sier Den Allmektige? Hvis barna er ulydige og synder, skal de bli straffet for syndene sine—men ikke ved å bryte Guds ubetingede pakt med David!

Noen sier at Kristus tok over denne tronen. Men det gjorde Han ikke. I stedet ble Han korsfestet, sto opp, og steg opp til himmelen. Han skal komme, og nå snart, sitte på den tronen som kongenes Konge og herrenes Herre. Men hvordan kunne Jesus Kristus, når Han kommer tilbake, ta over og sitte på en trone som har opphørt for lenge siden?

VIL KRISTUS KOMME TIL EN IKKE EKSISTERENDE TRONE?

Hvis Davids trone sluttet å eksistere med Sidkia, da eksisterer den ikke i dag. Og hvis den ikke eksisterer, hvordan skal Kristus sitte på en ikkeeksisterende trone? (Se Lukas 1:31-32). Og siden den skulle fortsette gjennom alle generasjoner, hva med de mange generasjonene mellom Sidkia og Jesus fødsel?

Den svært viktige kjensgjerningen at den forherligede kongenes Konge kommer og vil sitte på en eksisterende trone, er ytterligere bekreftet av profeten Jeremias. I det 33dje kapitelet er det en profeti om hendelser som vil skje ved den tida når Kristus kommer i uforlignelig makt og herlighet! På den tida da han skrev ned denne profetien var profeten fengslet i Jerusalem. Hærene fra Babylon tok

jødene til fange. Gud sa til Jeremias: "... jeg vil forkynne deg store og ufattelige ting, ting som du ikke kjenner... om husene i denne byen og om husene til Judas konge, som er revet ned..." (versene 3-4).

Jeremias visste at kongens hus i Jerusalem ville bli ødelagt—og Davids trone fjernet fra Jerusalem. Han skulle, som det blir vist senere, være den som handlet for Gud med å rykke opp denne tronen fra Jerusalem. Gud åpenbarte nå til ham en beroligende kjensgjerning. Davids trone ville igjen, i denne endetiden, bli plantet i Jerusalem. Gud forsikret nå profeten om at tronen ville styre sammenhengende over israelitter inntil den tida. Det vil være det samme sammenhengende dynastiet. Messias vil sitte på en trone som eksisterer!

Her er profetien om hva som vil skje ved Kristus' herlige tilbakekomst for å styre: "Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil oppfylle det gode ord jeg har talt om Israels hus og Judas hus" (vers 14). Legg nøye merke til dette! Dette løftet om Davids sammenhengende dynasti, er et løfte til Israels hus så vel som til Juda. Siden splittelsen av de to nasjonene, hadde ikke denne tronen blitt forbundet med Israel—bare med Juda. Men løftet som vil bli oppfylt ved Kristus' tilbakekomst, forbinder den med Israel, så vel som Juda!

Fortsett: "I de dager og på den tid vil jeg la spire fram for David en rettferdig spire [Messias], og han skal gjøre rett og rettferdighet i landet" (vers 15). Dette dreier seg om Kristus' styre som Konge over kongene. Jesus, en etterkommer av David ved sin menneskelige fødsel (Romerne 1:3), var den rettferdige Spiren, eller utløperen fra David.

Fortsett: "I de dager skal Juda bli frelst og Jerusalem bo trygt... For så sier Herren: Det skal aldri mangle en mann av Davids ætt som skal sitte på Israels trone" (versene 16-17). Legg merke til dette! Det står ikke at David ikke skal, endelig, etter 2500 år, mangle en. Det står at David **ALDRI** skal—noensinne—gjennom alle generasjoner—mangle en etterkommer som forblir sittende på tronen hans!

Og over hvem?

TRONEN ER IKKE OVER JØDENE

Ikke Juda! Les det i din egen Bibel! I løpet av disse mer enn 2500 åra, skal David ikke mangle en mann til å sitte på tronen til Israels hus—ikke Juda!

Den tronen var, på den tid da Gud åpenbarte denne profetien til Jeremias, rykket opp fra Juda. I løpet av de 2500 åra fra da av og til Kristus' tilbakekomst, ville det være tronen til ISRAELS hus!

Etter Kristus' tilbakekomst for å styre, er det klart at Israel igjen vil gi ofringer, brennoffer og matoffer. I Esekiels profeti, fra det 40de kapittelet til slutten av boka, som dekker denne perioden etter Kristus' tilbakekomst, er disse ofringene nevnt. Men etter Kristus' tilbakekomst, når de igjen skal ofres, vil ikke Levis stamme ha blitt ødelagt—det vil fortsatt være etterkommere etter denne prestelige stammen som lever. Legg merke til vers 18 av Jeremias 33: "Og av de levittiske prestenes ætt skal det aldri mangle en mann for mitt åsyn som ofrer brennoffer og brenner matoffer og bærer fram slaktoffer alle dager."

Dette sier ikke at de skal, i alle disse åra før Kristus komme, sammenhengende ha ofret ofringer. Andre skriftsteder viser klart at ofringer ikke skulle ha blitt ofret av kristne etter Kristus eget offer, og de ble ikke ofret av jødene etter ødeleggelsen av Tempelet i år 70 e. Kr. Men andre profetier som allerede er siterte, viser klart at Davids etterkommere skulle regjere Davids trone gjennom alle generasjoner, og begynne med Salomo.

Siden mange av levittene uten tvil var igjen blant de ti stammene—selv om vi vet at mange fortsatte å være blant jødene—og siden de som forble blant de ti stammene hadde mistet identiteten sin sammen med alle de ti stammene, er det helt ut mulig at mange, hvis ikke flesteparten av de kalte, det sanne presteskapet til Jesus Kristus opp igjennom århundrene, har vært av Levis ætt.

Legg nå merke til hvor bindende Guds pakt med David er. "Så sier Herren: Dersom dere kan bryte min pakt med dagen og min pakt med natten, så det ikke blir dag og natt i sin tid, da skal også min pakt med min tjener David bli brutt, så han ikke får noen sønn som blir konge og sitter på hans trone..." (versene 20-21).

HVA FOLK SIER

Fortsett: "Har du ikke lagt merke til hva dette folket har talt og sagt: De to slektene som Herren har utvalgt, dem forkastet han?

Og mitt folk forakter de, så det ikke mer er noe folk i deres øyne” (vers 24).

Dette er det som folkene har sagt, slik som det ble profetert at de ville si! De sier at jødene ble spredt blant mange, hvis ikke alle, nasjoner—spredte individer—men ikke lenger en nasjon med sin egen regjering! Og de ti stammene ble antatt at de hadde ”forsvunnet,” eller sluttet å eksistere, eller å bare være en del av de spredte, individuelle jødene! Ja, slik har jødene selv sagt at det er—og slik har verden sagt at det er! Men hva sier GUD?

Fortsett i neste vers: ”Så sier Herren: Dersom jeg ikke har opprettet min pakt med dag og natt, og ikke gitt lover for himmel og jord, så vil jeg også forkaste Jakobs og min tjener Davids ætt, så jeg ikke av hans etterkommere [dynasti] tar noen til å herske over Abrahams, Isaks og Jakobs ætt. For jeg vil gjøre ende på deres fangenskap og forbarme meg over dem” (versene 25-26).

TESTEN AV BIBELENS SANNHETER

Dette er sterke ord! Med mindre du kan stoppe denne gamle jorda fra å vende rundt aksene sin—med mindre du kan fjerne sola og månen og stjernene fra himmelen, sier Den Allmektige at du ikke kan forhindre Ham fra å holde pakten om å beholde en etterkommer av David i et sammenhengende dynasti på den tronen, sammenhengende, gjennom alle generasjoner, FOR ALLTID, fra Davids og Salomos tid!

Han ville nødvendigvis ikke styre over hele Israels hus, eller jødene, men i det minste noen av dem, og nok til å forme en nasjon.

Dette kan ikke bli anvendt til å bety at det ikke har vært en sammenhengende trone, eller at det bare viser til den ”ene ætt”—Kristus—som tilslutt kommer for å regjere. Legg merke til at det står uttrykkelig: ”... så jeg ikke av hans etterkommere tar noen [mer enn en] til å herske over” israelitter. Det er snakk om mange, sammenhengende herskere—ikke en Hersker som kommer for å sitte på en trone som har sluttet å eksistere 2500 år tidligere!

PAKTLØFTET til David er klart og uttrykkelig. Enten har dynastiet hans fortsatt og eksisterer i dag, og styrer over ISRAELS hus (ikke jødene), eller Guds Ord har sviktet!

Husk på løftet om septeret igjen, som inkluderer denne rekken av konger, inntil de kulminerer i KRISTUS ved Hans andre komme: ”kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, *INNTIL FREDSFYRSTEN* [Kristus] KOMMER og folkene blir ham lydige” (1 Mosebok 49:10).

Har septret veket fra Juda? Har tronen opphørt å eksistere? Eller eksisterer den i dag, slik som Gud så bindende har lovet, så Kristus kan ta over og sitte på en sammenhengende trone som er i funksjon når Han kommer?

Bibelens ufeilbarhet står på spill! Guds Ord står på spill!

Kapittel 6

Israels barn blir til to nasjoner

ISRAELS HUS er ikke jødisk! De som utgjør det er ikke jøder, og har aldri vært det! Denne kjensgjerningen skal vi nå slå fast, bak enhver motforestilling.

Etter Davids død, arvet Salomo, sønnen hans, tronen over Israel. Salomo skattela folket svært hardt og regjerte i en strålende prakt, som antagelig verken før eller senere har hatt sin like.

Han giftet seg også med hedenske kvinner fra andre nasjoner. På grunn av dem brant han røkelse og ofret til Molok og andre avguder. Som et resultat av dette, "... sa Herren til Salomo: Siden det er slik med deg, og du ikke har holdt min pakt og mine lover, som jeg har gitt deg, så vil jeg rive riket fra deg og gi det til din tjener. Men for din far Davids skyld vil jeg ikke gjøre det i din tid, men jeg vil rive riket ut av din sønns hånd. Jeg vil likevel ikke rive HELE riket fra ham. En stamme vil jeg gi din sønn for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, som jeg har utvalgt" (1 Kongebok 11:11-13).

ISRAEL BLIR SKILT FRA DAVIDS TRONE

Legg merke til dette! Det er riket, ikke en del av det, som ville bli revet bort. Det er en del, en stamme, som skulle bli igjen. Og legg merke til—for akkurat her blir det gitt uttrykk for det store HVORFOR i hele dette spørsmålet—selv om Salomo fortjente at

det ble revet vekk, ville Gud la en stamme bli tilbake, ikke på grunn av overbærenhet med Salomo, men for "DAVIDS SKYLD"!

Gud hadde inngått en evigvarende pakt med David, ubetinget, som Han verken kan eller vil bryte. Davids dynasti kan ikke bli brutt! Det er grunnen til at løftet om septeret ikke er ødelagt, men at herskeren får lov til å fortsette å styre, i alle fall over en del av Israels barn, uten mellomrom av en eneste generasjon.

I 1 Kongebok 11:26 kan du lese om Jeroboam, tjeneren til Salomo, som var sønnen til Nabat, fra Efraim. Han ble gjort til hersker over "Josefs hus"—eller Efraim og Manasse.

Gud snakket til Jeroboam gjennom profeten Akia: "For så sier Herren, Israels Gud: Jeg river riket ut av Salomos hånd og gir deg de ti stammene... Men jeg vil ikke ta noe av riket fra ham...for min tjener Davids skyld, som jeg utvalgte, og som holdt seg etter mine bud og lover. Men jeg vil ta RIKET fra hans sønn og gi deg de ti stammene. Men hans sønn vil jeg gi en stamme, for at min tjener David [husk hvorfor] alltid må ha en lampe brennende for mitt åsyn i Jerusalem, den byen jeg har utvalgt meg for å la mitt navn bo der. Men jeg vil ta deg og sette deg til å råde over alt du ønsker, og la deg være konge over Israel" (1 Kongebok 11:31-37).

Disse ordene gjør to kjensgjerninger klart: Nasjonen Israel vil bli tatt vekk fra sønnen til Salomo, og gitt til Jeroboam. Det er ikke bare en stamme, eller noen få stammer, men nasjonen med navnet Israel som denne Jeroboam, av Efraims stamme, vil styre.

Det nasjonale navnet, Israel, ble gitt til riket med de ti stammene. For sant, navnet "Israel" var navnet på sønnene til Josef! (1 Mosebok 48:16). Hvor de enn er, kaller Bibelen dem med det nasjonale navnet, ISRAEL. Identiteten deres i dag er tapt for verden. Men i bibelprofetier er det dem—og ikke jødene—som blir kalt ISRAEL! Og de var inkludert i, og ledet nasjonen, ISRAEL med de ti stammene.

På den annen side, på grunn av løftet til David, lot Den Evige en stamme, Juda, bli tilbake under sønnene til Salomo i Jerusalem, slik at en sønn av David ville fortsette å sitte på Davids trone over Israels barn. Gud hadde lovet David uten forbehold, at det aldri skulle komme en tid der David ikke ville ha en sønn eller etterkommer sittende på den tronen og styre over Israels barn.

Nå, i senere foreliggende historie, ser vi at det løftet har blitt oppfylt—at pakten ble gjort bindende! Judas barn, selv om de ikke utgjør alle Israels barn, og enda de ikke er kalt ved den nasjonale tittelen, likevel er Israels barn, og at Gud kan holde løftet sitt til David; og kan unngå å ødelegge løftene om septeret som ble gitt til Abraham, Isak og Jakob. Og på samme tid kan Gud hjemseke straffen over Salomo ved å ta vekk NASJONEN Israel og la en sønn av septerløftet bli tilbake på tronen over bare en stamme. Legg merke til det veldig viktige poenget at selv om det må bli gitt en straff, bryter ikke Gud noen av løftene Sine.

DAVIDS DYNASTI REGJERER OVER JUDA

Gud hadde lovet at "kongespir SKAL IKKE VIKE FRA JUDA." Han brøt ikke det løftet. Legg nøye merke til at de ti stammene som ble revet vekk, ble kalt med tittelen "Israel," og at den ene stammen som ble tilbake under Rehabeam, Salomos sønn, bare blir kalt "Juda" eller "Judas hus." De kalles med stammenavnet sitt, mens kongeriket med de ti stammene fortsetter å bære det nasjonale navnet "Israel."

Faktisk var det Israel som fornektet kongen sin, og satte en ny konge, Jeroboam, på Israels trone. Judas stamme skilte seg ut fra Israel slik at de kunne beholde Rehabeam som sin konge. Men nå ble Davids barnebarn, Rehabeam, konge over en ny nasjon. Den nye nasjonen var ikke kongeriket Israel. Det var kongeriket Juda! La oss se hvordan det skjedde.

Da Salomos sønn Rehabeam overtok tronen, forlangte folkene med en gang at de harde skattene som Salomo hadde pålagt dem, måtte reduseres. De sendte Jeroboam, lederen sin, til Rehabeam som talsmann.

Jeroboam ba inntrengende: "Din far gjorde vårt åk tungt. Men hvis du nå vil gjøre den hårde tjenesten og det tunge åket som din far la på oss, lettere, så vil vi tjene deg" (1 Kongebok 12:4).

Svaret var: "Har min far lagt et tungt åk på dere, så vil jeg gjøre åket enda tyngre. Har min far tuktet dere med sveper, så vil jeg tukte dere med skorpioner" (vers 11). Israel gjorde opprør. Befalingen til folket var: "Til dine telt, Israel"! Utfordringen til den kongelige familien var: "Sørg nå selv for ditt hus"! (Vers 16).

Slik falt Israel fra Davids hus, og slik har det vært til denne dag [den dagen dette ble skrevet]. Da hele Israel hørte at Jeroboam var kommet tilbake, sendte de bud etter ham. De kalte ham til folkeforsamlingen og gjorde ham til konge over HELE ISRAEL. Det var ikke noen som holdt seg til Davids hus, unntatt JUDA stamme” (1 Kongebok 12:19-20).

”Da Rehabeam ... samlet han hele JUDAS HUS og Benjamins stamme” (vers 21). Rehabeam begynte å kjempe for å underlegge seg og bringe tilbake Israels hus, men Gud sa: ”Dere skal ikke ... kjempe mot deres brødre, Israels barn ... For det som har hendt, er kommet fra meg” (vers 24).

ISRAEL BLIR DELT I TO NASJONER

La du merke til at nå er det kongeriket med de ti stammene (under ledelse av stammene Efraim og Manasse, med en eframitt som konge), arvingene til førstefødselsløftene, som blir kalt ISRAELS HUS?

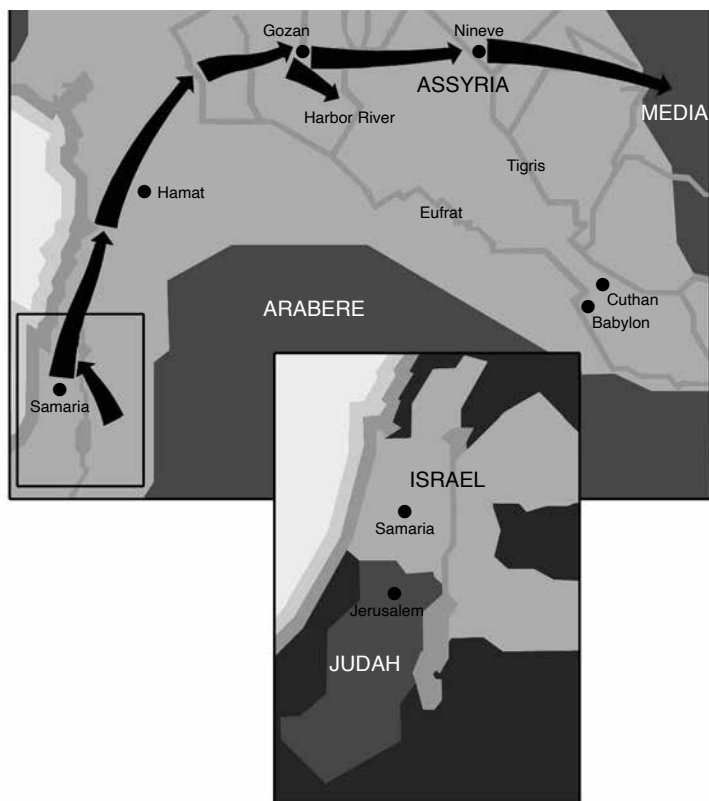
Judas stamme som ble igjen hos Rehabeam sammen med stammen Benjamin, og senere den prestelige stammen Levi etter at Jeroboam hadde gitt dem sparken fra stillingene deres, blir i Skriften ikke kalt Israel, men Judas hus. I virkeligheten er de alle Israels barn, men de er ikke lenger kalt ved den nasjonale tittelen. Dette blir så sterkt understreket, fordi den vanlige oppfatningen er akkurat det motsatte.

Den vanlige oppfatningen i dag synes å være at det var stammen Juda som forble med tittelen ”Israel.” Folk flest ser ut til å tenke på de ti stammene som bare noen bestemte stammer som ble drevet ut av nasjonen Israel.

Men det er ISRAEL som nå setter opp kongeriket sitt under eframitten Jeroboam i landet Samaria, nord for Jerusalem. Det er ikke Israel, men Juda—kun tre stammer som var skilt ut fra Israel—som ble tilbake i Jerusalem. De ti stammene ble ikke utskilt fra Israel. Israel ble ikke igjen i Jerusalem. Det var i stedet Juda som ble utskilt fra Israel.

ISRAEL TIL KRIG MOT JØDENE

Legg nøye merke til dette! Judas hus, som nå også inkluderte Benjamins stamme, under kong Rehabeam av Davids dynasti,

DET STORE KARTET OVENFOR viser de ulike lokaliseringene som de ti stammene til Israel ble brakt i fangenskap av Assyria. Det mindre kartet (innfelt) skiller de separate kongedømmene til Juda og Israel.

var i ferd med å kjempe mot nasjonen Israel—med de ti stammene under ledelse av Efraim og Manasse.

La oss nå bevise fra Skriften at det ti-stammede folket kalt Israel, og som ofte blir omtalt som Efraim i profetiene, ikke er jøder og aldri har vært jøder! Husk at uttrykket ”jøde” bare er et klengenavn for ”Juda.” Derfor gjelder det for en nasjon, eller bare for Judas hus og aldri for Israels hus.

Fra enhver omfattende bibelordbok kan du lære at den første gangen ordet ”jøde” forekommer i Bibelen er i 2 Kongebok 16:6 (norsk 1930 oversettelse). Ingen andre steder i hele Bibelen forekommer ordet ”jøde” før dette. Legg merke til det!

Akas begynte å regjere som konge over Juda (vers 1). Han satt på Davids trone (vers 2). På denne tida var det en mann ved navn Pekah som var konge over Israel. Kong Pekah dannet en allianse med kongen av Syria, Resin, mot Juda, og både troppene til Israel og Syria, alliert med hverandre, kom opp mot Jerusalem. De kringsatte kong Akas, men kom seg ikke til å angripe (vers 5). ”Kongen i Syria Resin [Israels allierte, som kjempet sammen med Israel mot Juda] la på den tid Eilat til Syria. Han drev JØDENE bort fra Eilat (vers 6 i 1930 oversettelsen). Det første stedet vi finner ordet ”jøde” brukt i Bibelen, finner vi at Israel er i krig mot jødene!

Hvem drev jødene ut av Eilat? Den allierte av kong Pekah av Israel! Hæren kjempet med Israel mot Juda. Og Judas barn som bodde i byen Eilat, blir kalt jøder, for på denne måten å skjelne dem fra Israels hus som disse jødene var i krig med! Legg merke til det bemerkelsesverdige med dette!

Det første stedet i Skriften som navnet jøde benyttes, var jødene i KRIG mot ISRAEL! De er av en helt annen nasjon. Individuelt er de Israels barn. Men de har ikke den nasjonale titelen—Israels hus.

Det er galt å kalle dagens jøder for ”Israel” De er ikke nasjonen Israel—de er Juda! Og hvor enn Israel er i dag, husk at Israel som et nasjonalt navn ikke betyr JØDE! Hvem så enn de ti tapte stammene til Israel er i dag, så er de ikke jødene! Hvor enn du ser navnet ”Israel,” eller ”Israels hus,” eller ”Samaria,” eller ”Efraim” brukt i profetiene, husk dette: DET VISER ALDRI TIL JØDENE, men til Israel, som var i krig mot jødene!

ISRAELS HUS ER IKKE JØDER

Det er ikke noe sted i hele Bibelen der uttrykket ”Israel” bare viser til jødene. Når sammenhengen ikke er nasjonal, men individuell, kan uttrykket ”Israel” alene, eller ”Israels barn,” eller ”menn av Israel” vise til eller inkludere jødene. Et slikt uttrykk, som for eksempel ”dere menn av Israel,” som brukes regelmessig i Det nye testamentet, viser til israelitter som individuelle individer i en kollektiv sammenheng, ikke i en nasjonal sammenheng. Det viser vanligvis til jøder som individuelle etterkommere av patriarken Israel (Jakob).

Moses kan ikke etter Skriften bli kalt jøde. Han var en levitt. Abraham var ikke en jøde. Det var heller ikke Isak eller Jakob—heller ikke Adam eller Noah for den saks skyld. Etterkommerne etter patriarken Juda er rasemessige jøder, og også alle de som nasjonalt sluttet seg sammen til Judas stamme—de fra stammene Benjamin og Levi.

Jødene er israelitter, akkurat slik som californiere er amerikanere. Men israelitter flest er ikke jøder, akkurat slik som amerikanere flest ikke er californiere. Jødene er bare Judas hus, EN DEL av israelittene. Men når disse folkene blir omtalt som nasjoner, heller enn som kollektive individer, viser uttrykket "Israel" aldri til jødene. "Israels hus" betyr aldri "jøder." De tre stammene i Jerusalem, under en konge etter David, blir bare kalt Judas hus.

Men om Josefs sønner, Efraim og Manasse, hadde den døende Israel sagt: "de må kalles med mitt navn" (1 Mosebok 48:16). Og sant, de bærer nå navnet til Israel.

Fra her er Judas stamme sammen med Benjamin og stammen til Levi, kalt "JUDA"—ikke Israel. De ti stammene under ledelse av Efraim og Manasse, blir fra denne tid av kalt "Israel." De er ikke jøder og ble aldri kalt jøder! Fra denne tid er Israels barn, tolv stammer i alt, delt inn i to nasjoner!

Og for første gang går førstefødselsretten til en nasjon, Israel, under ledelse av Efraim og Manasse, mens septeret blir igjen i en annen nasjon, kalt "Judas hus." De to delene av løftene som ble gitt til Abraham, er nå delt mellom to helt separate nasjoner!

Israel og Juda forble som atskilte nasjoner i mange generasjoner i territorier som grenset opp til hverandre, og hadde hver sin konge. Hvorfor skulle prester og slike som erklærer seg selv for å være bibelstudenter være i ignoranse om dette, når fire hele bøker i Bibelen, 1 og 2 Kongebok og 1 og 2 Krønikebok, er viet til å forklare dette og har skrevet ned historien om disse separate, rivaliserende kongedømmene? Se på kartene bak i Bibelen din. Der vil du se at territoriet til hver nasjon kommer tydelig fram.

Juda beholdt hovedstaden sin, byen Jerusalem, og territoriet som var kjent som Judea. Israel okkuperte territoriet nord for Judea. Byen Samaria ble hovedstaden deres, og Israels hus blir ofte kalt "Samaria" i profetiene. Dette er også en viktig nøkkel for å forstå profetier. "Samaria" viser aldri til jødene i profetiene—men alltid til de ti stammene, Israels hus.

Corbis (left); Trumpet

JERUSALEM (høyre) og Samaria (venstre) var hovedstedene til de to atskilte nasjonene Juda og Israel.

Her ønsker vi å innprente at Israel og Juda ikke er to navn for den samme nasjonen. De var, og er fremdeles, og skal være TO ATSKILTE NASJONER til Kristus kommer tilbake. "Judas hus" betyr alltid "jøde." Denne forskjellen er avgjørende for å forstå profetiene. Fordi de fleste såkalte bibelstudenter er ignorant om denne grunnleggende forskjellen, er de ute av stand til å forstå profetiene riktig!

Det neste stedet i Bibelen der uttrykket "jøde" blir nevnt, har Israels hus blitt drevet i fangenskap og mistet av syne, og uttrykket gjelder bare for de av Judas hus.

ISRAEL FORNEKTER GUDS STYRE

Da Jeroboam (fra stammen Efraim) ble konge over Israels hus, satte han øyeblikkelig opp to gullkalver, og introduserte tilbedelse av avguder i kongeriket (1 Kongebok 12:28-33). Jeroboam var redd for at undersåttene hans ville vende tilbake til Rehabeam, hvis folkene ville dra til Jerusalem for å feire Løvhyttefesten en gang i året, og at han selv ville miste den nye tronen sin. Introduksjonen til avgudsdyrking var for å forhindre dette og holde folket hjemme.

Denne avgudsdyrkelsen med Sabbatsbrudd (Esekiel 20: 10-24), var den store nasjonale synden som ble til en slik forbannelse for Israel. I generasjon etter generasjon ba Gud Israel inntrengende

om å vende seg bort fra tradisjonene—fra deres fedres veier—og å vende tilbake til å holde Guds bud. Men Israel fortsatte med disse nasjonale syndene gjennom ni forskjellige dynastier under 19 konger—synder som var så alvorlige i Guds øyne, at Han tilslutt forårsaket at de ble til en beseiret nasjon i fangenskap.

La oss nå legge merke til et stykke som konsekvent blir misforstått. I 1 Kongebok 14: 15-16 finner vi: "Herren skal slå Israel [ikke Juda], så det blir som sivet som svaier hit og dit i vannet. Han skal rykke Israel opp av dette gode landet som han gav deres fedre, og strø dem omkring [ikke Juda] på den andre siden av elven, fordi de har gjort seg Astarte-bilder og vakt Herrens harme. Han skal gi Israel [ikke Juda] i fiendens vold på grunn av de synder som Jeroboam har gjort, og som han har fått Israel til å gjøre."

Dette dreier seg spesielt om resultatet av avgudsdyrkelsen til Jeroboam i Israel—i det nordre kongeriket med de ti stammene, som eide førstefødselsløftene. Det var disse folkene som ble rykket opp og strødd omkring på den andre siden av elva. Ikke jødene. Likevel blir dette stykket sitert av nesten alle de som studerer profetier, vedrørende de spredte forholdene til jødene i dag—det folket som dette ikke gjelder. Dette er et eksempel på den kjensgjerningen at det vi dekker her, er en virkelig NØKKEL til en forståelse av mange profetier som lenge har vært skjult. Med mindre man legger seg dette tydelig på minnet, kan profetiene aldri bli korrekt forstått.

Folkene som dette stykket sies at skal bli rykket opp og spredt på den andre siden av elva, ble aldri kalt jøder. De var folkene som ble ledet av Efraim og Manasse, innehaverne av de ubetingede løftene om å bli en stor nasjon og en mengde nasjoner—og som skulle bli så tallrike at de ville telle hundrevis av millioner, eie portene til de fiendtlige nasjonene og bli et koloniserende folk som ville bre seg ut, inntil koloniene deres var spredt over hele kloden.

Likevel vil mange som har kommet til å se forskjellen mellom Israel og Juda—mellom jødene og de andre stammene—etter å ha sett det som et stort nytt lys, i kraft av mange års vane falle rett tilbake i gammel vane og anvende tekster som refererer til Israel, til jødene!

Uttrykkene "Israels hus," eller "hele Israel," når betydningen er nasjonal, og uttrykkene "Jakob," eller "Rakel," eller "Efraim,"

eller ”Josefs hus,” eller ”Samaria,” blir ofte brukt i Bibelen i profetier, og ANGÅR DE TISTAMMEDE FØRSTEFØDSELSRETTFOLKENE, IKKE JØDENE. Dette er en NØKKELE, og en hovednøkkel, til bibelforståelse!

ISRAEL DREVET UT OG GÅTT TAPT

I åra 721-718 f. Kr ble Israels hus erobret, og folkene ble snart drevet ut av landet sitt—ut av hjemmene sine og byene—og brakt i fangenskap til Assyria, på sydkysten av Kaspiahavet! Og deretter ... TAPT AT UV SYNE!

”Da ble Herren meget vred på Israel og støtte dem bort fra sitt åsyn. Det ble ingen tilbake uten Juda stamme” (2 Kongebok 17: 18).

Hvem var det Herren støtte bort? Israel! Det er Israel som ble støtt bort, og drevet bort fra Herrens åsyn til de ble tapt ut av syne.

Hvem var igjen? BARE Juda—bare jødene! Israel var nå borte! De ble kjent som de ti TAPTE stammene og slik blir de karakteriserte i dag.

HEDNINGENE ERSTATTER ISRAELS HUS

Legg nå merke til 2 Kongebok 17: 22-23: ”Israels barn vandret i alle de synder som Jeroboam hadde gjort, de vek ikke fra dem. Til slutt støtte Herren Israel bort fra sitt åsyn, slik som han hadde talt ved alle sine tjenere profetene. Så ble Israel [ikke Juda—ikke jødene] bortført fra sitt land til ASSYRIA, og der har de vært til denne dag” [da det ble skrevet rundt 620 f. Kr]. Legg merke til at det var folkene som hadde den nasjonale tittelen ”Israel” og førstefødselsøftene, og som ikke var jøder, som ble brakt ut av landet sitt—Samaria. De forlot det landet—og har ennå aldri vendt tilbake!

Nå, legg merke til det følgende verset i samme stykket: ”Og kongen av Assyria lot det komme folk fra Babel og Kuta og Avva og Hamat og Sefarva'im og lot DEM bo i Samarias byer istedenfor Israels barn. De tok Samaria i eie og bosatte seg i byene der” (2 Kongebok 17: 24).

Det var disse utlendingene som levde i Samaria på Kristus tid, og som ble kalt samaritaner i evangelienedtegnelsene. Det er

lurt å legge seg dette på minnet. For samaritanene i Det nye testamente var ikke på noen måte en rase blandet med israelittene. Bare et individ—en prest—kom tilbake fra israelittene som var tatt til fange, for å lære de nylig anbrakte hedningene den korrupte religionen til Israel (2 Kongebok 17: 27-28).

Disse folkene fra landet Babylon fulgte imidlertid ikke Gud, heller ikke Guds veier eller religionen Hans. Det neste verset viser dette: "Hvert folk [fremdeles] gjorde seg sine gudebilder..." (2 Kongebok 17: 29).

Den alminnelige statsreligionen til assyrerne og babylonerne var den kaldeiske mysteriereligionen. Dette var religionen til trollmannen Simon (Apostlene 8) som trodde på Filips mirakler, tok navnet "kristen" og startet en ny falsk "kristendom" etter at apostelen Peter fornektet ham for å være bundet i urettferdig—det vil si, å være "lovløs." Han tok navnet til Kristus, fornektet Guds lov, og la en utsvevende, falsk "nåde" til den babylonske mysteriereligionen og kalte det "kristendom." Denne "kristendommen" har forført millioner, helt ned til denne nåværende onde generasjonen!

En mer detaljert nedtegnelse om fangenskapet til Israel, finnes i 2 Kongebok 18: 9-12 og 17: 5-18. Israels hus begynte da "i mange dager..." å "sitte uten konge" (Hosea 3:4). Siden de var folkene som bar tittelen "Israel," er det de, og ikke Juda, som må ha tapt identiteten sin!

ISRAEL, IKKE JUDA, GÅTT TAPT

Skriften forteller oss i klartekst at Israel ville komme til å miste identiteten sin, språket sitt, religionen sin, landet sitt og navnet sitt.

I 5 Mosebok 32:26 hadde Gud advart dem gjennom Moses: "Jeg sa: Jeg vil knuse dem, UTSLETTE MINNET OM DEM BLANT MENNESKENE!" Denne advarselen kan ikke gjelde for jødene! Minnet om jødene har ikke blitt utslettet. Minnet om dem kunne ikke bli utslettet med mindre identiteten og navnet deres hadde gått tapt. Dette gjelder de TAPTE stammene, ikke jødene.

Legg nå merke til Jesaja 8:17: "Jeg vil vente på Herren, SOM NÅ SKJULER SITT ÅSYN FOR JAKOBS HUS." Jakobs navn ble forandret

til Israel. Med andre ord, dette gjelder for Israels hus—kongeriket med de ti stammene—som ble fjernet fra Guds åsyn. Følgelig mistet de kunnskapen om den sanne Gud og den sanne religionen.

Den Evige ville slutte å snakke til dem på deres eget hebraiske språk, men "på et annet tungemål skal han tale til dette folket" (Jesaja 28:11). Dette kan ikke gjelde for jødene, som fortsatt leser Biblen på hebraisk.

Jesaja 62:2: "Folkene skal se din rettferdighet, og alle konger din herlighet [etter Kristus' tilbakekomst]. Du skal kalles med et NYTT NAVN, som Herrens munn skal nevne." Selv om denne profetien refererer direkte til framtida, etter Kristus' tilbakekomst, har den også blitt oppfylt, symbolsk, og bebudet den tida ved den kjensgjerningen at Israel er kjent ved et annet navn i dag. Dette kan ikke gjelde jødene. De var kjent den gangen og i dag, som jøder.

ISRAEL VENDTE ALDRI TILBAKE

Israels hus vendte ikke tilbake til Palestina sammen med jødene i Esras og Nehemjas dager, slik som noen feilaktig tror. De som vendte tilbake for å gjenoppbygge Templet og gjenopprette tilbedelsen av Gud i Jerusalem på den tida, 70 år etter Juda ble ført i fangenskap, var bare de av Judas hus som Nebukadnesar hadde brakt til Babylon.

Legg godt merke til følgende kjensgjerninger.

I 721-718 f. Kr begynte ISRAEL å bli "bortført fra sitt land til Assyria" (2 Kongebok 17:23). Snart var de alle fjernet—fullstendig. "Det ble ingen tilbake uten Juda stamme" (2 Kongebok 17:18). Bare JUDA, ble tilbake.

Mer enn 130 år senere, brakte Nebukadnesar av Babylon jødene—Juda—de eneste som var tilbake i Palestina, til Babylon. Så det var ingen fra Israels hus som bodde i Palestina, på den tida da Juda ble ført i fangenskap.

De som vendte tilbake til Palestina for å gjenoppbygge Templet og gjenopprette tilbedelsen 70 år etter at Juda ble ført i fangenskap, var ALLE av Judas hus—alle JØDER—alle av dem som hadde blitt bortført av Nebukadnesar. De vendte tilbake igjen "til Jerusalem og Juda, hver til sin by" (Esra 2:1).

Bare de fra Judas stamme, sammen med rester av Benjamin og Levi, som utgjorde Judas hus, vendte tilbake på den tida. "Og Judas og Benjamins familieoverhoder, likesom prestene og levittene ... gjorde seg da klar" (Esra 1:5).

Selvfølgelig er det dem som forneker denne sannheten som Gud har funnet det passende å åpenbare nå i vår tid—og som feilaktig framstiller det som at ALLE israelittene, inkludert Israels hus med sine ti stammer, vendte tilbake til Jerusalem i Esra og Nehemjas dager.

De vil skille ut eksempler der ordet "Israel" blir brukt i forbindelse med enkeltindivider eller folk fra JUDAS HUS, og gi en misvisende framstilling at de er ISRAELS HUS. La oss gjenta det følgende for å framheve det: Jøder er israelitter—men det er bare en del av israelittene som er jøder. Utrykket "jøde" er et klenge navn for det nasjonale navnet JUDA. Jødene er i sannhet menn av Israel—eller folk av Israel—men de er ikke av NASJONEN som blir kalt ISRAELS HUS, eller KONGERIKET ISRAEL.

De som forneker denne sannheten vender seg til slike stykker som dette: "Resten av Israel og av prestene og levittene bodde i alle de andre byer i Juda, hver på sin arvedel" (Nehemja 11:20). Fordi ordet "Israel" er brukt, vil de hevde at dette er alle de tolv stammene. Men det snakkes spesifikt om prestene og levittene og de er av Judas hus, men ikke av Israels hus med de ti stammene. De var i sannhet blant "resten av Israels hus"—blant "resten" av de tolv stammene; de var israelitter, men de var ikke av den nasjonen som ble kalt "Israels hus. De vendte tilbake til arven sin i landet Juda.

Nehemja sier klart: "Dette er de menn fra landskapet Juda som drog hjem fra fangenskapet i det fremmede landet [fangenskapet i Babylon—JUDAS fangenskap, ikke Israels hus]—de som kongen i Babel, Nebukadnesar, hadde bortført ..." (Nehemja 7:6). Og ingen av de ti stammene hadde blitt tilbake i Palestina etter at de ble ført i fangenskap av assyrerne mer enn 100 år tidligere (2 Kongebok 17:18).

Esra sier: "Og Israels barn, prestene og levittene og de andre som var kommet hjem fra fangenskapet, holdt høytid ..." (Esra 6:16). Dette var folk fra kongeriket Juda—ikke kongeriket Israel men de var "Israels barn."

Navn og genealogi på de som vendte tilbake fra Babylon til Palestina, blir oppgitt i Esra og Nehemja—og det var ingen fra

noen av de ti stammene! Som en konsekvens av dette, var de folkene som var i Jerusalem på Kristus' tid fra disse tre stammene, ikke fra Israels hus. Og de fleste, hvis ikke alle, de som ble omvendt, var av Benjamins stamme, slik som Paulus sa at han var.

Israels hus ble kjent som de ti TAPTE stammene! Nå kjent under et annet navn og med et annet språk!

Ved hvilket navn er de kjent i dag? Hvem de enn er, hvor de enn er, det er de, og ikke jødene, som er innehaverne av førstefødselsretten. Det er de, og ikke jødene, som, etter at det ble slutt på straffen deres i 1800-1803 f. Kr, må arve de Ubrytelige løftene til Abraham om nasjonal storhet, ressurser, rikdom og makt. Det er Manasse som skulle bli den største enkeltnasjonen i verden; Efraim et stort samvelde av nasjoner! Hvem kan de være i dag?

Kapittel 7

Jeremias mystiske oppdrag

NÅ KOMMER VI til en av de mest fascinerende og gripende avsnittene i denne merkelige historien om Israel—det er virkelig akkurat det leddet som binder sammen profetiene og oppfyllelsen av dette i nåtida—og likevel fullstendig ukjent for teologer.

Etter at Israels hus, det nordre kongeriket hvis hovedstad var Samaria, ble drevet i fangenskap av assyrerne i 721-718 f. Kr, fortsatte kongeriket JUDA i den sydlige delen av Palestina, kjent som Judea. Juda som en nasjon hadde ennå ikke fornektet Guds styre og religion på den tida. Gud hadde fortsatt med å holde pakten med David. Davids dynasti hadde fortsatt å sitte på tronen over en del av isrealittene—JUDAS hus—jødene.

Men etter at Israel hadde blitt tapt av syne, vendte Juda seg bort fra Guds styre og veier, og fulgte i stedet etter veiene til de hedenske nasjonene, og syndet til og med verre enn Israel, inn-til Herren til slutt også drev Juda inn i nasjonalt fangenskap og slaveri.

Før Judas frafall, hadde Gud sagt gjennom profeten Hosea: ”Selv om du, ISRAEL, driver hor, så må ikke JUDA gjøre seg skyldig i slikt!” (Hosea 4:15). Men senere sa Herren til Jeremia: ”Har du sett hva ISRAEL, den frafalne kvinnen, har gjort? Hun ... drev hor ... Og det så hennes søster, JUDA, den troløse. Jeg så at enda jeg hadde latt den frafalne, ISRAEL, fare og gitt henne hennes skilsmissebrev, fordi hun hadde drevet hor, fryktet likevel ikke

hennes søster JUDA, den troløse, men gikk av sted og drev hor hun også ... Den frafalne, ISRAEL, har vist seg mer rettferdig enn den troløse, JUDA" (Jeremia 3:6-11).

Her blir det igjen gjort helt klart at Israels 12 stammer var delt inn i to helt separate nasjoner. Og likevel fornekter motstandere av sannheten disse klare skriftstedene som er åpenbart i denne boka—og prøver å miskreditere de som åpenbarer det.

La oss nå se hvordan Juda (jødene)—mer enn 130 år etter at ISRAEL ble drevet i fangenskap—også ble fjernet fra landet sitt. De ble brakt som slaver til Babylon—ikke til Assyria hvor ISRAEL hadde blitt brakt.

"Og Herren sa: Også JUDA vil jeg støte bort fra mitt åsyn, likesom jeg støtte ISRAEL bort. Jeg vil forkaste denne byen som jeg har utvalgt, Jerusalem, og det huset som jeg har sagt at mitt navn skal bo i" (2 Kongebok 23:27).

Og så, mer enn 130 år etter at Israel ble drevet i fangenskap, kom tida da Gud gjorde at også jødene ble drevet ut av landet sitt og inn i nasjonalt fangenskap og slaveri.

JEREMIAS MERKELIGE OPPDRAG

Av den grunn oppreiste Gud en svært spesiell profet som hadde et kall og et oppdrag, som veldig få virkelig forstår. Denne profeten var Jeremia. Jeremia spilte en merkelig og lite kjent rolle i dette fangenskapet.

Hvor viktig dette oppdraget var, kan bli snappet opp fra denne forbløffende kjensgjerningen: Bibelen nevner bare tre menn som ble helliget for sine respektive jobber før de ble født—og Jeremia var den første av disse tre. De to andre var Johannes døperen og Jesus Kristus!

Herren snakket første gangen til Jeremia da han bare var en ung gutt, enkelte bevismaterialer indikerer at han var 17 år gammel. Han var en gammel, hvithåret patriark på den tida da oppdraget hans var fullført.

Dette viktige og likevel så lite kjente kallet og oppdraget, blir beskrevet i åpeningsversene i det første kapittelet i boka av Jeremia. "Før jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg," sa Herren til ham, "og før du kom ut av mors skjød, helliget jeg deg. Jeg satte deg til en profet for folkene" (Jeremia 1:5).

Men Jeremia ble skremt—redd! "Å, Herre, Herre!" sa han, "Se, jeg forstår meg ikke på å tale, for jeg er ung." Men Herren svarte ham: "Si ikke: Jeg er ung! Du skal gå til alle dem som jeg sender deg til, og alt det jeg befaler deg, skal du tale. Frykt ikke for dem, for jeg er med deg og vil redde deg, sier Herren" (versene 6-8).

Deretter strakte Herren fram hånden sin og rørte ved munnen til Jeremia. "Se, jeg setter deg i dag over folkene og over rikene til å rykke opp og rive ned, til å ødelegge og bryte ned, TIL Å BYGGE OG TIL Å PLANTE" (versene (9-10).

Legg merke til at Jeremia ble satt over FOLKENE—mer enn et kongerike. Han var en jødisk gutt, og bodde i Juda. Han ble gjort til profet over Juda—men ikke bare over Juda. Over NASJONER—over KONGERIKER! Han ble satt over disse kongerikene for å gjøre to ting: først "å rykke opp" og "rive ned," og for det andre: "Å BYGGE OG PLANTE."

IKKE FORSTÅTT I DAG

Se selv i Bibelen din! Jeremia ble brukt av Gud som en profet, for å advare nasjonen Juda om deres overtredelser av Guds styre og veier. Han ble sendt for å advare denne opprørske nasjonen om deres forestående straff—at de ville bli invadert og brakt i fangenskap av de bevæpnede styrkene til kaldeerne—med mindre de innrømte sin skyld og forandret veiene sine. Han ble brukt som en mellommann—en formidler—mellom kongene av Juda og Babylon.

Det er vel kjent at Jeremia ble brukt til å advare Juda om det forestående fangenskapet, og om "opprykkingen og nedrivningen" av Davids trone, i kongeriket Juda.

Det blir i alminnelighet forstått at Judas hus ble invadert av hærene til kong Nebukadnesar; at jødene ble brakt i fangenskap til Babylon; at de opphørte å være et kongerike; at det ikke lenger eksisterer en hersker av Davids dynasti på tronen over kongeriket Juda.

Hva betyr da dette? Glemte Gud til slutt løftet sitt til David om at Davids dynasti aldri ville opphøre—at Davids trone var etablert i Salomo for å fortsette gjennom ALLE GENERASJONER FOR ALLTID? Hadde Gud Den Allmektige glemt at Han hadde

sverget at Han ikke ville forandre løftet sitt—selv ikke hvis kongene og folkene gjorde opprør og syndet? Guds trofasthet står på spill. Inspirasjonen av Den hellige Bibelen som Guds åpenbarte ORD står på spill!

Men legg merke til dette! Se det i din egen Bibel! Jeremia var gitt et guddommelig oppdrag med å rive ned og bryte ned selve Davids trone i Juda—men legg merke til den andre delen av oppdraget. Å BYGGE OG PLANTE! Å bygge og plante HVA?

Naturligvis det som han ble brukt til ”å rykke opp” av Juda—DAVIDS TRONE som Gud hadde sverget på at Han ville bevare for alltid! Jeremia ble ikke bare satt over den ene nasjonen Juda—men over NASJONER. Over KONGERIKER—kongeriket Israel så vel som Juda!

Han ble brukt til ”å rykke opp” denne tronen fra Juda. Og deretter hva var det Jeremia hadde i oppdrag å gjøre i Israel? Legg merke til den andre halvdel av det merkelige og lite forståtte oppdraget hans—Å BYGGE OG Å PLANTE!

Så langt verden vet, var den siste kongen som satt på den tronen til David, kong Sidkia av Juda. Han ble kastet ned fra tronen, og tronen ble rykket opp fra Juda i år 585 f. Kr—nesten 600 år før Kristus!

Hva skjedde med den tronen? Hvor var denne tronen mellom år 585 f. Kr og Kristus’ tid, 600 år senere? Vi vet at Jeremia ikke plantet eller BYGDE DEN OPP IGJEN i Babylon. Gud hadde lovet at Davids trone skulle regjere over ISRAELITTER gjennom alle generasjoner—ikke over hedninger. Vi har historien om kontinuiteten av den hedenske tronen i Babylon.

Davids trone ble aldri igjen plantet eller bygd blant jødene! Den regjerte ikke over jødene på Kristus’ tid. Jødene var da under romersk styre. Jesus kom ikke tilbake til en slik trone. Den tronen fungerte ikke i Juda—den eksisterte ikke over stedet eller folkene der—den var ikke der for Jesus til å overta den. Og Jesus sa klart at Hans Rike ikke var av denne nåværende alderen! Likevel ble Han født for å sitte på akkurat den TRONEN TIL SIN FAR, DAVID (Lukas 1:32)!

Men Jeremia hadde blitt gitt et guddommelig oppdrag med å plante og GJENOPPBYGGE denne tronen—i løpet av sitt liv! Jeremia var satt over både Juda og Israel. For å bli brukt til å rykke opp Davids trone i Juda. Men mer! Å plante og å bygge,

av nødvendighet blant ISRAELS hus, som var mange dager uten konge—blant det TAPTE Israel, som nå trodde at de var HEDNINGER! Derfor må identiteten og stedet for denne gjenplantingen, forbli gjemt for verden inntil denne ENDENS tid som vi nå lever i.

Å RIVE NED TRONEN

Livet og arbeidet til Jeremia er en svært fascinerende historie. De første kapitlene i boka av Jeremia er viet til prestedtjenesten hans, der han advarer om det forestående fangenskapet til jødene. Han advarte konger, prester, profeter og folkene i Juda med Guds budskap. De kastet ham i fengsel, og nektet å gi akt på eller adlyde Gud. Derfor forårsaket Gud fangenskapet deres.

Det er alminnelig kjent at Babylon tok Juda i tre forskjellige etapper. Den første beleiringen var i 604 f. Kr, et årstall to år senere enn det som vanligvis var anerkjent, men et årstall som nå har blitt slått fast og etablert. Imidlertid kom ikke landet fullstendig i hendene på disse hedenske babylonierne, før etter en full tidssirkel på 19 år, eller i 585 f. Kr. Du kan lese om den rollen som Jeremia spilte i dette fangenskapet, i boka av Jeremia.

Men legg nå merke til en interessant kjensgjerning. Den siste og endelige kongen som er nedskrevet i Bibelen, eller i verdslig historie, å ha sittet på Davids trone, var kong Sidkia av Juda. Husk navnet hans. Legg nå merke til 2 Kongebok 24:18: "Sidkia var tjueen år gammel da han ble konge, og han regjerte elleve år i Jerusalem. Hans mor hette Hamital, hun var datter av Jirmeja og var fra Libna."

Legg kort og godt merke til en beskrivelse av den endelige nedringen og opprykkingen av tronen til David. "I Judas konge Sidkias niende år, i den tiende måneden, kom Babels konge Nebukadnesar og hele hans hær til Jerusalem og kringsette byen. I Sidkias ellefte år, i den fjerde måneden, på den niende dag i måneden, brøt de inn i byen ... Men da Judas konge Sidkia og alle krigsmennene så dem, flyktet de ... Og kaldeernes hær satte etter dem og nådde Sidkia igjen på Jerikos ødemarker. De tok ham og førte ham opp til Babels konge Nebukadnesar i Ribla i Hamat-landet, og han avsa dom over ham. Babels konge drepte Sidkias sønner i Ribla for hans øyne. Likeså drepte Babels konge

alle stormennene i Juda. Han lot Sidkia blinde, og lot ham binde med to kobberlenker for å føre ham til Babel” (Jeremia 39:1-7).

I kapittel 52, de første 11 versene, finner vi en nesten ordrett beskrivelse av de samme hendelsene med følgende setning lagt til: ”... og han holdt ham [Sidkia] i fengsel TIL HANS DØDSDAG.”

Disse stykkene bringer for dagen disse punktene:

Kongen av Babylon drepte alle sønnene til Sidkia som var arvingene til Davids trone.

Han drepte alle stormennene i Juda slik at det ikke var noen mulige arvinger for den tronen.

Tilslutt, etter å ha blindet Sidkia, ble kongen som satt på Davids trone brakt til Babylon, hvor han døde i fengsel.

Følgelig, slik som det ser ut til å være, og som hele verden har trodd, opphørte tronen til David med ingen mulige arvinger eller sønner, til å holde dynastiet i live. Men det er sikkert at fra den dagen av, har den tronen aldri igjen eksistert i Juda, i Jerusalem, eller blant jødene!

HVA MED JEKONJA?

Det er riktig at en tidligere konge av Juda var i fengsel i Babylon på den tida—og at han hadde sønner som kunne fortsette Davids linje. Tidligere kong Jekonja (Jojakin) som ble brakt til Babylon i lenker, ble tatt til nåde etter 37 år i fangenskap (se 2 Kongebok 25:27-30). Han ble til og med gitt tittelen ”konge” sammen med mange andre fangede, vasall ”konger.”

En av Jekonjas sønner var Sealtiel, som var faren til Serubabel, sønnen av kongelig ætt som Jesus Kristus selv sporet sitt kongelige slektskap tilbake til David gjennom! (Matteus 1:12). Og Serubabel var den mannen som Gud fikk Cyrus, kongen av Persia, til å lage et dekret om å gi ham guvernørpost—ikke kongekrone—for å vende tilbake til Jerusalem og gjenoppbygge Guds Hus, Tempelet, sytti år etter at de ble brakt i fangenskap.

Likevel regjerte aldri Jekonja eller noen av sønnene hans som konger i Juda. Hvorfor?

Hvis det var en etterkommer etter David som overlevde fangenskapet, hvorfor ble ikke han plassert på tronen da han vendte tilbake til Jerusalem? Hvorfor? Simpelthen fordi Gud ikke ville tillate det!

Det er Gud som utnevner konger og som avsetter dem! Gud var fast bestemt på å fjerne Davids krone fra den regjerende linjen til Peres, og plassere den på hodet til en sønn av Sera. Likevel måtte en kongelig linje direkte fra David bli i regionen, slik at Kristus kunne bli født av Davids ætt, ennå hundrer av år inn i framtida. Og Gud måtte også holde løftet sitt til David om at han, David, aldri skulle mangle en etterkommer til å sitte på den tronen! Mange intrikate og fascinerende profetier måtte bli oppfylt—noen som syntes å være selvmotsigende—en vanskelig jobb å utføre, et ærefryktinngytende oppdrag fra Gud til Jeremia!

”Så sant jeg lever, sier Herren, selv om du er Konja [Jojakin], Jojakims sønn, Judas konge, var en signetring på min høyre hånd, så ville jeg rive deg av” (Jeremia 22:24). Gud hadde bestemt en slutt på denne linjen av konger. Han flyttet kronen—og lot ikke Jojakims sønner sitte på Judas trone! Gud overleverte tronen til en annen gren av Judas familie.

Gud fortalte Jeremia med kraft: ”Skriv denne mannen opp som barnløs, som en mann som ingen lykke har i sine levedager! For ingen av hans ætt skal få den lykke Å SITTE PÅ DAVIDS TRONE OG HERSKE OVER JUDA” (Jeremia 22:30).

Gud talte! Jeremia skrev det ned! Historien ble planlagt og utført slik Gud bestemte! Jojakin hadde barn—Gud selv forårsaket at dette ble nedskrevet (se 1 Krønikebok 3:17; Matteus 1:12), men så langt det dreide seg om DAVIDS TRONE VAR HAN BARNLØS—ingen av barna hans satt noen sinne på den tronen!

Kronen hadde nå blitt fjernet fra Peres linjen, rykket opp fra Juda, alle de nærmeste kandidatene til tronen var drept, og Jojakin sperret inne i et Babylonsk fengsel, skrevet som barnløs så langt det dreide seg om tronen, på Gud Den Allmektiges befaling!

Jeremia hadde nå utført den første delen av det store oppdraget sitt. Tronen hadde blitt rykket opp, kongeriket revet ned fullstendig. Juda begynner nå SIN nasjonale straff.

HVOR DRO JEREMIA?

Men hva med den andre delen av Jeremias viktige oppdrag?

Jeremia var blant disse bortførte jødene. Han måtte bli fri for å utføre denne andre delen av oppdraget sitt.

Så, "Babels konge Nebukadnesar gav Nebusaradan, høvdingen over livvakten, befaling om Jeremia og sa: Ta ham og la ditt øye våke over ham og gjør ham ikke noe ondt! Gjør med ham slik som han selv sier til deg!" (Jeremia 39:11-12). "Høvdingen over livvakten hentet Jeremia og sa til ham ... Se, nå har jeg i dag løst deg av lenkene om din hånd. Er det godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så kom, og jeg vil la mitt øye våke over deg. Men er det ikke godt i dine øyne å komme med meg til Babel, så la det være! Se, hele landet ligger for deg. Du kan gå dit det er godt og rett i dine øyne ... Og høvdingen over livvakten gav han mat og gavet og lot ham fare" (Jeremia 40:2-5).

Så Jeremia var absolutt fri til å gjøre det han hadde lyst til, og han fikk penger til utgiftene sine, og ble gitt fullstendig frihet, slik at han kunne utføre den andre halvdel av oppdraget sitt. Hvor dro han?

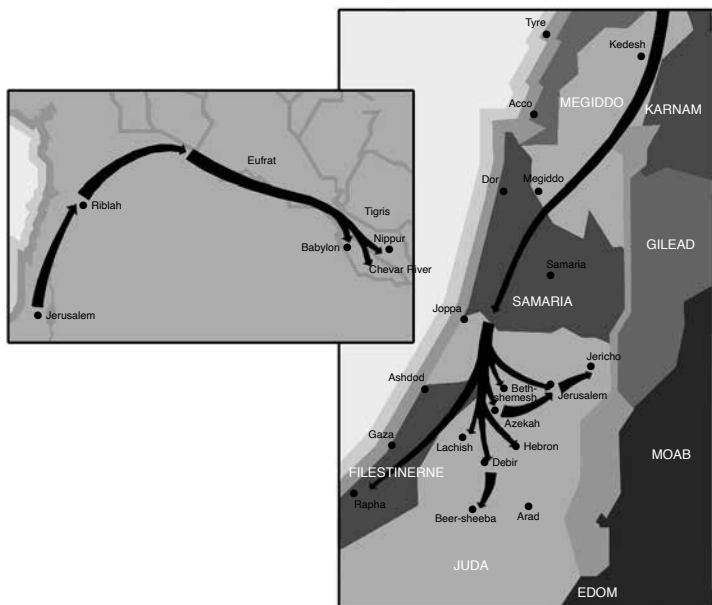
Nå kommer vi til en forbløffende, fascinerende, spennende del av Jeremias bok som har blitt fullstendig oversett. "Og Jeremia kom til Gedalja, Akikams sønn, i Mispa. Han ble hos ham midt iblant folket, blant dem som var igjen i landet" (vers 6).

Denne Gedalja hadde nå blitt utpekt til guvernør av kongen av Babylon, over en rest av jødene i landet, og siden Jerusalem var ødelagt, hadde han gjort Mispa til hovedkvarteret sitt. Men kongen av Ammon sammensverget seg med en jøde med navn Ismael, om å drepe Gedalja. Sammensvergelsen ble satt ut i livet; guvernøren og noen av jødene ble drept. Jeremia var blant de overlevende.

"Og Ismael bortførte som fanger resten av folket i Mispa, kongens døtre og alt folket som var blitt tilbake i Mispa, og som høvdingen over livvakten Nebusaradan [fra Babylon] hadde overgitt til Gedalja ... Dem bortførte Ismael, Netanjas sønn, som fanger. Han gikk av sted for å dra over til Ammons barn" (Jeremias 41:10).

Aha! Forstår du dette? Les avsnittet en gang til. Blant disse jødene var kongens døtre! Døtrene til Sidkia, kongen av Juda og av Davids dynasti!

Kong Sidkia døde i fengsel i Babylon (Jeremia 52:11). Alle sønnene hans hadde blitt drept. Alle adelsmennene i Juda hadde blitt drept. Alle mulige arvinger etter Sidkia til Davids trone hadde blitt drept—unntagen kongens døtre! Nå ser vi hvorfor Jeremia dro til Mispa!

KONG NEBUKADNESAR og hæren hans erobret det sørlige kongeriket Juda og brakte folkene der i fangenskap til Babylon – langt syd for de områdene som de nordlige stammene hadde blitt brakt til tidligere da de hadde blitt tatt til fange av assyrerne.

JEREMIA UNNSLIPPER

Snart overtok en mann ved navn Johanan ledelsen fra Ismael. Og i frykt for represalier fra Nebukadnesar og den kaldeiske hæren, appellerte Johanan og hærførerne til profeten ”og de sa til profeten Jeremia: La oss bære fram en ydmyk bønn til deg. Be for oss til Herren din Gud... at Herren din Gud vil la oss få vite hvilken vei vi skal gå, og hva vi skal gjøre” (Jeremia 42:2-3). De var lik så mange bekjennende kristne i dag. De kommer til Guds prest med høytidelige forsikringer at de virkelig ønsker å vite Guds vilje; og de lover slik som disse gjorde, at de vil ”lyde HERREN vår Guds røst” (vers 6).

Men mente de det? Slike folk gjør sjelden det. Menneskenaturen ønsker å være god—eller tenke at den er god—men den ønsker ikke å gjøre det som er godt.

Herrens ord kom til Jeremia, og han sa at de ikke måtte frykte, og at Han ville beskytte og fri dem. Men folket ønsket

å flykte til Egypt. Gud advarte dem mot å gjøre dette. Hvis de gjorde det, ville Nebukadnesars sverd, som de fryktet for, innhente dem der, og de ville dø. "Dersom dere setter dere fore å dra til Egypt" sa Herren, "og dere drar dit for å bo der, da skal sverdet som dere frykter for nå dere der ... og der skal dere dø" (Jeremia 42:15-16).

Men som vanlig forkastet folket Guds advarsel. "Du taler løgn" sa Johanan, "HERREN vår Gud har ikke sendt deg og sagt: Dere skal ikke dra til Egypt" (Jeremia 43:2). "Og Johanan ... og alt folket ville ikke høre på HERRENS røst" (vers 4). Folk som høylytt erklærer at de ønsker å gjøre Guds vilje, vil vanligvis ikke akseptere Guds ord for å være Hans vilje, hvis det ikke er deres vilje!

Og Johanan "tok alle dem som var blitt igjen av Juda ... mennene og kvinnene og de små barna og kongens døtre ... og likeså profeten Jeremia og Baruk, Nerijas sønn [Jeremias skriver eller sekretær], og de dro av sted til landet Egypt" (Jeremia 43:5-7).

Da de nådde Egypt, advarte Gud disse jødene igjen gjennom Jeremia, at de skulle dø der ved sverd og sult, og "ingen skal komme tilbake igjen uten noen få flyktninger" (Jeremia 44:12-14). Ja, noen få i selskapet er under guddommelig beskyttelse. Et guddommelig oppdrag skal utføres. De skal UNNSLIPPE! Herren fortsetter: "De som slipper unna sverdet skal vende tilbake fra landet Egypt til Juda land, en liten flokk ..." (Jeremia 44:28).

UNDER GUDDOMMELIG BESKYTTELSE

Baruk var Jeremias faste følgesvenn og sekretær. Her er det viktig å legge merke til Guds løfte om beskyttelse til ham: "Så sier Herren, Israels Gud, om deg, Baruk ... Se, det jeg har bygd, det bryter jeg ned, og det jeg har plantet, det rykker jeg opp, og slik går det med hele jorden ... Men jeg vil gi deg livet til krigsbytte på alle de steder hvor du går hen" (Jeremia 45:2-5). Baruks liv, var på samme måte som Jeremias liv, under guddommelig beskyttelse!

Tidligere hadde Herren sagt til Jeremia: "For visst vil jeg fri deg ut så det går deg vell!" De eneste som var igjen for å omplante tronen var kongens døtre. "For visst," fortsetter Herren i samme vers, "vil jeg la dine fiender bønnfalle deg i ulykkens og nødens tid" (Jeremias 15:11). Dette gjorde Gud nøyaktig slik som det er

beskrevet i kapittel 39:11-12 og kapittel 40:2-6, som jeg har dekket tidligere.

Legg merke til at det skal bli vel med det kongelige materialet, som har blitt gitt Jeremia til å bygge og til å plante—og Jeremia vil bli beskyttet og dra til et land som han ikke kjenner! Hvem andre var det som måtte dra til et land de ikke kjente? Førstefødselsriket, Israel, med de ti stammene!

Så Jeremia og den lille kongelige levningen vil unnsnippe fra Egypt, vende tilbake til Juda, og deretter—hvor? Som vi skal se, til det stedet som de ti tapte stammene har dradd!

La nå Jesaja fullføre denne profetien: ”For fra Jerusalem skal det komme fram en levning og fra Sions berg en rest som har sluppet unna. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette. Og den rest som har sluppet unna av Judas hus, skal SKYTE DYPERE ROT NEDENTIL OG BÆRE FRUKT OVENTIL” (Jesaja 37:32,31).

Den samme profetien finner vi også i 2 Kongebok 19:30-31. Dette er en profeti som ble gitt gjennom Jesaja i det 14de året av kong Hiskia av Juda sin regjeringstid, da kong Sankerib av Assyria truet med invasjon av Juda. Det var en profeti som skulle skje senere—ikke under Hiskias regjeringstid. Noen kritikere, som søker å forkaste denne grunnleggende og viktige sannheten, argumenterer med at den samme levningen også blir nevnt i 2 Krønikebok 30:6. Men den hendelsen er ikke en profeti, men en historisk fremstilling om en hendelse i Hiskias første år—og den levningen unnsnapp ikke fra Jerusalem, men de var jøder som unnsnapp fra Sankeribs styrker, som truet med invasjon av Juda—de reddet seg inn i, ikke ut av Juda. Og ingenting blir sagt her om å ”skyte dypere rot nedentil og bære frukt oventil,” som i både Jesaja 37 og 2 Kongebok 19.

Denne profetien er så viktig at den er skrevet ned to ganger! Den viser til en levning som skulle unnsnippe senere—til Jeremias unnslippelse. Den levningen sammen med Jeremia—minst en av kongens døtre—skal skyte rot nedentil! Det er BLI OMPLANTET!

Og deretter bære frukt oventil! Bli BYGD! Har Gud feilet med Sin hellige pakt om å holde Davids trone i livet? Hvor fant denne plan-tingen og byggingen sted? Kan vi finne det i Guds ord? Det kan vi! Stedet og folkene som tronen ble gjenetablert i, er klart identifisert!

Kapittel 8

Det mystiske bruddet

HVOR GIKK JEREMIA sammen med sekretæren sin, Baruk, og en eller flere av kongens døtre? Historien stopper her. Velinformerte studenter i bibelhistorie har lenge visst at de ti stammene—kalt ved navnet ”Israels hus”—har gått tapt i identitet og i historisk kunnskap, og at de i dag eksisterer, uten å være gjenkjent, blant hedenske nasjoner. Identiteten og lokaliseringen deres har Gud skjult for verden.

Ikke desto mindre, skal vi i denne endetiden, når kunnskapen skal øke, når de ”vise” skal forstå (Daniel 12:4,10), finne hemmeligheten som er åpenbart gjennom PROFETIER, som ikke kunne bli forstått før nå. Men først må vi ta i betraktning et mystisk ”brudd” som skjedde i Jakobs sønn, Judas dager.

Juda var far til tvillingsønner. Den førstefødte var kongelig, for det var gjennom han løftene om septeret skulle nedarves. Det ser ut til at jordmoren ante at det ville bli tvillinger. Det er nedtegnet at like før fødselen, ”stakk den ene hånden fram. Jordmoren bandt da en rød tråd om hans hånd og sa: Denne kom først fram.” Men barnet dro tilbake hånden sin, og den andre ble i virkeligheten født først. Jordmoren utbrøt: ”Hvor du har brutt deg fram! Og de gav ham navnet Peres,” som betyr ”brudd.” Den andre tvillingen fikk navnet Serah (1 Mosebok 38:27-30).

Hvorfor skulle denne rare hendelsen bli nedtegnet i bibelhistorien, med mindre dette bruddet skulle bli leget mellom

sønnene eller etterkommerne deres, en gang i framtida? Likevel skjedde det aldri i deres levetid.

Serah, med den røde tråden, hadde fem sønner (1 Krønikebok 2:6). Oppnådde en etterkommer av Serah til slutt å sitte på tronen, og på denne måten lege bruddet? David, Sidkia og Kristus—var alle av PERES linje—ingen av Serahs linje.

Legg nå merke til følgende: 1) Kjensgjerningen om bruddet betyr en overføring av septeret fra Peres linjen til Serah linjen. 2) En slik overføring skjedde aldri før kong Sidkia av Juda, som var en etterkommer av Peres. 3) Derfor måtte det skje etter at Sidkia var avsatt. 4) I og med at Davids linje (Peres) skal forbli på tronen gjennom generasjonene for alltid, kunne det bare skje ved en OVERFØRING av tronen ved ekteskap mellom en arving til tronen fra Peres, og en av Serah linjen, og på denne måten lege bruddet.

DE TRE OMVELTNINGENE

Historien viser at etterkommerne til Serah ble vandringsmenn, som reiste nordover innen grensene til de skytiske nasjonene, etterkommerne deres emigrerte senere, i kong Davids dager, til Irland.

Men i mellomtida var Peres-David-Sidkia-linjen i eie av septeret—var HØYE—opphøyet. Serah linjen, som følte at de rettmessig skulle eie septeret, og som en dag ville gjøre det, var lavt nede, fornedret—når det kom til kongelig makt. La oss nå ta i betraktning en svært misforstått profeti. Hvis du vil begynne å lese fra vers 18 i det 21ste kapittelet av Esekiel, vil du se klart at Herren her taler om Judas fangenskap hos kongen av Babylon. Og, når vi begynner i 25te vers sier Han: ”Du dødsdømte, du ugudelige, du Israels fyrste [Sidkia], din dag er kommet når den misgjerning er skjedd som fører til undergang! Så sier Herren, Herren: Ta luen [diademmet] bort og løft kronen av [som det skjedde i den første halvdel av Jeremias oppdrag]! Det [kronen] som nå er, skal ikke være mer. Det lave skal opphøyes, og det høye skal fornedres. Jeg vil vende opp ned, opp ned, opp ned på det som er. Heller ikke med dette skal det bli, inntil han kommer som retten tilhører, og jeg gir ham den.”

La oss få dette klart. ”Ta luen [diademmet] bort og løft kronen av.” Kong Sidkia av Davids dynasti hadde kronen. Dette betyr

at den skal bli fjernet. Den ble fjernet. Han døde i Babylon; sønnene hans og alle de adelige i Juda ble drept.

”Det som nå er, skal ikke være mer.” Luen [diademet] vil ikke opphøre, men det vil finne sted en forandring—tronen vil bli omveltet—en annen vil bære kronen. Guds løfte til David vil ikke forgå på grunn av misgjerninger!

”Det lave skal opphøyes og det høye skal fornedres.” Hvem er høy? Kong Sidkia av Juda. Nå skal han fornedres. Han skal miste tronen. Juda har vært ”høy” mens Israel har vært ”lav”—i alle disse åra uten en konge (Hosea 3:4). Pereslinjen har vært ”høy”; Serahlinjen har vært ”lav.”

”Jeg vil vende opp ned, opp ned, opp ned på det som er. Heller ikke med dette skal det bli, inntil han kommer som retten tilhører, og jeg gir ham den.” Hva var det som skulle vendes opp ned? Luen [diademet] og tronen. Ikke bare en gang—den vil bli omveltet tre ganger. Omveltningen ved fornedrelsen av Sidkia, Judas hus, Pereslinjen, og nå opphøyningen av Israels hus, og en fra Serahlinjen! Den første av de tre omveltningene ble utført som første halvdelen av Jeremias oppdrag.

”Og det skal ikke være mer.” Betyr dette at tronen—kronen—skal slutte å eksistere? Nei, ikke i det hele tatt! Hvordan kunne den bli vendt opp ned to ganger til—det vil si, bli OVERFØRT fra en til en annen, hvis den hadde sluttet å eksistere? Hvordan kunne kronen bli gitt til Ham—Kristus—som retten tilhører, ved Hans andre komme, hvis den hadde helt sluttet å eksistere etter disse tre omveltningene? Hvordan kunne han som var ”lav” nå bli opphøyet av tronen, hvis den kronen ikke lenger eksisterte? Nei, meningen er: ”De skal ikke omveltes mer, før Kristus gjenkomst”! Og da skal den bli gitt til Ham!

Gud vil ikke bryte sitt uforanderlige løfte til David. Gjennom hver generasjon skal David ha en etterkommer som bærer den kronen! Den andre halvdelen av oppdraget til Jeremia må gjennomføres. Tronen må PLANTES om, og deretter BYGGES. Kronen må bli omveltet—overføres til en annen! Men HVOR? Og til HVEM?

EN ”GÅTE” OG EN ”LIGNELSE” GIR SVARET!

Den merkverdige sannheten om PLANTINGEN og GJENOPPBYGGINGEN av Davids trone, er åpenbart i en ”gâte” og en ”lignelse”

svøpt i en symbolsk språkdrakt, som aldri har blitt forstått før i disse siste dager. Likevel er det så tydelig forklart i dag, at til og med et lite barn kunne forstå det!

Det fyller det 17de kapittelet av Esekies profeti. Hele kapittelet bør leses nøye. Legg først merke til at dette profetiske budskapet er adressert, IKKE til Juda, jødene, men til Israels hus. Det er et budskap for å gi lys til det tapte ISRAELS hus med de ti stammene, i disse siste dager!

Først blir Esekiel bedt om å fortelle en gåte, og deretter en lignelse. Gåten finnes i versene 3 til 10. Deretter forklarer Esekiel meningen dens fra vers 11. "Si til den gjenstridige ætten [Gud sier at den gjenstridige ætten] er ISRAEL med de ti stammene (Esekiel 12:9), som Esekiel er utpekt til å være profet for (Esekiel 2:3; 3:1, osv.): Vet dere ikke hva dette er? Si..." og deretter blir gåten klart forklart.

En stor ørn kom til Libanon og tok toppen av sederen. Dette blir forklart å symbolisere kong Nebukadnesar av Babylon, som kom til Jerusalem og tok kongen av Juda til fange. At "den brøt av den øverste kvisten" ("sederens unge kvister"—KJV oversettelsen), og førte dem til kjøpmannsstaden blir forklart å være kongens sønner som blir ført i fangenskap. "Så tok den et skudd av landets vekster" betyr at Nebukadnesar også tok av folkene og adelen i Juda. "Den satte det likesom et piletre. Det vokste opp og ble til et vintre som spredte seg vidt ut, men det var lavt av vekst" betyr at jødene ble gitt en pakt hvorved de—skjønt styrt av kaldeerne—kunne leve i fred og vokse. Den andre "store ørnen" er forklart å symbolisere Farao av Egypt.

Gåten dekker altså første halvdelen av Jeremias oppdrag. Legg nå merke til hva som er åpenbart angående den andre halvdelen—PLANTINGEN av Davids trone! Det kommer i en lignelse i versene 22-24: "Så sier Herren, Herren: Da vil jeg ta en kvist av den høye sederens topp." Fra Guds egen forklaring har vi lært at sedertreet symboliserer nasjonen Juda; og dets topp er Judas konge. Gåten fortalte oss at Nebukadnesar tok toppen—kongen. Lignelsen forteller oss nå at Gud—ikke Nebukadnesar, men Gud—vil ta en kvist av toppen. Ikke toppen, men AV toppen—av Sidkias barn. Men Nebukadnesar tok, og drepte, alle SØNNENE hans.

Gud vil nå ta AV toppen og "PLANTE DEN" (vers 22). "Av dens øverste kvister vil jeg bryte av et fint skudd, og jeg vil plante det

på et høyt, høyt fjell,” fortsetter Den Allmektige! Aha! ”Et fint skudd”! De øverste kvistene av toppen representerer barna til kong Sidkia! Det er derfor sikkert at et fint skudd representerer en DATTER! ”... og jeg vil PLANTE det.” Kunne det symbolske språket si tydeligere at denne unge jødiske prinsessen vil bli kongelig sæd til å PLANTE Davids trone igjen? Hvor? ”... på et høyt, høyt fjell,” sier Herren! Et ”fjell” representerer alltid en NASJON symbolsk.

MEN HVILKEN NASJON?

”På ISRAELS høye fjell vil jeg plante det,” svarer Herren! Davids trone vil nå bli plantet i ISRAEL, etter at den har blitt revet vekk fra JUDA! Kunne språket være tydeligere? ”... og det [det fine skuddet—kongens datter] skal skyte grener og bære frukt og bli til en herlig seder.”

Opphørte Davids trone med kong Sidkia av Juda? Glemte Gud paktet Sin? Nei! Sammenlign dette språket med avsnittet i Jesaja 37:31-32: ”Og den rest som har sluppet unna av Judas hus, skal skyte dypere rot nedentil [bli plantet] og BÆRE FRUKT OVENTIL.” Det som ble fjernet fra Juda, ble PLANTET i ISRAEL! Etter at denne hebraiske prinsessen har blitt ”plantet” på tronen, nå i ISRAEL, som er tapt ut av synet—skal den tronen BÆRE FRUKT. Hun skal gifte seg, ha barn, og sønnene hennes vil fortsette Davids dynasti!

”... Og alle slags fugler, alt som har vinger, skal bo under det. I skyggen av dets grener skal de bo” (Esekiel 17:23). ”Tapte” Israel, som nå hadde fått tronen og igjen hadde blitt en selvstendig nasjon, skal, i sin tid, spre seg rundt omkring jorda og vinne dominans og makt. De skal arve de ubetingede løftene om FØRSTEFØDELSERETTEN, i henhold til Guds pakt med Abraham!

”Alle markens trær ...” (vers 24). Et ”tre” i denne gåten og lignelsen, betyr nasjon. Med andre ord, ”Alle jordas nasjoner.” ”... skal kjenne at jeg, Herren, har gjort et høyt tre lavt.” Juda, det høye treet, som har hatt tronen i 130 år etter at Israel ble brakt i fangenskap, blir nå fornedret til den lave statusen av slaveri. ”... og [gjort] et lavt tre høyt.” I 130 år har Israel vært et ”lavt tre.” Nå er Israel opphøyet, og har igjen blitt en framgangsrik nasjon med en konge som er etterkommer av David. ”... [har gjort] et friskt tre[Juda] tørt og et tørt tre [Israel] grønt.”

Sammenlign det språket med Esekiel 21:26: ”Ta luen [diadem] bort og løft kronen av! ... Det lave skal opphøyes, og det høye skal fornedres. Jeg vil vende opp ned ...” osv. Det handler om overføringen av tronen fra Juda til Israel.

Israel hadde allerede vært uavhengige i fire århundrer i Irland. Israel i Irland hadde allerede en kongelig linje som Sidkias datter ble omplantet i. De irske israelittene var en gammel koloni, og hadde ikke blitt brakt i fangenskap av assyrerne.

ISRAEL, under ledelse av stammene til Efraim og Manasse, som innehadde førstefødselsretten, skulle nå blomstre og bli velstående i rette tid. ”Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det” (Esekiel 17:24).

Ja, den FØRSTEFØDSELSRETTE er i ISRAEL. Enda de er tapt, enda de er antatt å være en hedensk nasjon, er de folket som skulle vokse til en mengde som lovet—den store nasjonen og samveldet av nasjoner, som ville ta sine fienders porter i eie, bli et koloniserende folk og spre seg ut over hele verden, og bli vel-signet med nasjonale resurser og velstand. Og, husk, når de ble så mektige og nasjonalt dominerende, ville Davids trone bli funnet gjenplantet iblant dem!

Men hvor dro Jeremias med den kongelige ætlingen for gjenplantingen, for å finne det tapte Israels hus? Hvor er de i dag? Hvordan ble ”bruddet” helbredet, og hvordan kom en sønn av Serah på tronen? Kan vi fortelle dette?

Det KAN vi! Den eksakte, presise lokaliseringen er åpenbart i bibelprofetier! Ved siden av kan vi også plukke opp sporet etter Jeremia i foreliggende historie!

Kapittel 9

Israels nye land

NÅ ER VI KLARE til å finne den virkelige lokaliseringen til de tapte stammene av det utstøtte Israels hus. Vi vet at de eksisterer i dag som en nasjon, og en samling av nasjoner, at de er mektige, og at de blir sett på som hedninger. Og når vi finner dem, vil vi finne Davids trone!

Mange stykker i profetiene forteller om disse folkene i disse siste dager. Profetier som ikke skal bli forstått før i "endetiden." Profetier som inneholder et budskap som må bli brakt til disse folkene av de som Gud åpenbarer det til!

Først, få disse kjensgjerningene klart for deg:

Profeten Amos skrev om den 13de av de 19 kongene av Israels hus (Amos 1:1): "Se, Herren Herrens øyne er vendt mot dette syndige rike [Israels hus—Juda hadde ikke syndet ennå], og jeg vil utslette det [kongeriket eller regjeringen, ikke folket] av jorden... For se, jeg befaler at Israels ætt skal ristes blant alle folkeslag, likesom en rist med et såld, og ikke et korn faller til jorden" (Amos 9:8-9).

Denne profetien blir vanligvis brukt om de spredte omstendighetene til jødene. Men det har ingenting med jødene å gjøre, eller Judas hus, men viser til de ti stammene, **ISRAELS** hus—som ble brakt i fangenskap til Assyria, og deretter emigrerte derfra og ble spredt blant andre nasjoner, *før* jødene ble brakt til Babylon. Denne profetien sier at **ISRAEL** (ikke Juda) skulle bli spredt blant

andre nasjoner—disse israelittene som mistet identiteten sin—likevel har Gud beskyttet dem og tatt vare på dem: ”og ikke et korn faller til jorden.”

ET NYTT HJEMLAND

”For i mange dager skal Israels barn sitte uten konge og fyrste” (Hosea 3:4), viser til denne tida. Det er klart at disse folkene ble siktet gjennom alle nasjoner. Mange steder i Det nye testamentet indikerer dette. Selv om mange av dem fortsatt var spredt blant ulike nasjoner i det første århundret e. Kr., hadde en del av dem blitt etablert for seg selv i et bestemt område, på Jeremias tid—140 år etter at de opprinnelig ble ført i fangenskap.

Men disse israelittene som eide førstefødselsretten, ville til slutt komme til et nytt land som skulle bli deres eget. Herren sier i 2 Samuel 7:10 og 1 Krønikebok 17:9: ”Jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel og PLANTE DET DER [Jeremia hadde i oppdrag å PLANTE tronen blant dem]. De skal få bo på sitt sted og ikke uroes mer.” Sammenhengen i hele dette stykket viser at dette ikke handler om Palestina, men om et annet land der disse spredte israelittene skulle bli samlet, etter å ha blitt bortført fra det lovede landet, Palestina, mens det landet lå uvirksomt og i hendene på hedningene.

Legg nøye merke til dette! Etter å ha blitt fjernet fra Palestina, blitt siktet mellom alle nasjoner, sittet i mange dager uten konge og mistet identiteten sin, skal de bli ”plantet” i et fremmed land langt borte, som nå skal bli deres eget. Og, legg merke til, etter at de når dette stedet, ”skal de ikke uroes,” dvs. *forflyttes mer!* Det er, selvfølgelig, i løpet av denne nåværende verden.

Mens andre profetier indikerer at disse førstefødselsrettinnehaverne ville bli et koloniserende folk som ville spre seg rundt omkring i verden, er det klart at denne spredningen måtte foregå fra dette utvalgte stedet, som måtte forbli ”hjemsetet” til regjeringen over Davids trone.

Merk deg dette! Med en gang dette ”bostedet” hadde blitt nådd, og Davids trone hadde blitt plantet der, SKAL DE IKKE UROES MER. Derfor er lokaliseringen av disse folkene i dag, det stedet der Jeremia plantet Davids trone for mer enn 2500 år siden!

Derfor vil profetier som vedrører *denne* dagen, eller lokaliseringen av dette folket like før Kristus tilbakekomst, fortelle oss lokaliseringen av plantingen som Jeremia gjorde. Israels hus har *ennå* til gode å returnere til Palestina ved Kristus' tilbakekomst—og har ennå til gode å plante druer i Samaria, det opprinnelige landet deres. Profetier som forteller om hvor de skal emigrere FRA i framtida, vil åpenbare lokaliseringen til de "tapte" ti stammene, ISRAEL! De to følgende "omveltningene" av tronen, må også finne sted innen det samme området.

DET TAPTE ISRAEL LOKALISERT

La oss nå, uten ytterligere utsettelse, se hvor profetiene lokaliserer disse førstefødselsrettinnehaverne som nå har Davids trone, og som har mottatt de rikeste nasjonale velsignelsene på jorda. Husk at de blir holdt atskilt fra Juda—jødene—ved ulike navn: "Efraim," "Josef," "Jakob," "Rakel" (moren til Josef), "Samaria" (det tidligere hjemmet deres) og "Israel."

I samsvar med Hosea 12:1: "Efraim ... jager etter østavær." Østavær" drar vestover. Efraim må ha dratt *vestover* fra Assyria. Da Herren svor til David at Han ville forevige tronen hans, sa Han: "Jeg vil la ham *legge* sin hånd [sepeteret] *på havet*" (Salmene 89:26). Tronen vil bli lagt eller plantet "på havet."

Herren sier gjennom Jeremia: "Den frafalne, Israel, har vist seg mer rettferdig enn den troløse, Juda. Gå av sted og rop ut disse ord *mot* NORD og si: Vend tilbake, Israel, du frafalne, sier Herren" (Jeremia 3:11-12). Israel er klart atskilt fra Juda. Selvfølgelig var Israel nord for Juda mens de fremdeles var i Palestina—men da disse ordene ble skrevet av Jeremia, hadde Israel blitt fjernet fra Palestina for mer enn 130 år siden og hadde emigrert sammen *med* assyrierne for lenge siden, nord (og vest) for Assyrias opprinnelige beliggenhet.

Og i disse siste dager må budbærerne gå "mot NORD" (for Jerusalem) for å lokalisere det tapte Israel og forkynne denne advarselen. Så den lokaliseringen som vi finner nå, er mot nord, og også mot vest, og i havet.

I det 18de verset i det samme kapittelet står det: "I de dager skal Judas hus gå *til* Israels hus. De skal komme sammen *fra landet i nord* til det land jeg gav deres fedre til arv." Ved den

framtidige utvandringen, ved Kristus' tilbakekomst, vil de vende tilbake til Palestina, fra landet i NORD!

Etter å ha sagt: "Hvordan skal jeg kunne oppgi deg, Efraim?" sier Herren gjennom Hosea: "Og bevende skal hans barn komme fra havet [fra vest KJV]" (Hosea 11:8,10).

Igjen: "Se, jeg fører dem fra landet i nord og samler dem fra jordens ytterste ende" (Jeremia 31:8). Denne profetien er for å bli tatt i betraktning i "de siste dager" (Jeremia 30:24;31:1), og den er adressert til "Israel" (versene 2, 4, 9), til "Efraim" (versene 6, 9), og "Samaria" (vers 5). Her er det føyd til et annet hint—"fra jordens kyster" [vers 8 KJV]—bevitner at de er dominerende på havet, og indikerer at de har spredt seg vidt omkring ved kolonisering.

Gud sier, når Han refererer til ISRAELS hus, ikke Juda (Jesaja 49:3, 6): "Se, de kommer langt borte fra, noen *fra* NORD og noen *fra* VEST og noen fra Sinims land" (Jesaja 49:12). På hebraisk, det språket dette opprinnelig var inspirert på, er det ikke noe ord for "nordvest," men dette uttrykket blir betegnet ved frasen: "nord og vest." Det betyr bokstavelig talt nordvest! Vulgate angir "Sinim" som "Australia." Så nå har vi lokaliseringen *nordvest for Jerusalem* og også spredt rundt om i verden.

Følgelig er DAGENS Israel—det samme Israel som i de dager da Jeremias "planting" av Davids trone fant sted—lokalisert nord-vest for Jerusalem og i havet! La oss lokalisere dette landet litt nøyere!

Det samme kapittel 49 i Jesaja begynner med dette: "Hør på meg, fjerne kyster" ["I øer" 1930 oversettelsen]. Folket som blir adressert, Israel, blir kalt "I øer" i første verset [1930] og "Israel" i tredje verset. Uttrykket "I øer" blir noen ganger oversatt "kyster."

Det 31ste kapittelet av Jeremia som lokaliserer Israel i "nord," sier: "For jeg skal være en far for Israel, og Efra'im er min førstefødte. Hør Herrens ord, alle folk [Efra'im og Manasse!]" Forkynn det til de fjerne *kyster*..." (Jeremia 31:9-10).

Og igjen: "Ti stille og hør på meg, dere fjerne kyster... Og du Israel, min tjener! Jakob som jeg utvalgte" (Jesaja 41:1, 8).

I Jeremia 31:10, står det at budskapet må forkynnes "på øene langt borte" og bli ropt ut "OVER DET YPPERSTE BLANT FOLKENE!" (vers 7, 1930). Så til slutt, i dag som i Jeremias dager, er Israels

hus den ypperste av nasjonene, og befinner seg på øyene, som er i havet, nordvest for Jerusalem. Et folk som bor ved kysten, og derfor dominerer på havet. Det er sikkert at det er umulig å ta feil av denne identiteten!

Ta et kart over Europa. Trekk en linje rett NORDVEST fra Jerusalem tvers over det europeiske kontinentet til du kommer til havet, og deretter til øyene i havet! Denne linja fører deg direkte til De britiske øyer!

Det er så mange bevis på at de hvite, engelsktalende folkene i dag—Storbritannia og Amerika—i sannhet er førstefødselsrettstammene til Efra'im og Manasse av det "tapte" Israels hus, at vi bare har plass til en liten del av det her i denne boka.

STORBRITANNIAS HEBRAISKE NAVN

Den hebraiske betydningen av navnene til Det britiske folket er et svært interessant faktum. Israels hus er paktfolket. Det hebraiske ordet for "pakt" er *beriyth*, eller *berith*. Etter Gideons død, fulgte Israel etter den falske, hedenske guden, Baal. I Dommerne 8:33 og 9:4 blir ordet "pakt" brukt som et korrekt navn, koblet sammen med navnet "Baal." Dette er gjengitt med ordet "Ba'al-Berit" i den norske Bibelen, og betyr "paktens avgud."

Det hebraiske ordet for "menneske" er *iysh*, eller *ish*. På engelsk betyr endingen "-ish" "av eller tilhøre til (en bestemt nasjon eller person)." I det opprinnelige hebraiske språket ble ikke vokalene angitt i stavingen. Så om man utelater vokalen "e" fra "*berit*", men beholder i-en i den engelske versjonen for å beholde i-lyden, får vi det angliserte ordet for pakt, *brith*.

Men hebreerne uttaler aldri "h-ene" sine. Til og med i dag vil mange jøder når de uttaler navnet "Shem," si "Sem." Den gamle hebraiske trenden er også en moderne engelsk trend. Så det hebraiske ordet for "pakt" vil bli uttalt *brit* i dets angliserte form.

Og ordet for "paktmennesket" eller "paktfolket," ville derfor ganske enkelt bli "BBRIT-ISH" [norsk BRITISK]. Så, er det da bare en tilfeldighet at det sanne paktfolket i dag blir kalt "BRITISK"? Og de bor på De "BRITISKE ØYER"!

Israels hus skulle ikke bare miste identiteten sin, men også navnet sitt. De skulle bli kalt med et nytt navn, siden de ikke

lenger kjente til identiteten sin som Israel, slik Gud klart sa i Jesaja 62:2 viste til disse siste dager, og til tusenårsriket.

Gud sa til Abraham: "I ISAK skal det nevnes deg en ætt," og dette navnet blir gjentatt i Romerne 9:7 og Hebreerne 11:18. Israelittene blir kalt for "ISAKS hus" i Amos 7:16. De nedstammet fra Isak, og er derfor Isaks sønner. Hvis vi sløyfer "I-en" i "Isak" (vokaler blir ikke brukt i staving på hebraisk), og vi har det moderne navnet "SAKS SØNNER," eller hvis vi bruker en forkortet stavemåte [på engelsk], "SAXONS"!

Dr. W. Holt Yates sier: "Ordet 'Saxons' er utledet av "Isaks sønner" ved å sløyfe forbokstaven "I".

Mange forveksler angelsaksere med de tyske saksere, eller gammelsaksere, som fortsatt bor i Tyskland. De tyske saksernes navn kommer fra et gammelt, tysk ord, *Sahs*, som betyr "sverd" eller "kniv." Disse sverdbærende tyskerne er et helt forskjellig folk fra angelsakserne som immigrerte til Storbritannia.

DAN, EN SLAGES SPOR

Siden det var Herrens hensikt at det "tapte" Israel skulle bli lokalisert og funnet i disse siste dager, skulle vi forvente å finne tegn eller veimerker som hadde blitt etterlatt langs den veien israelittene reiste fra Assyria, landet som de opprinnelig ble brakt til i fangenskap.

Om Efra'im (vers 20) sier Herren i Jeremia 31:21: "Reis deg varder, sett deg merkesteiner, gi akt på hovedveien, den veien du gikk!" I Skriften finner vi "varder" eller merker for hovedveier, som de satte opp langs den veien de reiste.

I 1 Mosebok 49:17, sier Jakob, når han forutsier hva som skal skje med hver av stammene: "Dan skal være en slange på veien." En annen oversettelse av det originale hebraiske, er: "Dan skal være en slanges spor." Det er en viktig kjensgjerning at en av de ti stammene, Dans stamme, oppkalte hvert sted de kom til etter stamfaren sin, Dan.

Dans stamme bodde opprinnelig på en strimmel langs kysten av Middelhavet, vest for Jerusalem. "Men Dans barns land ble for trangt for dem" leser vi i Josva 19:47. "Dans barn drog opp og førte krig mot Lesem. De inntok det ... og de kalte Lesem DAN etter sin stamfar Dan."

I Dommerne 18:11-12, er det nedtegnet at danittene tok Kirjat-Jearim, og "Derfor har folk kalt dette stedet *Dans* leir til denne dag." Litt senere kom det samme kompaniet med 600 væpnede danitter til La'is, og erobret den "Og de kalte byen DAN etter sin stamfar Dan" (vers 29). Så legg merke til hvordan disse danittene etterlot seg "en slanges spor" langs veien—satte opp veimerker som de kan bli lokaliserte etter i dag.

Husk at vokalene ikke ble skrevet på hebraisk. Lyden av lokalene måtte bli lagt til når de snakket. Derfor kunne ordet "Dan" som er i den samsvarende engelske stavemåten, enkelt bli stavet "Dn." Det kunne uttales som "Dan," eller "Den," eller "Din," eller "Don," eller "Dun"—og kunne fortsatt være det samme originale hebraiske navnet.

Dans stamme okkuperte to forskjellige distrikter, eller provinser, i Det hellige land før fangenskapet i Assyria. En koloni bodde langs kysten av Palestina. De var hovedsakelig sjømenn, og det står skrevet at Dan holdt til ved skipene (Dommerne 5:17).

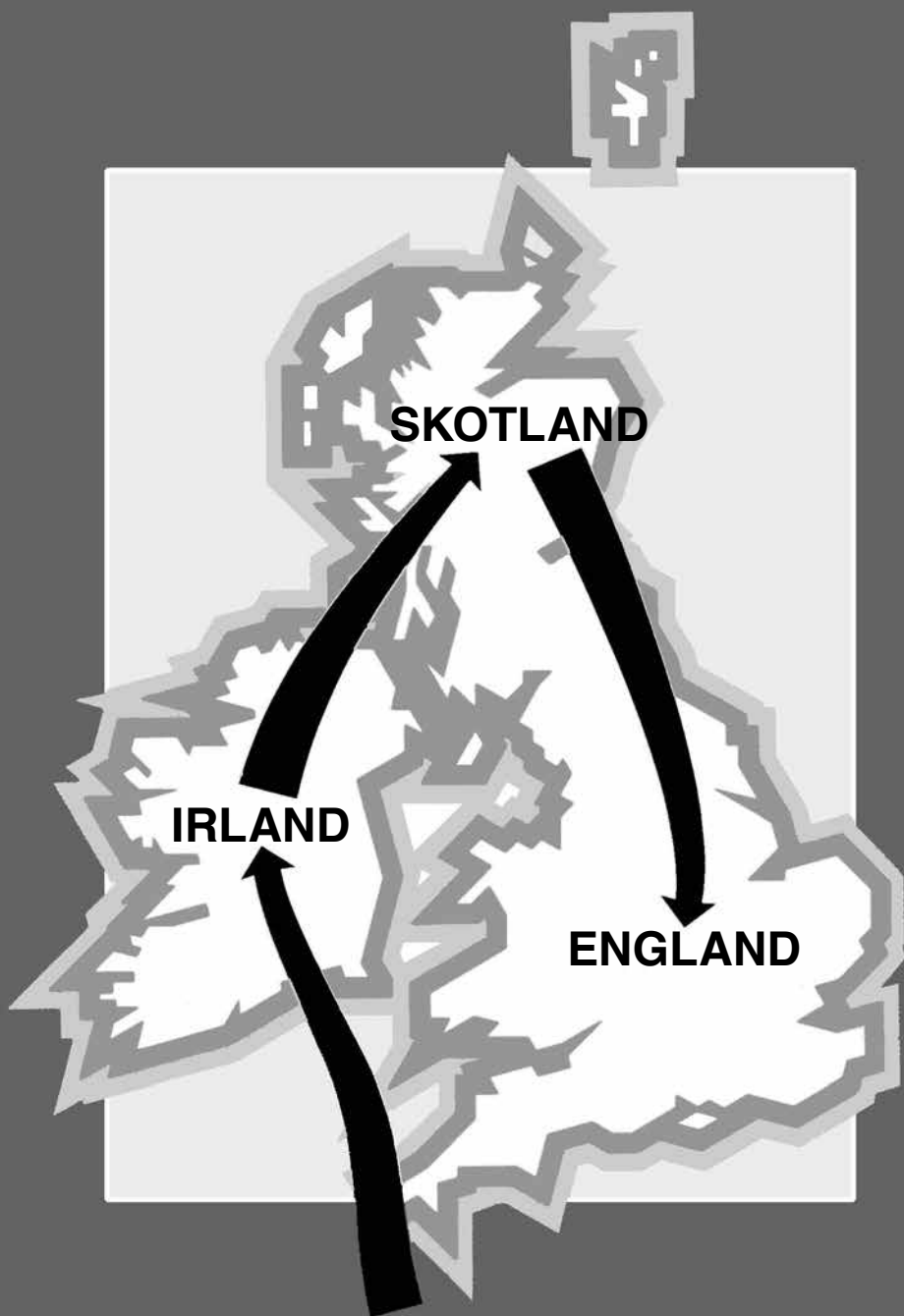
Da Assyria erobret Israel, dro disse danittene raskt ut i skipene sine og seilte vestover gjennom Middelhavet, og videre nordover til Irland. Like før han døde, profeterte Moses om Dan: "Dan er en løveunge som springer fram fra Basan" (5 Mosebok 33:22). Langs Middelhavskysten etterlot de seg sporet sitt i "Den," "Don" og "Din."

Irske årbøker og irsk historie viser at de nye bosetterne på Irland, nettopp på denne tida var "Tuatha de Daans," som oversatt betyr "Stammen til Dan." Noen ganger står det bare "Tuathe De," som betyr "Guds folk." Og i Irland finner vi at de etterlot seg disse "merkesteinene": *Dans*-Laugh, *Dans*-Sower, *Dun*-dalk, *Dun*-drum, *Don*-egal Bay, *Don*-egal City, *Dun*-gloe, *Dingle* og *Dunsmor* (som betyr "flere daner"). Dessuten betyr navnet Dunn på irsk det samme som Dan på hebraisk, nemlig dommer.

Men den nordre kolonien av danittene ble ført i fangenskap til Assyria, og dro deretter sammen med resten av de ti stammene over land fra Assyria.

Etter at de forlot det assyriske fangenskapet, bosatte de seg for en stund i landet like vest for Svartehavet. Der finner vi elvene *Dnepr*, *Dnestr* og *Don*.

I både gammel og nyere geografi, finner vi disse merkesteinene: *Donau*, *Daninn*, *Danaster*, *Dandari*, *Donest* og *Don*, *Dan*

KART ILLUSTRASJON. RUTA som Jeremia reiste til Irland. Ifølge tradisjon, opprettet han det konglige dynastiet i Irland, som ble omveltet og plantet i Skottland, og senere flyttet til England.

DEN GAMLE KRONINGSSTOLEN, til høyre, i Westminster Abbey, London. Under den ligger det en stein som det sies har blitt brakt til Irland av profeten Jeremia, og som mange konger av Skottland og England har blitt kronet oppå.

og U–don; Eri–don, ned til *danskene*. Danmark betyr ”Dans mark.”

Da de kom til De britiske øyer, satte de opp ”merkesteiner” som: *Dundee*, *Dun*-raven; og i Skottland er ”Daner,” ”Doner” og ”Duner” like mangfoldige som i Irland. Og slik setter ”slangens spor” av Dan opp merkesteiner som fører direkte til De britiske øyer!

IRLANDS ELDGAMLE ORDBØKER

La oss nå kort ta i betraktning hva som er funnet i eldgamle årbøker, legender og historie fra Irland, og vi vil ha scenen for Jeremias planting og den nåværende lokaliseringen av det ”tapte” Israel.

Den virkelige eldgamle, irske historien er svært omfattende, skjønt den er farget av noen legender. Men når man studerer eldgamle årbøker, er det enkelt å skille ut legendene fra den virkelige historien i årbøkene, når man kjenner fakta fra bibelhisto-

CORONATION
CHAIR
1400
and
STONE SCENE

rien og profetiene. Når vi sorterer ut det som klart er legender, samler vi inn følgende fra ulike historier om Irland: Lenge før år 700 f. Kr kom det en sterk koloni, som kalte seg "Tuatha de Danann" (Dans stamme) i skip, og de bosatte seg der og drev vekk andre stammer som levde der. Senere, i Davids dager, kom en koloni av Serahs ætt til Irland fra Det nære Østen.

Deretter, i 569 f. Kr (tida for Jeremias omplanting) kom en eldre hvithåret patriark, iblant omtalt som en "hellig," til Irland. En prinsesse, datter av en østerlandsk konge, var sammen med ham, og en ledsager kalt "Simon Baruk," stavet Breck, Berech, Brach eller Berach i ulike historier. Prinsessen hadde et hebraisk navn, Tephî—et kjelenavn—det fulle navnet hennes var Tea-Tephî.

Moderne litteratur av de som kjenner til den nasjonale identiteten vår, har blandet denne Tea-Tephî, en datter av Sidkia, med en tidligere Tea, en datter av Ith, som levde i Davids dager.

Dette kongelige selskapet inkluderte en sønn av kongen av Irland, som hadde befunnet seg i Jerusalem under beleirings-tiden. Der hadde han blitt kjent med Tea-Tephî. Han giftet seg med henne rett etter år 585—da byen falt. Den unge sønnen deres, som nå var rundt 12 år gammel, fulgte med dem til Irland. Ved siden av den kongelige familien, brakte Jeremia med seg noen bemerkelsesverdige ting inkludert en harpe, en ark og en forunderlig stein kalt "lia-fail," eller "skjebnesteinen." Et merkelig sammentreff (?) er at på hebraisk leses det fra høyre til venstre, mens på engelsk leses det fra venstre til høyre. Les dette navnet begge veier—og det er fortsatt "lia-fail."

Et annet merkelig sammentreff—eller *er* det bare et sammentreff?—er at mange konger i Irlands, Skottlands og Englands historie har blitt kronet sittende over denne steinen—inkludert den nåværende dronningen. Steinen var i Westminster Abbey i London, og kroningsstolen ble bygd over og rundt den. Et skilt med "Jakobs minnestein" (1 Mosebok 28:18), sto på den. [Steinen ble flyttet til Edinburgh, Skottland i 1997].

Den kongelige ektemannen til den hebraiske prinsessen, Tea, ble gitt tittelen Herremon da han overtok tronen etter faren sin. Denne Herremon har vanligvis blitt blandet sammen med en Gede the Herremon, som levde mye tidligere, i Davids dager—og som giftet seg med sin onkel Iths datter, Tea. Sønnen til denne

senere kong Herremon og den hebraiske prinsessen fortsatte på Irlands trone, og *det samme dynastiet fortsatte uavbrutt* gjennom alle kongene av Irland; ble *omveltet* og plantet igjen i Skottland; ble *omveltet* igjen og flyttet til London, England, der *dette samme dynastiet* fortsetter i dag under styret til dronning Elisabeth II.

Et annet interessant faktum er at kronen som ble båret av kongene av Herremons linje, og andre herskere over det gamle Irland, hadde *tolv takker!*

DRONNING ELISABETH PÅ DAVIDS TRONE

Når man ser på bibelhistorien, profetiene og Irlands historie under ett, kan da noen benekte at denne hebraiske prinsessen var datteren til kong Sidkia av Juda, og dermed arving til Davids trone? At den gamle patriarken faktisk var Jeremia, og at hans ledsager var Jeremias skriver eller sekretær, Baruk? At kong Herremon var en etterkommer av Serah, her gift med en datter av Peres, og på denne måten helbredet det gamle bruddet? At Davids trone da den ble omveltet den første gangen av Jeremia, ble **PLANTET** i Irland, senere omveltet en andre gang og plantet i Skottland, og deretter omveltet en tredje gang og plantet i London? Når Kristus kommer tilbake til jorda for å sitte på den tronen, vil Han ta over en **LEVENDE**, *eksisterende* trone, ikke en som ikke eksisterer (Lukas 1:32).

Og Det britiske samvelde er det eneste **SAMVELDE AV NASJONER** i hele jordas historie. Kunne vi oppfylle spesifikasjonene av førstefødselsretten så *nøyaktig*, og ikke være folket med førstefødselsretten?

De forente stater ekspanderte raskt med hensyn til nasjonale ressurser og rikdom etter 1800, men nådde verdensdominans blant nasjonene senere enn Det britiske samvelde. De ble en gigantisk verdensmakt på slutten av første verdenskrig.

DE FORENTE STATER ER MANASSE

Fra de profetiske velsignelsene som ble gitt videre fra den døende Jakob, er det tydelig at Efra'im og Manasse for en stor grad skulle arve førstefødselsretten i fellesskap; være sammen for en lang tid, for tilslutt å skilles.

I 1 Mosebok 48 ga Jakob først videre førstefødselsretten til de to sønnene til Josef i fellesskap, og snakket om dem sammen. Deretter, til slutt, snakket han til dem hver for seg—Manasse skulle bli den STORE enkeltnasjonen; Efra'im, et SAMVELDE av nasjoner.

Og i profetien for disse siste dager sier Jakob: "Et skudd av et fruktbart tre er Josef, et ungt frukttre ved kilden, *grenene skyter over muren*" (1 Mosebok 49:22). Med andre ord, Josef—Efra'im og Manasse i fellesskap og sammen—skulle bli et *koloniserende* folk i de siste dager, og koloniene deres ville bre seg utover fra De britiske øyer og rundt om i verden.

Efra'im og Manasse vokste sammen til en mengde, og skilte seg deretter i henhold til Jakobs profetiske velsignelser i 1 Mosebok 48. Vårt folk [Det britiske og amerikanske folket] har oppfylt denne profetien.

Men hvordan kan vi [US] være Manasse når en stor del av folkene har kommet fra mange nasjoner utenom England? Svaret er dette: En stor del av Manasse forble sammen med Efra'im til utskillelsen av NY England. Men forfedrene våre skulle bli ristet blant mange folkeslag, som korn gjennom et såld, likevel skulle ikke et korn falle til jorda, eller gå tapt (Amos 9:9). Vårt folk [Det amerikanske folket] ble filtrert gjennom mange nasjoner. Efra'im og en stor del av Manasse immigrerte til slutt sammen til England, men mange andre fra Manasse som hadde blitt filtrert inn i og gjennom andre nasjoner, forlot dem ikke før de kom som immigranter til De forente stater ETTER at Ny England hadde blitt en egen nasjon. Det betyr ikke at *alle* utlendingene som har immigrert til De forente stater er av Manasses etterkommere, men mange av dem er det uten tvil. Israel opptok imidlertid alltid hedninger, som ble israelitter ved å bo i Israels land og gifte seg innbyrdes.

Slik har vi blitt kjent som en "smelteovn" for verden. I stedet for å motbevise at vi er etterkommerne til Manasse, stadfester dette i virkeligheten dette faktumet. Bevisene på at vi er Manasse er overveldende. Manasse skulle bli separert fra Efra'im og bli den største, rikeste enkeltnasjonen i verdens historie. Vi er de eneste som har oppfylt denne profetien. Manasse var faktisk den *trettende* stammen. Det var opprinnelig tolv stammer. Josef var en av disse tolv. Men da Josef ble delt i to stammer, og

Manasse ble skilt ut til en selvstendig nasjon, ble det den *tretende* stammen.

Kunne det bare være en ren tilfeldighet at den *startet* som en nasjon, med *tretten* kolonier?

Men hva med de *andre* stammene av de såkalte ”ti tapte stammene”? Mens *førstefødselsretten* tilhørte *Josef* og dens velsignelser har kommet til Det britiske samvelde og De forente stater, var også de andre åtte stammene Guds utvalgte folk. De har også blitt velsignet med et godt mål av materiell velstand—men *ikke* med dominansen fra *førstefødselsretten*.

Vi mangler plass til en detaljert forklaring av den særskilte identiteten til alle disse andre stammene i nasjonene i dette [tjueførste] århundret. Det er nok å si at det er tilstrekkelig bevis på at disse andre åtte stammene har slått seg ned i slike nordvesteuropiske land som Holland, Belgia, Danmark, den nordre delen av Frankrike, Luxemburg, Sveits, Sverige og Norge. Folkene på Island er også av vikingætt. De politiske grensene i Europa, slik de eksisterer i dag, viser ikke nødvendigvis delelinjene mellom etterkommerne av disse opprinnelige stammene til Israel.

Kapittel 10

Førstefødselsretten holdt tilbake 2520 år!

DEN MEST BEMERKELSESVERDIGE OPPFYLLELSEN av bibelprofetier i moderne tid, var den plutselige oppblomstringen av de to mektigste verdensmaktene—den ene, et samvelde av nasjoner som formet tidenes største verdensimperium; den andre, den rikeste og mektigste nasjonen på jorda i dag. Disse førstefødselsnasjonene kom på utrolig kort tid i besittelse av mer enn to tredjedeler—nesten tre fjerdedeler—av hele verdens utnyttbare rikdommer og ressurser! Denne forbløffende oppblomstringen i løpet av så kort tid fra en i realiteten upåaktet tilværelse, er et ugjendrivelig bevis på guddommelig inspirasjon. Aldri i historien har det skjedd noe lignende.

Men hvorfor kom denne uovertrufne nasjonale velstanden og makten til arvingene av førstefødselsretten først etter år 1800 e. Kr? Hvorfor kom ikke denne nasjonale dominansen til stammene til Efra'im og Manasse for tusener av år siden—i Moses', eller Josvas, eller Davids, eller Elias' dager?

EN "NASJON" OG ET "SAMVELDE AV NASJONER"

Husk nå på at løftene om førstefødselsretten ble gitt til de to stammene Efra'im og Manasse—ikke til de andre stammene eller etterkommerne deres. Disse to førstefødselsrettstammene var en del av det nordre riket av Israel.

Legg merke til det opprinnelige løftet igjen: "Et folk, ja, en mengde med folkeslag skal stamme fra deg" (1 Mosebok 35:11).

Den døende Jakob (Israel) sa om Efra'im og Manasse, sønnene til Josef, da han ga løftene om førstefødselsretten videre til dem: "... *de* må kalles med *mitt navn*" (1 Mosebok 48:16). Følgelig er det DE—etterkommerne til Efra'im (britene) og Manasse (amerikanerne)—ikke jødene, som det blir vist til under navnene *Jakob* eller *Israel* i *profetiene*. Da han fortsatte la Jakob til: "... Og må *de* vokse til en stor skare på jorden."

Deretter, da han *bare* snakket om Manasse og etterkommerne hans, sa Jakob profetisk: "... Han skal også bli til et folk [nasjon], han skal også bli STOR. Men likevel skal hans bror [Efra'im], som er yngre, bli større, og *hans* ætt skal bli til en MENGDE[et kompani, eller SAMVELDE] FOLKESLAG" (1 Mosebok 48:19).

I 1800 e. Kr var Det forente kongeriket og De forente stater små og ubetydelige blant jordas nasjoner. Det forente kongeriket besto bare av De britiske øyer, en veldig liten del av India og Canada og noen få små øyer. De forente stater besto bare av de opprinnelige 13 koloniene og tre stater som hadde blitt lagt til. Ingen av dem hadde noen stor velstand eller makt.

Men i begynnelsen av 1800 begynte disse to små nasjonene å blomstre og vokse, til en enorm nasjonal rikdom og makt som ingen folk hadde eid tidligere. Snart hadde Storbritannias imperium spredd seg over hele verden, til sola aldri gikk ned over dets eiendommer. Canada, Australia og Sør Afrika ble gitt status som selvstyrende—gjort til frie og selvstendige nasjoner, som styrte seg selv, uavhengige av England—et *kompani*, eller samvelde, av nasjoner som var knyttet sammen, ikke ved en lovfestet regjering, *men bare ved Davids trone!*

Men hvorfor ble ikke denne kolossale førstefødselsretten, som var lovet *ubetinget* til Abraham og deretter lovet igjen til Isak og Jakob, skjenket før etter tusener av år—før etter 1800 e. Kr? Svaret er forbløffende—spennende!

For å forstå dette mirakuløse steget inn til verdensdominans, er det nødvendig å undersøke selve tyngdepunktet i profetiene i Det gamle testamentet—det 26te kapittelet av 3 Mosebok.

PROFETI FOR NÅTIDA

Denne bemerkelsesverdige profetien angår *vår tid*, så vel som gir en advarsel til Israels folk i Moses dager. Det er få som innser at

profetiene i Det gamle testamente først og fremst vedrører dette århundret—og ikke, i mange tilfeller, gammeltestamentlig tid i det hele tatt.

De fleste prester og kirkeledere i dag, ble opplært i teologiske seminarer i sitt eget kirkesamfunn. Nesten alle sammen ble undervist fra sekteristbøker, *ikke* fra Bibelen. Mange av disse igjen vil si: ”Vi er en NY testamentlig kirke,” da de antar at profetier i Det gamle testamente bare angår gammeltestamentlige tider, og er uten betydning for oss i dag. *Det er galt og en illusjon!* Mange av profetiene i Det gamle testamente ble aldri skrevet for, eller lest av eller for israelittene i de tider. Guds nytestamentlige kirke er i virkeligheten bygd på GRUNVOLLEN til Det gamle testaments profeter, så vel som apostler (Efeserne 2:20).

Daniel skrev etter at både Israel og Juda hadde blitt fjernet fra Palestina som slaver. Det var ikke noen måte han kunne kommunisere profetiene til landsmennene sine som var i slaveri—og dessuten, betydningen skulle være skjult og forseglet til vår nåværende tid. (Daniel 12:8-9).

Esekiel var en profet, men *ikke* for jødene av Judas hus, selv om han var blant dem i fangenskapet deres. Men profetien hans skulle leveres til Israels hus—som hadde blitt drevet ut rundt 130 år tidligere, og som var tapt av syne på Esekiel sin tid. Profetien hans skulle leveres til Israels hus I DAG, i dette århundre, av Guds prester som nå *kjenner* identiteten deres!

Og denne profetien i 3 Mosebok 26, selv om den ble skrevet av Moses før israelittene hadde entret inn i det lovede land, har en dobbelt oppfyllelse. Den var en advarsel til de i Moses dager, men dens endelige oppfyllelse har, som vi nå skal se, tatt plass og tar plass—i vår tid. Og, gjennom denne doble oppfyllelsen som er så typisk for mange profetier, er den også en ADVARSEL til Det amerikanske og britiske folk om truende begivenheter! 3 Mosebok 26 er den grunnleggende profetien i Det gamle testamente. Den inneholder et livsviktig, levende, forferdelig budskap og en advarsel for folkene våre i dag!

DEN INDUSTRIELLE REVOLUSJONEN *brakte førstefødselsstammene til nasjonal betydning. Fotografiene viser et gullsmelteverk og et stålverk.*

DEN SENTRALE PROFETIEN

I denne sentrale profetien, bekreftet Gud igjen førstefødselsløftene—men med betingelser—for de i Moses dager! Førstefødselsstammene til Efra'im og Manasse var da *sammen med* de andre stammene—som en nasjon. Lydighet til Guds lover ville bringe enorm nasjonal rikdom og velsignelser fra førstefødselsretten ikke bare til Efra'im og Manasse, men hele NASJONEN ville da automatisk ha delt dem på den tida.

Legg nøye merke til at det blir lagt spesielt vekt på to av budene. De var i hovedsak test bud! De var testen på lydighet, og på tro og lojalitet til Gud. Gud sa: "Dere skal ikke gjøre dere avguder og ikke reise opp utskårne bilder for å tilbe ved dem. For jeg er Herren deres Gud. MINE sabbater skal dere holde..." (versene 1-2).

Det var en betingelse—et stort kolossalt "hvis"—om de virkelig skulle motta oppfyllelsen av dette enorme førstefødselsløftet i deres tid! Gud sa: "Dersom dere vandrer i mine lover og tar vare på mine bud og holder dem, da vil jeg gi dere regn i rette tid. Jorden skal gi sin grøde..." (versene 3-4). All rikdom kommer ut av jorda. De ville nyte godt av rekord avlinger året rundt, en høst i hælene på den andre. Vers 6: "Jeg vil gi FRED i landet... og ingen skal forferde dere... og sverdet [krig] skal ikke fare gjennom deres land." For en velsignelse! Hvilken nasjon nyter sammenhengende fred, uten fare for invasjon?

I denne verden har selvfølgelig alle nasjoner fiender. Hva hvis fiendtlige nasjoner angrep? Versene 7-8: "Dere skal forfølge deres fiender, og de skal falle for deres sverd. Fem av dere skal forfølge hundre, og hundre av dere skal forfølge ti tusen..."

Siden mange nasjoner i denne verden alltid har vært angripere, ville Israel bli angrepet. En nasjon med militær overlegenhet til å beseire alle angripere, ville snart bli den dominerende, mektigste nasjonen på jorda—særlig med ressurser og stor rikdom fra jorda. Vers 9: "Jeg vil vende meg til dere og gjøre dere fruktbare og tallrike, og jeg vil holde min pakt med dere."

EN OVERFLOD—Over, en rikelig hvetehest i De forente stater. Under, luftoversikt av kjempe kornlagere i U.S. hveteområde.

DET STORE KOLOSSALE HVIS

Men her kommer alternativet—*HVIS* disse betingelsene ikke blir oppfylte: ”Men dersom dere *ikke* lyder meg og ikke holder alle disse bud ... da vil også jeg gjøre slik mot dere: Jeg vil hjemsøke dere med redsler, med sott som tærer og feber som brenner, så deres øyne slokner og sjelen vansmekter. Til ingen nytte skal dere så deres utsæd, deres fiender skal ete den. Jeg vil sette mitt åsyn mot dere, og deres fiender skal slå dere. De som hater dere, skal herske over dere ...” (versene 14-17). De ville bli invadert, erobret, bli slaver igjen—slik de hadde vært i Egypt før Gud befridde dem.

HVA HENDTE DERETTER?

Disse israelittene lagde bråk, knurret, klagde og tvilte på Gud omtrent fra den samme natten de forlot Egypt. Gud utfridde dem mirakuløst ved Rødehavet, fra den egyptiske hæren som forfulgte dem. Gud sendte manna og vaktler fra himmelen for å mate dem. Gud fikk drikkevann til å strømme ut fra den store steinen. Men de klaget alltid, og viste en opprørsk holdning.

Israels barn, under ledelse av Moses, kom til ørkenen ved foten av Mount Sinai. Der ble Moses kalt opp på fjellet hvor Gud snakket til ham. Her ga Gud Israel tilbudet om å bli HANS NASJON—under Hans styre, og, ved lydighet og lojalitet til regjeringen Hans, å motta den fantastiske nasjonale førstefødselsretten med verdensdominans.

HERREN sa: ”*Dersom* dere nå virkelig vil høre min røst og holde min PAKT, da skal dere være min eiendom *framfor alle folk*—for hele jorden er min” (2 Mosebok 19:5). Legg merke til at Gud ikke tvang dem til å bli Hans nasjon—et ”eiendomsfolk,” forskjellig fra de frafallene hedenske kongerikene. Valget var deres!

BEGYNNELSEN PÅ EN NASJON

Moses vendte tilbake til leieren. Han la fram forslaget om en avtale (pakt) for den veldige forsamlingen med kanskje to til tre millioner mennesker.

”Da svarte hele folket, alle sammen: Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre” (vers 8).

I to dager ble folket gjort spesielt klare for en enorm hendelse. De skulle få høre selve stemmen til Gud fra fjellet. På den tredje dagen, midt i en fantastisk, overnaturlig praktutfoldelse med torden og lyn og tykke skyer som snodde seg rundt fjellet, tordnet Guds mektige stemme—umåtelig høy—den *grunnleggende loven* for regjeringen Hans inn i ørene deres—den store ÅNDELIGE loven som i prinsippet definerer GUDS Vei å leve—veien til å *unngå* ondene som fyller denne verden—veien som ville lede til fred, lykke og velstand.

Den enorme forsamlingen hørte faktisk stemmen til HERREN GUD, som ga De ti bud til dem! Folkene var redde! De skalv! Det var en ærefryktinngytende opplevelse som aldri hadde hendt før—og som aldri har hendt igjen!

Deretter, skisserte Gud mer detaljert, gjennom Moses, forslaget sitt for å sette dem opp som Guds NASJON. Igjen svarte folket enstemmig: ”Alle de ord Herren har talt vil vi holde oss etter” (2 Mosebok 24:3). Moses skrev ned alle forutsetningene for denne PAKTEN—denne GJENSIDIGE AVTALEN som gjorde disse forhenværende slavene til Guds nasjon — denne gjensidige avtalen som også var en ekteskapspakt, med Herren som ektemann, som bandt hustruen (Israel) til å adlyde ektemannen sin.

Moses leste opp kravene og betingelsene—”paktens bok”—foran alle folkene. Igjen kom det en enstemmig beslutning fra deres side: ”Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre og lyde (2 Mosebok 24:7).

DEN GAMLE PAKT VAR ET EKTESKAP

Den gjensidige paktsavtalen mellom Gud og folket Hans—kalt ”Den gamle pakt”—ble den gang ratifisert og satt i verk med BLOD (2 Mosebok 24:5-8).

Denne ”gamle pakt” ble formidlet av Moses. Den ektet dødelige mennesker til Herren. De ble HANS NASJON. De hadde lovet lojal lydighet som borgere. Denne ”gamle pakt” var bygget på førstefødselsrettløftet som Gud hadde gitt til Abraham. Men kjødelige mennesker, fylt med forfengeligheit, misunnelse, lyst og grådighet fra menneskenaturen, forblir sjelden trofaste.

VELSIGNELSER: FINE FLOKKER MED KVEG

Corbis Photo

Så den levende Kristus vil nå snart bli Formidleren av den nye pakt, som er bygget på bedre løfter (Hebreerne 8:6-10). Men den NYE pakt vil ikke bli inngått med kjødelige mennesker som ikke holder løftene sine. Gud har forberedt—og forbereder nå fortsatt—et udødelig folk. Disse udødelige skal gifte seg med Kristus. Og Han døde, sto opp, og sendte Guds HELLIGE Ånd ”for å hellige den ved å rense den,” denne ”hustruen” fra Det NYE testamente (Efeserne 5:26-27).

Den nye pakt vil bli opprettet med mennesker som allerede har blitt *stadfestet* ved sitt kristne liv i lydighet og tro, har vokst i åndelig karakter og kunnskap, og seiret—et folk som *da* har blitt gjort udødelige og hellige og perfekte.

Den NYE pakt er basert på løftet om *septeret* som ble gitt til Abraham—gjennom den kommende kongenes KONGE, Jesus Kristus, av selve Davids dynasti.

DE VENDER SEG TIL AVGUDSDYRKING

Men legg merke til hvordan disse kjødelige isrealittene oppførte seg.

Etter at den gamle pakt mellom Gud og Israel hadde blitt rati-fisert, kalte Gud Moses opp på fjellet. Moses ble holdt der i førti dager, og mottok detaljerte instruksjoner for forsamlingen (kirken) og for nasjonen—for hos isrealittene var kirke og stat forent.

Etter at Moses hadde vært borte noen dager, sa folket til Aron: ”Kom, lag en gud for oss, en som kan dra foran oss! For denne Moses, han som førte oss opp fra landet Egypt—vi vet ikke hva det er blitt av ham.” Så de tok øreringene av gull og andre smykkegenstander, og Aron lagde av dem en gullkalv til avgud (2 Mosebok 32:1-4).

Moses kom ned fra fjellet og bar de to steintavlene der Gud hadde gravert inn De ti bud med Sin egen finger. Da han så denne gylne avguden og folkene som tilba den med lystighet og dans, mistet han besinnelsen, og i raseri kastet han ned de to tavlene av stein og brakk dem.

Akkurat slik som veldig store, religiøse grupper i dag, som erklærer at de er kristne, sa de bare at denne kalven selvsagt *representerte* Gud—den var et bilde på hvordan de tenkte seg at Gud så ut.

Etter å ha laget denne støpte gullkalven, utropte Aron en høytid for "Herren" (2 Mosebok 32:5), der de tilbad foran AVGUDER. Gå inn i en anglikansk kirke eller en romersk katolsk kirke i dag og spør prestene eller tjenestemennene om gudebildene av "Kristus" og "Maria" er avguder—om de tilber eller ikke tilber AVGUDER. De vil indignert si: "Nei! Vi tilber ikke avguder. Vi tilber ikke gudebildene. Vi erklærer ikke at gudebildene virkelig er Kristus eller Maria—bare at de *representerer*, eller er et bilde for oss, hvordan Kristus eller Maria ser ut!"

Vel, det er akkurat på denne måten ALLE HEDNINGER ALLTID HAR TILBEDT AVGUDER! Men Guds vrede ble OPPTENT over dette (2 Mosebok 32:7-10). Gud vil IKKE AKSEPTERE en slik tilbedelse! Se også 5 Mosebok 12:30-31.

HOLDT TILBAKE I 40 ÅR

I det andre året etter at de forlot Egypt, hadde Gud flyttet israelittene til en ny leir i ørkenen Paran (4 Mosebok 10:11-12). Gud ba da Moses om å sende tolv menn—en leder eller høvding for hver stamme—for å utforske det lovede land og bringe tilbake en rapport om landet og dets innbyggere (4 Mosebok 13:1-2).

Disse mennene var borte i 40 dager. Da de kom tilbake, ga alle—unntatt Josva og Kaleb—en misvisende framstilling om det de hadde sett, og ga en dårlig rapport. Da Josva og Kaleb rapporterte sannheten, prøvde folket å steine dem. De aksepterte den dårlige rapporten, klagde på Gud, tvilte, gjorde opprør og var ulydige.

Har du noen gang undret deg over hvorfor disse israelittene var 40 år i den øde, ufruktbare, ørken og fjell villmarka for å komme til det lovede land? Det var ikke fordi det trengtes 40 års reisetid. Mennene som ble sendt for å gi en rapport om det, reiste dit, de vandret hele veien fra den ene enden til den andre og vendte tilbake igjen—en rundreise—på 40 *dager*. Men folkene klagde, mistrode Gud, var ulydige, og nektet å gå straks for å TA DET I EIE; i stedet for å marsjere framover og TA I EIE denne store prisen som Gud ønsket å gi dem, *foraktet de det*, manglet tro til å gå inn og ta det i eie, og nektet å marsjere framover.

Det lovede land er et bilde på det herlige Guds Rike som den levende Frelseren, Jesus Kristus, tilbyr oss. Men i dag forakter vi,

VELSIGNELSER: STÅL TIL EN FREMSKREDEN TEKNOLOGI

Corbis Photos

etterkommerne av disse isrealittene, dette, og foretrekker "slaveri" i SYND, feiler med å utøve TRO nok til å gå fram og TA I EIE Guds Rike. Også vi gjør opprør, er mistroiske og ulydige. Og de som forakter det slik, skal ikke komme inn i det herlige Riket med evig liv i lykke og fullkommengjøring.

Til denne opprørske befolkningen sa Gud: "I denne ørkenen skal deres døde kroppar falle ... dere skal ikke komme inn i det landet ... uten Kaleb ... og Josva ... Og barna, som dere sa ville bli rov, dem vil jeg føre dit inn. De skal lære det landet å kjenne som dere har ringaktet" (4 Mosebok 14:29-31).

"Og" fortsatte Gud, "deres barn skal flakke om som gjeterer i ørkenen i *førti år* og bøte for den utroskap som dere har vist mot Herren, inntil *dere* alle er blitt til lik i ørkenen" (vers 33).

Og nå kommer "*en dag for et år* prinsippet": "Som dere utspeidet landet i førti dager, slik skal dere lide for deres misgjerninger i førti år, et år for hver dag ..." (vers 34). Og denne straffen var faktisk, en TILBAKEHOLDELSE av de lovede velsignelsene i denne perioden, som varte førti år.

AVGUDSDYRKING IGJEN

Den generasjonen av isrealitter fikk ikke lov til å komme inn i det lovede land. De tilbrakte førti år i ørkenen. Barna deres entret det lovede land under Josvas ledelse.

Så hva?

De fikk det så travelt med å okkupere det lovede landet, med å drive ut de mange små kongedømmene, at i løpet av Josvas liv og litt lenger, tjente de Gud og hadde fremgang. De hadde en god start for å arve—i *deres* dager—de veldige velsignelsene fra førstefødselsretten.

Men etter at Josva døde og "hele dette slektledd ... vokste det opp en annen slekt, som ikke kjente Herren, og heller ikke de gjerninger han hadde gjort for Israel. Da gjorde Israels barn det som var ondt i Herrens øyne, og dyrket Ba'alene. De forlot Herren, sine fedres Gud ... Da ble Herrens vrede opptent mot Israel. Han gav dem i røveres hånd, og de plyndret dem. Han overgav dem i deres fienders hånd, disse som bodde omkring dem. Og de kunne ikke stå seg mot sine fiender. Overalt hvor de dro ut, var Herrens hånd mot dem. Derfor gikk det dem ille, slik

Herren hadde sagt dem, og som Herren hadde sverget. Og de kom i stor nød” (Dommerne 2:10-15).

Så, akkurat som Gud hadde advart dem om i versene 14-17 av 3 Mosebok 26, *lot* Gud det komme terror over dem; de *sådde* forgesves, for fiendene deres å det opp. Gud vendte sitt åsyn imot dem!

Guds ORD STÅR VED MAKT! Så synd at verken enkeltindivider eller nasjoner synes å være i stand til å tro det!

Men det var ikke slutten på det hele. Gud er en barmhjertig, tilgiende Gud. Han ga dem gjentatte ganger en ny sjanse. Fortsett historien i boka om Dommerne: ”Da oppreiste Herren dem dommere, og de frelste dem fra røvernes hånd. Men heller ikke mot sine dommere var de lydige. De var troløse og holdt seg til andre guder og tilbad dem. De vek snart fra den veien deres fedre hadde vandret...” (Dommerne 2:16-17).

Dette skjedde gjentatte ganger. Hver gang de ble satt under åket til en annen nasjon som tjenere, ropte de ut til Gud for å befri dem. Men hver gang Gud sendte en dommer for å befri dem, vendte de seg også snart vekk fra Gud. Så fort som ting gikk bra for dem, vendte disse folkene seg til avgudsdyrking igjen.

Men var de så ulike oss, dagens etterkommere? De fleste av oss søker Gud bare når vi er i trøbbel—bare når det er i vår *egen* interesse, føler vi at vi trenger Ham!

Opp til denne tid, selv om disse folkene hadde klagd, manglet tro og gjentatte ganger vandret motsatt av Gud, anerkjente de fortsatt Gud som sin eneste Hersker. De hadde antagelig ikke stolt på, eller vært lydige mot Ham og styret Hans, men de anerkjente ingen annen hersker.

DE FORNEKTER GUD SOM KONGE

Men i Salomos dager fornektet de Gud også som nasjonens Konge—som sin sivile Hersker. De forlangte et menneske som konge, slik alle de vantro hedningene hadde (1 Samuel 8:1-7). Dette fant antagelig sted mot slutten av år 1112 f. Kr.

Å fornekte Gud som Hersker var den største synden deres. Inntil denne tida hadde de anerkjent Ham—de hadde ikke sett til noen annen Konge. Dette synes å ha vært begynnelsen til fullstendig synd, som Gud straffet dem for.

Ikke desto mindre, under den "gamle pakt" av Mt. Sinai, var de fortsatt Guds nasjon. Gud hadde fortsatt noe å gjøre med dem. Som vi skal se, "skilte" Han seg ikke fra dem før 721-718 f. Kr.

De led under Saul. De begynte å ha fremgang under kong David, og i løpet av Salomos styre nådde de en vesentlig velstand. De hadde imidlertid ennå ikke blomstret opp til en status som en fullt dominerende verdensmakt, slik som det ble lovet i førstefødselsretten. Og Salomos velstand snudde ham til avgudsdyrking. Igjen misligholdt de *betingelsen* for å motta førstefødselsretten.

Da Salomos sønn Rehabeam ble konge, truet han med å legge enda tyngre skattebyrder på folkene. Etter dette fornektet nasjonen Rehabeam og valgte Jeroboam av Efra'ims stamme, til konge.

EN SPLITTET NASJON

Dette førte til splittelse! For å opprettholde Davids dynasti, løsrev Juda seg. Sammen med Benjamin og mesteparten av Levi, formet de en ny nasjon—kongeriket Juda! De hadde ikke lenger det nasjonale navnet "Israel." Folkene i dette nyformede kongeriket Juda er de som ble kjent som JØDENE. Folkene i kongeriket ISRAEL, som okkuperte den nordlige delen av Palestina, nord for Jerusalem, ble aldri kalt jøder.

Nå *var* løftene om førstefødselsretten og septeret *delt* mellom TO NASJONER. Husk, Efra'im og Manasse delte førstefødselsretten. *Hvis* de hadde arvet dette den gangen, ville de andre av de TI STAMMENE i nasjonen Israel automatisk ha delt det med dem—siden de var en del av den samme nasjonen!

Men den ti-stammede nasjonen, ISRAEL, overtrådte fullstendig Guds lov under Jeroboam, særlig de to testbudene. Nesten det første Jeroboam gjorde, var å sette opp avguder. Og han *forandret* Guds høstfester fra den syvende til den åttende måneden. Det er rikelig med bevis på at han også forandret Guds Sabbat fra den syvende til den "åttend" dagen (den første dagen i uka). Dette vil bli vist i et senere kapittel.

Til og med etter alt dette, ga Gud nasjonen enhver sjanse til å kvalifisere seg for disse fantastiske førstefødselsløftene. Gjennom regjeringen til nitten konger i syv forskjellige dynastier, bønnfalte Gud dem gjennom profetene sine. Men denne opprørske

nasjonen viste ingen vilje til å vende seg til Guds veier. De hadde blitt straffet gjentatte ganger. Men de nektet å lære den lekse som erfaringene skulle ha lært dem.

DE PROFETISKE SJU GANGER

Fortsett nå i 3 Mosebok 26: ”Dersom dere enda ikke lyder meg, da vil jeg tukte dere *sju ganger* mer for deres synder” (vers 18).

Det er viktig å FORSTÅ dette!

Dette uttrykket ”*sju ganger*” er oversatt fra et ord som har en dobbelt betydning. Det originale ordet som Moses skrev er *shibah*. Det blir definert som ”sju ganger,” og også som ”sjufold.” ”Sju ganger” antyder *varigheten* eller *fortsettelsen* av straffen. Men ordet uttrykker også meningen av ”*sjufold*,” eller sju ganger større *intensitet* av straffen—en straff som er sjufold mer intens. På den måten, ville betydningen bli den samme som i Daniel 3:19, der kong Nebukadnesar, full av vrede, ga ordre om at ilden som Daniels tre venner skulle bli kastet inn i, skulle bli gjort sju ganger varmere.

Forstå nå *sju ganger*—eller sju profetiske ”ganger.” For dette er en profeti. I profetiene er en ”gang” et profetisk 360dagers år. Og, i Israels straff representerer hver dag et år i oppfyllelse.

Dette ”en dag for et år prinsippet” blir forklart i to andre stykker som handler om *varigheten* av Israels straff. Vi har allerede dekket et av disse. Gud straffet den generasjonen med israelitter som Moses hadde ført ut av Egypt, ved å *holde dem tilbake* i FØRTI ÅR fra å entre inn i det lovede land. Det lovede land var en begynnende *del* av førstefødselsretten. Gud straffet dem etter prinsippet et ÅR for hver DAG—førti års VARIGHET av straffen for 40 *dagers* overtredelse.

ESEKIELS ”DAG FOR ET ÅR”

For å legge profeten Ezekiel på sinnet *alvoret* av Israels år med opprør, overfor Guds styre og Guds lover som ville *forårsake* vel-dige velsignelser, benyttet Gud seg av dette samme prinsippet på ham—men det fant sted den omvendte veien.

Syndene til Israels hus hadde fortsatt i 390 år etter at de fornektet Gud som Konge. Naturligvis kunne ikke Gud forvente at denne profeten, i en menneskealder, skulle kunne bære disse

åra med synd på basis av at hver *dag* av syndene skulle bli båret av ham i et *år*. Det ville ha krevd 2000 menneskealdrer. Så Gud vendte om på den virkelige anvendelsen av prinsippet. Esekiel ble pålagt å bære Israels synder en *dag* for hvert *år* de hadde syndet. Men det var fortsatt ”en dag for et år prinsippet”!

Esekiel ble bedt om å legge seg på sin venstre side, i en tenkt beleiring av Jerusalem, som var tegnet på en helle foran ham. ”Så skal du legge deg på din venstre side og legge Israels-folkets misgjerninger på den! I så mange dager som du ligger på den siden, skal du bære deres misgjerning. Deres misgjerningsår gjør jeg til like mange *dager* for deg, tre hundre og nitti dager. Så lenge skal du bære Israels-folkets misgjerninger. Når du så kommer til ende med dem, skal du annen gang legge deg ned, du skal legge deg på din høyre side og bære Juda-folkets misgjerning. I førti dager, *en dag for hvert år*, vil jeg la deg bære den” (Esekiel 4:4-6). Det blir nevnt videre i vers 9.

Men i den andre anvendelsen av ”en dag for et år prinsippet,” som er forklart tidligere, ble det anvendt også for *en varighet* av straffen som ble lagt på FOLKET, straffen skulle bli båret av dem på basis av et år for hver *dag*. Også i dette tilfellet var straffen det antall *år* velsignelsene ble holdt tilbake.

Når vi nå kommer til uttrykket ”da vil jeg straffe deg *sju ganger* mer for syndene dine” i 3 Mosebok 26, er det innlysende både på grunn av ordbruket i setningen og av realiteten av den virkelige fullbyrdelsen, at det var snakk om en VARIGHET av sju profetiske ”*ganger*” eller ÅR. Og i dette ”år for en dag prinsippet,” blir dette sju 360dagers år—til sammen 2520 *dager*. Og når hver *dag* er et års straff—i dette eksemplet som i 4 Mosebok 14:34, en tilbakeholdelse av en lovet velsignelse—blir straffen å ta tilbake og holde tilbake de lovede velsignelsene i 2520 år! For det var akkurat det som hendte!

HVA ER EN ”TID”?

Men nå, la du merke til at jeg sa at en profetisk ”gang” er et 360dagers år? Hvorfor ikke et år av 365 ¼ dager? Hvorfor ikke et solår?

I gamle bibelske tider ble et år regnet ut på basis av tolv 30dagers måneder. Før den tid, i Moses dager, da Gud ga den hellige kalender til folket sitt, ble det brukt 30dagers måneder.

Legg merke til 1 Mosebok 7:11: ”I det år av Noahs liv da han var seks hundre år gammel, i den andre måneden, på den syttende dagen i måneden, den dagen brast alle kilder i det store dyp, og himmelens sluser ble åpnet.” Så vers 24: ”Og vannet ble stående høyt over jorden i hundre og femti dager.”

Deretter 1 Mosebok 8:3-4: ”Vannet trakk seg etter hvert tilbake fra jorden, og vannet begynte å minke da hundre og femti dager var gått. I den sjuende måned, på den syttende dag i måneden, ble arken stående på Ararat-fjellene.”

Så legg merke til—flommen begynte den 17de dagen i den andre måneden. På enden av de 150 dagene, hvilte arken på Ararat-fjellene, på den 17de dagen av den 7de måneden. Fem 30dagers måneder er nøyaktig 150 dager. Så månedene den gangen var 30dagers måneder!

Vi finner det framstilt på denne måten i både Daniel og Åpenbaringsboken. I Åpenbaringen 12:6, er det en profeti om en hendelse som i virkelig historie varte 1260 solår, og som blir omtalt som ”tusen to hundre og seksti dager.” Så her var igjen en profetisk *dag* et år i oppfyllelse. I Åpenbaringen 13:5 (refererer til en annen *hendelse*, men samme mengde tid) denne samme perioden på 1260 *dager* som blir oppfylt i 1260 solår, blir snakket om som ”førtito måneder.” Nå ville 42 kalendermåneder i henhold til den kalenderen som blir brukt nå, ikke bli 1260 dager, men 1276 dager—og hvis det er skuddår, 1277. Eller, hvis det ekstra *halvåret* ville være den *siste* halvparten av året, ville det være 1280 eller 1281 dager. Men de 42 månedene i Åpenbaringsboken 13:5 er den samme mengden med tid som de 1260 dagene i Åpenbaringen 12:6. Så de 42 månedene var 30dagers måneder.

Det samme tidsrommet blir omtalt på ennå en annen måte i Åpenbaringen 12:14, som ”en tid og tider og en halv tid.” ”Tid” er et profetisk år; ”tider” er to profetiske år til; og hele uttrykket er 3½ profetiske ”tider,” som bokstavelig er 1260 *dager*—eller 3 ½ år av 30dagers måneder. Sju av disse ”tidene” ville da være 2520 dager — og med en dag for et år prinsippet, 2520 år!

I Daniel 12:7 er det samme uttrykket ”tid og tider og en halv tid” nevnt.

Det blir tatt nok plass her for å gjøre dette begrepet enkelt, klart og forståelig. For det er grunnleggende for å forstå flere nøkkelforetier.

Så, en profetisk ”tid” er et 360dagers år—eller ganske enkelt 360 dager. Og i løpet av disse åra som Israel ble straffet, som det blir gjort klart ved å kombinere 3 Mosebok 26:18 med Esekiel 4:4-6, 4 Mosebok 14:34, og Åpenbaringsboken 13:5 og 12:6, var hver dag i en profetisk ”gang” et år i oppfyllelse. I 4 Mosebok 26:18, og i Åpenbaringsboken 12:6 og 13:5, blir meningen bekreftet og BEVIST ved den kjensgjerningen at profetiene ble oppfylt i presis det tidsrommet som var indikert.

FØRSTEFØDSELSRETEN HOLDT TILBAKE I 2520 ÅR

La oss nå gå tilbake igjen til den sentrale profetien i 3 Mosebok 26.

Disse israelittene hadde ikke lyttet til Gud—hadde ikke kvalifisert seg til å bli mottakere av den fantastiske, overveldende førstefødselsrettens nasjonale velsignelser. De hadde særlig brutt de to *testbudene* som er vektlagt i versene 1 og 2 i dette kapittelet. Gud hadde straffet dem på den måten Han sa at Han ville, som beskrevet i versene 14-17.

Nå sa Gud, som tidligere sitert: ”Dersom dere enda ikke lyder meg,—etter alt det Han hadde straffet dem med, beskrevet i versene 14-17—”da vil jeg tukte dere *sju ganger* mer for deres synder.”

På grunn av måten denne advarselen blir ordlagt, sammenlignet med ordbruken hvor ”sju ganger” er nevnt igjen—og fordi førstefødselsretten *virkelig ble holdt tilbake* i PRESIS 2520 år—er det sikkert at betydningen av ”*sju ganger*” i vers 18, er en VARI-GHET av sju 360dagers ÅR, der hver dag er et år i oppfyllelse—totalt: 2520 virkelige ÅR! Og nettopp påtvingelsen av ”en dag for et år prinsippet” innebærer også en mangedobbelt *intensitet* av straffen.

I virkeligheten hadde de syndet de 390 åra som blir nevnt i Esekiels profeti (Esekiel 4:4-5). Til og med fra den tida da de fornektet Gud som deres nasjonale Konge, tillot Gud dem å bli i det lovede land disse ekstra 390 åra! I løpet av alle disse åra fortsatte Gud med å sende profeter for å advare dem og bønnfalle dem. Hadde de angret og vendt tilbake til Gud og veiene Hans, kunne de fortsatt ha mottatt den rikeste nasjonale vel-

signelsen i hele historien. Men de ville ikke. De heller økte syndene sine!

Så til slutt tok Gud—i en varighet av 2520 år—denne sjansen til å høste slik uendelig materiell rikdom og makt fra dem.

ISRAEL GÅR TAPT

Til slutt drev Gud dem ut av det lovede land!

Gjennom alle disse 390 åra med nasjonal synd (Esekiel 4:5), da de fornektet Ham og Hans veier, fortsatte Gud å forhandle med dem. Han beholdt kontakten med dem. Han sendte profetene Sine til dem. Til enhver tid i løpet av disse åra med opprør, kunne de ha angret, vendt seg til Gud, og mottatt denne enorme nasjonale statusen.

Men nå drev Gud dem til slutt ut av landet Sitt! Han ”støtte dem bort fra sitt åsyn” (2 Kongebok 17:18).

Dette blir gjentatt (vers 23): ”Til slutt støtte Herren Israel bort fra sitt åsyn, slik som han hadde talt ved alle sine tjenere profetene. Så ble Israel bortført fra sitt land til Assyria, og der har de vært til denne dag.”

Fra den tid, sendte ikke Gud profeter til dem. Han ga dem ikke flere sjanser til å motta den største nasjonale velsignelsen i hele historien—før på slutten av de 2520 åra! Slik som det var, skjulte Han Sitt åsyn for dem! Han fjernet dem ut av syne. Han bønnfalte dem ikke lenger. De hadde ikke kvalifisert seg for, eller fortjent velsignelsene Hans! Nå forlot Han dem som et slavefolk, som måtte klare seg selv. Han overlot til dem å tenke ut sine egne planer!

De hadde til og med fornektet det identitetsmerket som de skulle kjennetegnes ved, og bli gjenkjent som Guds folk, Israel, ved. Så nå mistet de veldig raskt også sin egen identitet! De var ikke lenger kjent av verden som Guds folk. De kalte seg ikke lenger for Guds folk.

De gikk tapt! De ”TI TAPTE STAMMENE.” Tapt i navn. Tapt i identitet. Tapt åndelig! De hadde mistet den enorme førstefødselsretten sin—for en varighet av mange generasjoner! Da tida var inne, etter som den andre og tredje generasjonen kom til, mistet de til og med det hebraiske språket sitt! De så på seg selv som hedninger! Verden antok at de var hedninger!

APOSTLER TIL STORBRITANNIA?

Generasjoner senere, sendte Jesus Kristus, som visste godt hvor de hadde emigrert, de tolv opprinnelige apostlene Sine for å *gjøre* kjent for dem det dyrebare evangeliet om Guds Rike—Guds styre! Det var apostelen Paulus som ble sendt til hedningene.

Har du aldri lurt på *hvorfor* vi ikke leser mer om de tolv apostlene etter Apostlenes gjerninger 15? Med unntagelse av en tur som Peter gjorde til Babylon, hadde de gått til det "tapte" Israel!

Angående de opprinnelige apostlene sier Bibelen: "Disse tolv sendte Jesus ut og bød dem: GÅ IKKE på veien til hedningene, og gå ikke inn i noen av samaritanernes [hedningenes] byer, men gå heller til de TAPTE får av Israels hus!" (Matteus 10:5-6). Ja! De ti tapte stammene.

Men Jesus tigde aldri, hastet eller bønnfalte noen for at de skulle "bli frelst!" Det gjorde heller ikke apostlene Hans! Det er en moderne protestantisk metode. De bare kunngjorde sannheten, og overlot til den enkelte hører å ta sin egen avgjørelse om de ville reagere på det de hørte eller ikke.

Ja, De britiske øyer hørte Kristus' evangelium! Men de aksepterte i stedet avgudsdyrking til druidene, hedensk tilbedelse, og den forfalskede "kristendommen" til den romersk babilonske mysteriereligionen, og ynglet til og med Satans religion, utviklingsteorien.

FØRSTEFØDSELSRETEN OVERDRATT TIL SLUTT!

Men da de 2520 åra med tilbakeholdelse av førstefødselsretten løp ut, var Gud trofast til det ubetingede LØFTET Sitt til Abraham! Ikke på grunn av noe amerikansk eller britisk godhet, overlegenhet eller verdighet, men på grunn av Guds trofasthet angående løftene Sine, begynte disse to førstefødselsnasjonene i 1800 *plutselig* å bryte fram som de største verdensmaktene i hele historien!

Denne nasjonale velstanden og makta kom ikke fordi folkene våre på noe måte endelig kvalifiserte seg for det. Det gjorde de aldri! Men ta i betraktning:

Selve kjensgjerningen av å holde førstefødselsretten tilbake fra dem for en bestemt periode, innebærer i seg selv at den skulle bli gitt til dem på enden av de 2520 åra. Og husk, Gud hadde lovet denne førstefødselsretten ubetinget til etterkommerne til Abraham, på grunn av Abrahams trofasthet og lydighet (1 Mosebok 26:5). Gud var bundet av løftet Sitt til å gi disse enorme nasjonale velsignelsene, uansett rettferdighet eller ondskap hos etterkommerne. Men Gud hadde ikke bundet seg selv til å skjenke det til en bestemt generasjon.

Således var Gud i stand til å tilby det på visse betingelser til Det gamle testamentes Israel i og etter Moses dager. Folkene i disse generasjonene kunne ha mottatt det i overensstemmelse med *betingelsene*! Å nekte det til disse bestemte generasjonene—og til og med holde det tilbake i 2520 lange år—misligholdt ikke Guds betingelsesløse LØFTE til Abraham.

Men nettopp den *kjensgjerningen* om tilbakeholdelse av en bestemt varighet av 2520 år, innebærer en direkte overdragelse av den nasjonale velsignelsen ved utløpet av denne bestemte perioden med tilbakeholdelse—*uten hensyn* til noen videre kvalifisering eller fortjeneste fra folkets side. Det må være slik, på grunn av Guds trofasthet til det UBETINGETINGEDE LØFTET Han ga til Abraham.

Så—i 1800-1803, etter 2520 år—forårsaket Gud nasjonene som hadde førstefødselsretten—og *bare* dem—til *plutselig* å bli mottakere av en slik nasjonal velstand, storhet og makt som ingen nasjon eller imperium hadde arvet tidligere! Til sammen kom de—britene og amerikanerne, etterkommerne av bare *en* opprinnelig stamme, Josef—i besittelse av mer enn to tredjedeler—nesten tre fjerdedeler—av alle de kultiverte resursene og rikdommene i hele verden!

Det høres utrolig ut! Alle andre nasjoner til sammen delte litt mindre enn en fjerdedel av verdens rikdommer seg imellom. Og det inkluderer nasjonene som var etterkommere etter de andre stammene til Israel. Det inkluderer slike nasjoner som Tyskland, Italia, Russland og Kina—alle andre nasjoner på hele jorda.

Det mest forbløffende faktum i hele historien, er at disse to, i virkeligheten lite kjente nasjonene, plutselige steg til værs til den mest eventyrlige velstand og økonomisk makt som noensinne hadde vært eid av noe folk. Britannia ble STOR Britannia—et

gigantisk, enormt velstående samvelde av nasjoner—De forente stater, ble den største nasjonen i historien.

Men ennå mer forbløffende, er den utrolige, sjokkerende kjensgjerningen om denne nåtida—om hvordan—og HVORFOR—vi *mister* det raskere enn det kom!

HVORFOR? De utrolige kjensgjerningene, årsakene, og hva som nå vil skje, følger!

Kapittel 11

Hvorfor Israel mistet identiteten sin

MYSTERIET ER NÅ ÅPENBART! Ikke bare svarene på *hva som hendte* med de "Ti tapte stammene"—men også **HVORFOR** de *mistet* identiteten sin så fullstendig! Hovedfortroppen til israelittene—det nordre kongeriket—som bar navnet "Kongedømmet ISRAEL"—ble til en nasjon som *gikk tapt* i historien.

Når det kommer til historie som er skrevet ned, kunne jorda likeså godt ha åpnet munnen sin og svelget dem.

Historien skriver om fangenskapet deres i Assyria, 721-718 f. Kr. De ble bortført fra storbyene, byene og gårdene sine i den nordlige delen deres av Palestina, og brakt som slaver til Assyria, til de sydlige breddene av Kaspiahavet. Men i 604-585 f. Kr, da det sydlige kongedømmet, JUDA, ble tatt til fange av Nebukadnesar av Babylon, hadde Assyrikerne emigrert nordvest—og de ti stammene med israelitter med dem!

FULLSTENDIG TAPT

De ble fullstendig **BORTE**! De var tapt ut av syne! Hvor langt nordvestover de fortsatte, eller hvor de slo seg ned til slutt, har blitt til en blank side i historien.

Hvordan forklarer historikere og teologer dette?

De forklarer det uriktig, fordi de ikke *vet* det rette svaret. De går feilaktig ut *ifra* at *alle* israelitter var jøder, og at de tretten mil-

lionene med jøder i verden i dag, utgjør hele befolkningen av israelitter som nå er i livet. Noen teologer erklærer feilaktig at alle de ti stammene som dro til Assyria i fangenskap i 721-718 f. Kr, vendte tilbake til Jerusalem, sammen med jødene som vendte tilbake for å gjenoppbygge Tempelet der, sytti år etter Judas fangenskap i 604-585 e. Kr. Men det er fullstendig galt. Bare *en del* av Juda vendte tilbake. Og *alle* de som vendte tilbake, tilhørte de tre stammene Juda, Benjamin og Levi. Sjekk genealogiene i Esra og Nehemja.

Det blir antatt at jødene er Israel—og *hele* Israel—fordi de *aldri mistet identiteten sin!* Det er en grunn til at jødene *ikke* mistet identiteten sin, mens ISRAELS hus *gjorde* det!

Gud hadde gitt dem en veldig spesiell, evigvarende PAKT som inneholdt et IDENTITETSTEGET.

DEN SPESIELLE PAKTEN ANGÅENDE IDENTITET

Det er ikke generelt kjent eller anerkjent, at Herren ga folket Sitt, mens de fortsatt var ved Mt. Sinai, en separat, spesiell, evig bindende PAKT, og sørget for et IDENTITETSTEGN.

Det må bli pekt ut, at på dette tidspunktet, var dette Israels folk det *eneste* folket på jorda som Gud den gang forholdt seg personlig til, som SITT FOLK.

Husk at Adam og Eva hadde fornektet det symbolske treet som representerte Guds Hellige Ånd, og et Far og sønn forhold til Ham. Etterkommerne deres, avskåret fra Gud, kom så langt bort fra veiene Hans, at jorda var full av korrupsjon og vold da det kom til Noas tid.

Innen to generasjoner etter Floden, fulgte hele verden etter apostatveiene til Nimrod (1 Mosebok 10:8-12; 11:1-9), og hans mor som også var hans hustru, grunnla den frafallene, hedenske religionen som har overveldet og forført verden siden den gang. Systemet med denne apostatreligionen, som ble startet av Semiramis, spredte seg til alle nasjoner. I dens perversjon av sannheten, utviklet den seg til forskjellige *varianter*, og dukket opp under mange ulike nasjonale *navn* i forskjellige nasjoner. Men det var det samme basiske systemet av apostasi. Den gjorde at verden ble avskåret fra Gud! Og den har herredømme over en forført verden I DAG—i dens varierende former, kalt ved navnene til forskjellige religioner.

Gud utvalgte seg disse barna til Israel, på grunn av Abrahams, Isaks og Jakobs LYDIGHET. Mens de var i trelldom og slaveri kalte Han dem Sitt folk, til hvem SANNHETEN HANS—Hans sanne religion og livsvei, og den SKJEBNEN som Han hadde i sinnet for menneskeheten—skulle bli åpenbart.

Guds SANNHET og Guds VEI som ble åpenbart til disse israellittene, er ganske enkelt Guds SANNHET og Hans VEI for alle mennesker til alle tider og tidsaldre! Israel, hvis de hadde fulgt Guds veier, var ment å skulle være et levende EKSEMPEL for alle nasjoner.

Jesus kom, ikke for å gjøre slutt på Guds SANNHET eller Guds VEI, ikke for å bringe en ny religion, men for å åpenbare ytterligere sannhet om det kommende Guds Rike, og hvordan vi kan bli født inn i det.

Sant nok, Israel i Det gamle testamente ble gitt visse offer seremonier og ritualer, som bare tjente som en *påminnelse* om synd (Hebreerne 10:1-4; 9:10), bare som en foreløpig *erstatning* for Kristus—inntil Han skulle komme. Da realiteten kom, ble erstatningen droppet. Men Guds SANNHET og VEI forblir evig! Derfor åpenbarte Gud til Israel hva HANS VEI er for alle folk til alle tider—inkludert I DAG!

Denne spesielle identifiserende PAKTEN, som er forordnet FOR ALLTID, gjelder for alle kristne i dag—for alle som er forsonet med Gud som HANS FOLK!

Denne spesielle, evige bindende PAKTEN, finner vi i 2 Mosebok 31:12-17. Det har å gjøre med et av disse to *testbudene*, og som vi så i forrige kapittel, ble Israel drevet ut og tatt fra førstefødselsretten, fordi de overtrådte det.

IDENTITETSTEGNET

”Og HERREN sa til Moses: Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde ...” (2 Mosebok 31:12-13).

Legg merke til *hvilken* dag som er ”Herrens dag.” Herren kaller Sabbatene ”*Mine* sabbater.” Sabbatene er Hans—de tilhørte ikke Israel—de er ikke *våre* dager, men Guds. De er ikke ”de jødiske sabbatene” eller ”de hedenske sabbatene.” Sabbaten er et visst tidsrom. Den tida, når enn den kommer, er *ikke vår*, men Guds.

Og den gjelder på samme måten for oss, som for forfedrene våre den gang. Hvis vi legger beslag på den for oss selv—for vårt eget bruk, enten det er arbeid, fornøyer eller hva som helst—så stjeler vi den tida fra Gud!

Legg merke til igjen! Han sa: "Mine sabbater *skal dere holde*." I 2 Mosebok 20:8 kommanderer Han oss at vi "holder den [Sabbaten] HELLIG"—Gud *gjorde* den til HELLIG TID og kommanderte oss til å *holde* den hellig—ikke å krenke det som er hellig for Gud.

Studer nå denne spesielle pakten litt videre: "... for det er et tegn mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite at jeg er HERREN som helliger dere" (2 Mosebok 31:13). Hvilken *mektig* betydning som er stuet sammen i den delen av denne setningen! Likevel leser folk flest rett gjennom den, og feiler å fatte den livsviktige SANNHETEN som den innebærer!

Merk! Her er hensikten med Sabbaten; "...for den er et TEGN..." Hva er et *tegn*?

Du går nedover hovedgata i foretningsstrøket i en by. Overalt ser du *tegn* som identifiserer butikker, kontorer og fabrikker. Hvis du ønsker å vite hva et *tegn* er, kan du bare gå til ordet i Gule sider (den klassifiserte forretningslista fra telefonselskapet ditt). Du vil finne slike navn som "Johnsens Neontegn Kompani" eller "Brødrene Smiths Tegn." Hvis du ringer til en av dem og spør: "Hva lager eller selger du?" vil de fortelle deg at de lager tegn for forretningsfirmaer, institusjoner eller til profesjonelle enkeltindivider, som de kan henge i fronten på plassene eller forretningene deres. Tegnene *identifiserer* hvis virksomhet, institusjon eller kontor som er innenfor.

DET IDENTIFISERER

Et tegn er et skilt, symbol eller et identitetstegn. Du ser tegnet, "A. B. Brown, Møbler og Tilbehør." Tegnet identifiserer *eieren*. Det forteller deg hva slags forretning han eier. Websters ordbok definerer et tegn slik: "En offentlig fremvist meddelelse på en bygning, kontor, osv. for å reklamere for forretningen som blir utført der, eller navnet på personen eller firmaet som utfører den. Noe indikerer eksistensen av en ting; et tegn." Og, selvfølgelig eksisterer spesielle tekniske betydninger i matematikk, medisin og astronomi.

Ordet som Moses skrev ned på det hebraiske språket, som er oversatt "tegn," er *'ôwth*, og Hebraisk-engelsk ordbok definerer det som "signal, som et flagg, varde, monument, vitnesbyrd, osv.—merke, mirakel, tegn, symbol." Et flagg identifiserer en nasjon. En varde er et signal til å annonsere eksistensen av noe det blir advart mot. Et symbol er et synlig tegn; noe som tjener som et identifiseringssignal til å gjøre noe kjent, som at et hvitt flagg er et symbol på overgivelse.

Gud befaler folket Sitt å holde Sabbaten Hans som et *tegn*. Det er et tegn mellom Guds folk og Gud: "... et tegn mellom meg og dere," sier budet. Det er et merke eller tegn på IDENTITET. Det averterer, eller annonserer, eller erklærer, bestemt identifiserende kunnskap. Men HVILKEN KUNNSKAP? Gud svarer: "... for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere."

HVEM ER GUD?

Legg nøye merke til disse ordene! Det er et *tegn* som IDENTIFISERER for dem hvem som er deres Gud! Det er tegnet som gjør at vi kan vite at Han er Herren! Det identifiserer Gud!

Men vet ikke alle hvem Gud er? Absolutt ikke! Hele verden er forført—så sier Bibelen din.

Denne verden har en gud—en falsk gud—djevelen Satan! Han gir seg ut for å være "en lysets engel" (2 Korinterne 11:14). Han har sine religiøse organisasjoner—kirker. Ikke alle er buddhister, shintoister, taoister eller konfesjonalister. Mange har til egnet seg selve navnet "kristen," men prestene deres, sier Bibelen din, er i virkeligheten Satans prester: "Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke noe stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere" (2 Korinterne 11:14-15).

Men kaller de seg selv i virkeligheten KRISTUS' prester? Les verset rett foran de to som akkurat ble sitert—vers 13: "For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler." Ja, Satan er den store svindleren. Han utgir seg selv som GUD. I Bibelen din blir han kalt, *denne verdens gud* (2 Korinterne 4:4). Han utgir prestene sine som KRISTUS' prester—og de beskylder de *sanne* prestene til Kristus for å være "falske apostler" for å avlede mistanken fra dem selv!

Kjenner *virkelig* denne verdens ”kristenhet” den SANNE GUD? De er *forført* til å tro at de gjør det, og en forført verden kan være oppriktige i den falske troen sin. Ens *gud* er den ene, eller tingen som han tjener og adlyder. Men den sanne GUD er den Ene vi *skulle adlyde*.

Denne verden er ikke opplært til å ADLYDE GUD! Dens falske ”kristendom” lærer at det er ”gjort i vei med” Guds lov. Den setter egentlig menneskelig samvittighet påvirket av Satans falske læring, i stedet for Guds lov! Den lærer ikke, slik Kristus gjorde, at vi faktisk må *leve* etter hvert av Guds ord—hele BIBELEN! Den ADLYDER Satan ved å *synde*! Derfor er Satan denne verdens gud!

HENSIKTEN MED SABBATEN

Gud ga Sabbaten til menneskene i den hensikt å holde menneskeheten i sann kunnskap og sann tilbedelse av den sanne Gud. Men *hvordan* identifiserer Sabbaten Gud—hvordan peker den til den *sanne* Gud, i stedet for den falske? Kan ikke søndag gjøre det akkurat like bra? Slett ikke!

Legg merke til vers 17 om denne spesielle Sabbatspakten: ”Den skal være et evig tegn mellom meg og Israels barn. For i seks dager skapte HERREN himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte han og holdt seg i ro” (2 Mosebok 31:17).

Det var på *den sjuende* dagen av den skapelsesuka at Han hvilte fra arbeidet med å skape. Ikke på søndagen, den første dagen i uka. Bare *den sjuende* dagen i uka peker tilbake til SKAPELSEN.

Hvordan identifiserer *dette* hvem GUD er?

Hvis du tror at noen andre eller noe annet er Gud, vil jeg *bevise* at min Gud er den sanne Gud, fordi hva som helst annet du må tro er Gud, ble lagd eller skapt av den sanne Gud. Han som skapte og gjorde *alt annet*, er STØRRE enn hva så enn Han har skapt—høyere enn noe annet som kunne bli kalt gud.

SKAPELSEN er *beviset* på Gud—på eksistensen Hans. Den—handlingen av skapelsen—*identifiserer* Han!

Så Gud tok den mest varige, holdbare, uforgjengelige tingen som menneskene kjenner til—et periodevis tilbakevendende tidsrom—den *eneste* dagen som er et minnesmerke om skapelsesakten. Han tok den *eneste* dagen, hver *sjuende* dag i uka, som

BABYLONSKE MØDRE som bøyer seg for Nimrod, ypperstepresten til solguden, og byr fram babyene sine for å bli renset ved å bli ofret som et ildoffer. Nimrod grunnla en apostat, hedensk, religiøs system som har oppslukt og forført verden.

konstant peker tilbake på Guds hvile fra å SKAPE, på den sjuende dagen av skapelsesuka; som igjen peker til eksistensen av den Allmektige Gud, som har skapt alt—Skaperen!

Og Gud satte denne bestemte dagen til side fra de andre, som Sin dag—Gud gjorde denne spesielle dagen ukrenkelig og hellig til HAM—utpekte den som *akkurat* den dagen som HAN befaler folket Sitt å komme sammen for å TILBE—den dagen menneskene blir befalt å HVILE fra sitt eget arbeid og fysiske fornøyerelser—og bli styrket ved å komme sammen med andre lydige tilbedere i åndelig felleskap!

Ingen annen dag er et minnesmerke og en påminnelse om SKAPELSEN. Satan har forført en villedet verden til å anta at Kristus' oppstandelse skjedde på søndag morgen ved soloppgang—på akkurat den samme tida som alltid har vært tida for hedensk tilbedelse av SOLA. Men denne antagelsen er ikke sann! Skriv etter det gratis heftet om oppstandelsen (*The Resurrection*

Was Not on Sunday!). Du vil bli forbløffet! Skriv også etter det gratis heftet vårt om påske (*The Plain Truth About Easter*). De er sjokkerende øyeåpnere—i det offentlige biblioteket ditt kan du bekrefte og bevise sannheten.

Kristus' oppstandelse fant faktisk sted på *Sabbaten*, ikke på en søndag! Og videre, det er *ingen steder* i Bibelen der Gud sier at vi skal feire dagen for Kristus' oppstandelse! Dette er en hedensk tradisjon fra MENNESKER, alene på autoriteten til frafalne mennesker—i strid med GUDS bud!

IDENTIFISERER GUDS FOLK

Så her finner vi en STOR HENSIKT med Sabbaten. Den identifiserer Gud! Akkurat denne dagen som Gud satte tilside for å komme sammen og tilbe, viser til et minnesmerke om hvem vi skal tilbe—SKAPEREN og HERSKEREN over alt som er!

Men *det er ikke alt!* Sabbaten ble også gitt som et tegn, som identifiserer HVEM som er Guds FOLK, og hvem som ikke er det! Merk! Denne spesielle pakten sier ikke bare: "... for at dere skal vite at jeg er Herren ...," men les resten av den setningen: "... for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger *dere*" (2 Mosebok 31:13).

Legg merke til den enorme BETYDNINGEN av dette!

Hva betyr ordet "hellige"? Det betyr "å sette til side for hellig bruk eller hensikt." Den sjuende dagen av selve skapelsesuka, *helliget* Herren—det betyr, HAN SATTE TIL SIDE for HELLIG bruk—Sabbatsdagen. Men nå ser vi at Gud sier at den er et tegn som Han, Herren også helliger ved—setter til side fra andre mennesker som *Sine* ved, for Sin HELLIGE HENSIKT—disse som er Hans folk.

I Det gamle testamentets tid var ISRAELS folk Hans folk. I Det nye testamentets tid er det de i Guds egen Kirke som er Hans folk—sanne, omvendte KRISTNE som er unnfangede i ånden!

Men HVORDAN setter Sabbaten dem til side—skiller dem—fra de som *ikke* er Guds egne sanne folk?

Vel, hvis du har begynt å helligholde Guds Sabbat som Han befaler deg, har du allerede funnet svaret, ved virkelig å oppleve det. Hvis du ikke har, kan du bare begynne å holde Guds Sabbat

hellig som Han befaler deg — og du vil snart lære at du automatisk blir *skilt ut* fra alle andre folk! Verden, folk du *kjenner* — noen av familien og slektningene dine, forretningsforbindelser eller kontakter — *de* vil skille deg ut!

Sabbaten er Guds TEGN, som ikke bare identifiserer GUD som SKAPER og HERSKER, men også identifiserer de som virkelig er HANS folk!

Men HVORDAN?

DEFINISJON AV GUD

La meg gi deg enda en annen definisjon av GUD. Selv om den eneste vise og sanne Gud er den store Skaperen og Herskeren i universet, finnes det mange falske og forfalskede guder. Satan utgir seg for å være Gud overfor de som er forførte — og Bibelen kaller ham virkelig ganske enkelt for denne verdens gud. Avguder ble tilbedt som guder — og blir det fortsatt i dag, til og med i såkalte "kristne" kirker. Hvem eller hva du enn *tjener* og *adlyder*, er guden din!

Selve ordet "Herre" betyr hersker, herre, sjef — den ene du adlyder! Jesus utbrøt: "Men hvorfor kaller dere meg: Herre, Herre! — og *gjør ikke* det jeg sier?" (Lukas 6:46). Hvis de ikke ADLØD Ham, da var Han *ikke* Herren deres! Så HVORFOR *kalte* de Ham HERRE, når Han *ikke* var Herren deres?

Igjen, Jesus sa: "Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himlenes rike, men den som *gjør* min himmelske Fars vilje" (Matteus 7:21). Bare de som ADLYDER Gud kan bli Hans barn, og entre inn i Guds Rike! Din Gud er den ene du ADLYDER!

Legg igjen merke til: "Vet dere ikke, at når dere byr dere fram for å LYDE noen som tjenere, så er dere dermed tjenere under den som dere LYDER?" (Romerne 6:16).

Med hensyn til avguder som falske og forfalskede guder, sier det andre bud: "Du skal ikke tilbe dem og *ikke tjene dem* [det er: ADLYDE dem]. For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedres misgjerninger [ulydighet] på barn inntil tredje og fjerde ledd, på dem som hater meg, og som viser mis-kunn i tusen ledd mot dem som elsker meg og holder mine bud" (2 Mosebok 20:5-6).

DET VIRKELIGE TEST BUDET

Hvor signifikant! Sabbat budet er det **ENESTE** av de ti som er et **TEGN**, som identifiserer **HVEM** som er de virkelige og sanne kristne i dag! Det er et virkelig test bud!

En mann kan være ærlig og rettferdig i måten han forholder seg til andre—han kan ha ord på seg for ikke å lyve eller stjele. Men det **IDENTIFISERER** han ikke—setter han til side—spesielt som en *kristen*!

Mange ikke-kristne ærer foreldrene sine—i det minste så langt andre folk kjenner til det. Mange blir andre sett på av andre som trofaste, sannferdige mot ektemann eller hustru; mange banner ikke eller bruker bespottelse; og de fleste er ikke mordere—i andres øyne.

Men deres antatte tilpasning til *disse* budene, stempler dem ikke som *annerledes*—som å være Guds folk! I virkeligheten er det veldig få som holder *disse* budene *i ånden*, men det er ikke tydelig for verden. Men det *er* **VELDIG** tydelig for verden når noen holder Guds Sabbat!

Derfor er det få som gjør det! Folk ønsker ikke å bli identifiserte som å ha blitt satt tilside fra verden—som de som hører til **GUD**, *utskilt fra* verden! Folk ønsker å bli identifiserte, i andres øyne, som at de tilhører verden—men de føler skam for å bli identifiserte, i øynene til venner, forretningsforbindelser eller slektninger, at de tilhører Gud.

Folk i verden er villige til å anerkjenne de andre ni budene—men budet om Sabbaten er det de positivt gjør **OPPRØR** mot! Det er **DET ENE** som er den avgjørende testen på lydighet! Det **IDENTIFISERER** de som har *overgitt* viljen sin til Gud—som **ADLYDER** Gud, uansett forfølgelse eller kostnad!

Ja, det setter deg ganske visst til side! For et **TEGN**!

Det identifiserer den **SANNE GUD** på selve den **DAGEN** som Han satte til side, for å komme sammen og tilbe. Det identifiserer de **VIRKELIGE** folkene til Gud! Det identifiserer de som holder Sabbaten for å være Guds folk—det er, *for verden*! Faktisk er det få jøder som virkelig *holder* Sabbaten **HELLIG**! Det kunne ikke identifisere dem til Gud som Hans folk, *åndelig*! Men de *anerkjenner* i det minste den spesielle dagen! Og selv om de vanhelliger den i Guds øyne, identifiserer det dem til verden!

Guds TEGN er noe du aksepterer frivillig—av din egen vilje, eller slett ikke. Men ”dyret” (symbolet til det kommende, oppstandne, såkalte Hellige Romerske Riket i Europa) har et MERKE, som snart vil bli STEMPELET INN, med fysisk MAK! Og det har noe å gjøre med ”kjøp og salg”—handel, forretninger, å tjene til sitt levebrød, ha en jobb (Åpenbaringen 13:16-17; Åpenbaringen 13 og 17). Ja, det er TETST BUDET—det ene som SELVE FRELSEN DIN OG EVIGHETEN AVHENGER AV!

Jeg har sagt at Gud gjorde Sabbaten til en atskilt, evig og uopphørlig pakt, fullstendig atskilt og ved siden av det vi kaller ”Den gamle pakt,” som ble inngått på Mt. Sinai. HVORDAN er det da en PAKT?

MEN ER DET EN PAKT?

La oss definere ordet ”pakt.” Webster definerer en pakt som: ”En avtale mellom personer og partier. En høytidelig overenskomst.” En pakt er en kontrakt eller avtale, der en av partene lover visse belønninger eller betalinger til gjengjeld for sikre utførelser, som er stilt som vilkår av den andre parten.

Den gamle pakten mellom Gud og Israels barn som ble inngått ved Mt. Sinai, *på*la folket visse betingelser og vilkår som måtte utføres: lydighet overfor De ti bud. Den

Lovte som belønning å gjøre Israel til en nasjon ”OVER alle folk”. Løftene var rent nasjonale og materielle, for *denne* verden. Den nye pakten er grunnlagt på BEDRE LØFTER (Hebreerne 8:6), som består av en ”EVIG arv” (Hebreerne 9:15).

Med en gang en pakt er signert, forseglet og ratifisert—stadfestet—kan det ikke legges noe til (Galaterne 3:15). Hva som enn måtte vises under signaturen, er legalt ikke en del av pakten. Du leser om den virkelige *tilblivelsen* av den gamle pakten, og om forseglingen *med blod*, i 2 Mosebok 24:6-8. Og merk (vers 8), den konkluderer med ordene: ”... den pakt som HERREN oppretter med dere på alle disse ord.” Den var da allerede gjort—fullført.

Vi kommer ikke til at denne spesielle, evige Sabbatspakten blir inngått, før sju kapitler senere. Derfor er den IKKE DEL AV den gamle pakten!

Men, igjen, *er det* en PAKT?

Formuleringen i Bibelen din *sier* at det er det! Legg merke til 2 Mosebok 31:16: "Og Israels barn skal ta vare på Sabbaten, så de holder den slekt etter slekt, *en evig pakt*."

"Evig" menes sammenhengende og uavbrutt. Men skulle den vare FOR ALLTID? Les følgende vers: "Den skal være et evig TEGN mellom meg og Israels barn."

Hva var så betingelsene som måtte utføres? Å holde Sabbaten hellig! "Den skal være HELLIG for dere," sier Gud (vers 14). Og hva er belønningen som blir lovet når betingelsene blir utført? Det er ikke bare et TEGN, men også en kontrakt eller PAKT "mellom meg og dere," sier Gud, "for at dere skal vite at jeg er Hherren som helliger dere."

Der er det! Gud lover å HELLIGE DEM—Han vil sette dem til side som HELLIGE—som SITT HELLIGE FOLK! Kan du be om et STØRRE løfte?

Ja, det er en PAKT! Det er en separat, fullstendig annen pakt. Selv om en vil prøve å argumentere med at den gamle pakten er "avskaffet" og at De ti bud derfor er avskaffet, kan en ikke argumentere med at denne pakten bare skulle vare til korset. Pakten er bindende "fra slekt til slekt" (vers 13); "en evig pakt" (vers 16) og "evig" (vers 17).

ET TEGN BARE FOR ISRAEL?

"Ja," sier opprøreren som ville argumentere seg bort fra lydighet, "men det er mellom Gud og ISRAELS folk. Det er opp gjennom Israels generasjoner; det er mellom Gud og ISRAELITTENE for evig tid." Åh, da innrømmer du at den er bindende FOR ALLTID for ISRAELITTENE—og opp gjennom *deres* generasjoner? Det er TO svar på det argumentet som vil fordømme deg til SJØEN MED ILD, hvis du argumenterer slik!

1) Ingen kan benekte at dette absolutt BINDER Israels folk til å holde Sabbaten FOR ALLTID, og uavbrutt opp gjennom deres generasjoner. Generasjonene deres lever fremdeles videre. Derfor er det bindende for dem i dag.

Du må også innrømme at frelsen og kristendommen er åpen for jødene og for alle israelitter. Evangeliet "er en Guds kraft TIL FRELSE for hver den som tror, BÅDE FOR JØDE FØRST og så for greker" (Romerne 1:16).

Så da kan jøden være en omvendt KRISTEN! Kirken var i begynnelsen virkelig nesten fullstendig jødisk! Så JØDEN, selv om det er en kristen i Guds KIRKE, er BUNDET til å holde Guds Sabbat som en uavbrutt pakt, opp gjennom sine generasjoner, FOR ALLTID!

Nå, har Gud TO SLAGS kristne? Er det en SYND for en jødisk kristen å bryte Sabbaten, og en synd for alle andre å HOLDE den? Må jødiske kristne komme sammen på Sabbaten, og de av andre nasjonaliteter på søndagen? Sa Jesus at et hus som kommer i strid med seg selv vil falle?

Er det TO SLAGS kristne? Les Galaterbrevet 3:28-29: ”Her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne. For dere er ALLE EN I KRISTUS JESUS. Og hører dere [hedninger] Kristus til, da er *dere* Abrahams ætt og arvinger i følge løftet.”

Så, siden Sabbaten er BINDENDE I DAG for jødenes del i Guds Kirke, og det ikke er noen forskjell—vi er alle ÉN i Kristus—så er den også bindende for hedningene!

VI ER ISRAEL

2) Men det er et annet svar på dette argumentet: Det er et faktum at folkene fra De forente stater, Det britiske samveldet og nasjonene i nordvest Europa, *er* folkene av DE TI STAMMENE av ISRAELS HUS. Det jødiske folket er JUDAS hus.

Men HVIS Sabbaten er Guds TEGN til å identifisere Hans folk Israel, hvorfor holder ikke nasjonene våre den i dag?

Svaret på det spørsmålet er svaret på et annet: Hvorfor blir de ti stammene av ISRAELS HUS kalt ”de ti tapte stammene”? Og hvorfor tror nasjonene våre at de er hedninger? Hvorfor KJENNER de ikke den sanne identiteten sin?

Aha, nå har vi en overveldende, oppsiktsvekkende, overraskende sannhet å åpenbare! Her er en forbløffende sannhet, langt rarere enn fiksjon!

Her er KJENSGJERNINGER som har vært gjemt i århundrer, mer spennende enn en mystisk novelle! Hvorfor blir Sabbaten, respektløst, spottende, kalt ”den *jødiske* Sabbaten”? HVORFOR tror verden at alle israelitter er jøder, og at jødene er ALLE israelittene?

Her er en forbausende overraskelse til de som har trodd dette! Jødene er bare en liten minoritet av israelittene.

ISRAEL MISTET TEGNET

Ingen steder i Bibelen blir noen av de ti stammene av Israel kalt jøder. Navnet JØDER—gjelder bare for kongeriket JUDA. Det er sant at jøder er israelitter—men bare *en del* av israelittene er JØDER!

Nesten med en gang Jeroboam ble gjort til konge, ble han redd for at hvis folket hans dro til Jerusalem for å delta i de årlige festivalene, ville de se Rehabeam og ønske å ha han som konge igjen. Han handlet raskt for å beskytte sin egen posisjon.

Levis stamme utgjorde presteskapet. De var lederne—de med best utdannelse. Levittene, som levde av tiende, hadde hatt glede av inntekter to eller tre ganger større enn de andre stammene. Med en rask overstryking, degraderte Jeroboam levittene og satte de laveste og mest uvitende blant folkene til å være prester. Han kunne kontrollere dem! Slik ville han kontrollere religionen, slik hedenske konger alltid hadde gjort det. Etter dette vendte mange, hvis ikke de fleste, av levittene tilbake til kongeriket JUDA—og ble kjent som JØDER.

Så Jeroboam satte øyeblikkelig opp to store avguder så folket hans kunne tilbe dem. Han ga ordre om at høstfestene skulle observeres i den *åttende* måneden, på det stedet som *han* valgte, nord i Palestina—i stedet for i den sjuende måneden og i Jerusalem som GUD bestemte (1 Kongebok 12:28-32). Jeroboam byttet også Sabbatsdagen fra den sjuende til den åttende dagen—det er, dagen som *følger etter* den sjuende dagen, og som selvfølgelig i virkeligheten var den *første* dagen i uka. Slik gjorde han at dagen for tilbedelse falt sammen med den hedenske DAGEN FOR SOLA, som nå blir kalt søndag!

Gjennom styret til 19 konger og sju etterfølgende dynastier, fortsatte Israels hus med de ti stammene med de grunnleggende tvillingsyndene til Jeroboam; avgudsdyrkelse og brudd på Sabbaten. Flere av kongene la også til andre onde og syndige skikker.

Men i 721-718 f. Kr, forårsaket Gud at Israels hus ble invadert og overvunnet av kongeriket Assyria. Disse israelittene ble fjernet fra gårdene sine og fra byene sine, og brakt til Assyria på de sydlige breddene av Kaspihavet, *som slaver*. Men JUDAS hus—jødene, en atskilt og forskjellig nasjon—ble ikke invadert før 604 f. Kr.

To eller tre generasjoner etter at Israel ble ført i fangenskap, reiste imidlertid kaldeerne seg til en VERDENSMAKT, og dannet det første VERDENS-regjerende imperiet. Under Nebukadnesar invaderte kaldeerne (Babylon) JUDA (604-585 f. Kr).

Før 604 f. Kr forlot assyryerne landet sitt nord for Babylon, og emigrerte nordvest—gjennom landene som nå er Georgia, Ukraina og Polen, og inn i det landet som i dag blir kalt TYSKLAND. I dag er etterkommerne etter disse assyryerne kjent som det TYSKE folket.

Folkene fra Israel med de ti stammene, emigrerte også nordvestover. Selv om assyryerne hadde tatt Israel i fangenskap, forble de ikke slaver under assyryerne i Europa. De fortsatte litt lengre—inn i Vest Europa, den skandinaviske halvøya, og De britiske øyer!

Så hvorfor ble de kjent som de ”ti TAPTE stammene”? De hadde mistet det nasjonale identitetsmerket sitt!

Kong Jeroboam hadde forandret dagen deres for tilbedelse fra den sjuende dagen til den første dagen i uka—dagen til SOLA—søndag! Alle de etterfølgende kongene fulgte denne praksisen, så vel som avgudsdyrkinga!

Så lenge som de forble i LANDET Israel og *kalte* seg selv for ”ISRAELS RIKE,” var identiteten deres kjent. Men i Assyria var de ikke lenger en egen nasjon med sin egen regjering og sin egen konge. De var bare slaver. De begynte å bruke språket til assyryerne etter som etterfølgende generasjoner vokste opp. De mistet det hebraiske språket, som profetiene sa at de ville. De mistet hele den nasjonale identiteten sin.

Etter flere generasjoner begynte Josefs stamme, som var delt inn i de *to* stammene Efra'im og Manasse, å kalle seg selv for britisk. De hadde bevart noen få hebraiske kjennemerker. *Berith* eller *b'rith* på hebraisk betyr ”pakt,” og isk betyr ”menneske.” Så på hebraisk betyr *britisk* ”paktmenneske,” noe som de, i sannhet, er.

Stammen etter Ruben bosatte seg i det landet som er Frankrike i dag. De har mistet den nasjonale identiteten sin. Men franskmennene har de samme karakteristikkene som Ruben, stamfaren deres. I dag, begynner tusenvis av det franske folket å lære om sin egen sanne identitet, gjennom det gratis heftet vårt som er oversatt til fransk, og som åpenbarer disse forfedrene og deres nasjonale identitet.

De TI STAMMENE, kjent som ISRAELS hus, mistet identitetsmerket sitt—Guds Sabbat.

Det er derfor de mistet den nasjonale identiteten sin!

HVORFOR JØDENE BLIR GJENKJENT

Men JUDA holder Sabbaten! Det var ikke lenge de fortsatte å holde den hellig, eller å holde den *Guds vei*—men de gjenkjente den, som de gjør i dag, som den dagen for hvile som de vedkjenner seg og observerer. Resultatet? Hele verden ser på dem som Guds utvalgte folk! Verden tror at de er ISRAEL—ikke bare Juda!

Jødenes identitet har ikke gått tapt! Og siden identiteten deres som rasemessige etterkommere fra det gamle Israel er kjent—og den til de langt mer tallrike ”TI TAPTE STAMMENE” *ikke* er kjent—antar verden at jødene er ISRAEL i stedet for JUDA. Det jødiske folket tror det selv! Og slik, er hele verden forført også med dette, nettopp med den sanne identiteten om hvem som virkelig *er* Guds utvalgte førstefødselsfolk!

Ja, Sabbaten, Guds dag—den sanne Herrens dag—er, når alt kommer til alt, i dobbelt forstand dagen for folkene våre: først, fordi den er for ALLE Guds folk, også folk som er født hedninger, og som nå tilhører Kristus; for det andre, på grunn av rase, også ved kjødelig fødsel, er det Guds dag som Han ga til forfedrene våre, og befalte at den skulle holdes FOR ALLTID!

HVORFOR ISRAEL BLE GJORT TIL SLAVER

Vet du HVORFOR kongeriket Israel ble invadert av Assyria, og brakt bort som slaver i 721-718 f. Kr? Vet du HVORFOR jødene (kongeriket Juda) senere ble tatt til fange og spredt rundt om i verden? Begge Israels hus fikk nasjonal straff og ble landsforvist fra Palestina fordi de brøt Guds Sabbat!

Gjør det noen forskjell? Det utgjorde så visst en hel del forskjell for GUD! Og Han sier at Han ikke har forandret seg—Han er den *samme* i går, i dag og til evig tid! (Hebreerne 13:8).

Først, se hvorfor jødene ble invadert, overvunnet av Nebukadnesar og brakt inn i Babilonsk fangenskap i løpet av åra 604-585 f. Kr.

I henhold til Jeremias profeti (Jeremia 29:10), vendte mange av jødene tilbake til Palestina etter sytti år for å gjenoppbygge Templet og gjenopprette tilbedelsen der. Profeten Nehemja forteller oss hvorfor de hadde blitt drevet som slaver inn i fangenskap sytti år tidligere: "Ved samme tid så jeg i Juda noen som trådte vinpressene om natten og førte hjem kornbånd og lesste dem på eslene, og likeså vin, druer, fikener og alle slags varer. Og de førte det til Jerusalem *på sabbatsdagen*. Jeg advarte dem den dagen de solgte disse matvarene... Da gikk jeg i rette med stormennene i Juda og sa til dem: Hva er det for en ond gjerning dere gjør? Dere vanhelliger sabbatsdagen! Var det ikke fordi deres fedre gjorde slik at vår Gud førte all denne ulykken over oss og over denne byen? Og nå fører dere enda større vrede over Israel ved å vanhellige sabbaten!" (Nehemja 13:15-18).

Der er det i klar tekst! Brudd på Sabbaten var den viktigste grunnen til Judas fangenskap! Det var så *viktig* for GUD at Han straffet Sitt eget utvalgte folk med de strengeste nasjonale straffer—nederlag i krig, og å bli tatt vekk fra landet sitt og gjort til SLAVER i et fremmed land! SYND blir definert av GUD som brudd på LOVEN Hans (1 Johannes 3:4). LOVEN Hans sier: "Husk sabbatsdagen så du holder den hellig ... den sjuende dagen er sabbat for HERREN din GUD." Å arbeide på Sabbaten, å forurense den ved å søke dine egne fornøyer, gjøre forretninger, osv. er EN ALVORLIG SYND, straffbar med EVIG DØD!

JØDENE BLE ADVART

Jødene var uten unnskyldning. De hadde blitt advart av profetene. Legg merke til advarselen gjennom Jeremia: "Så sier Herren: Ta dere i vare så sant dere har livet kjært! Bær ikke noen byrde og før ikke noen byrde inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen! ... og ikke gjøre noe arbeid på sabbatsdagen. Men dere skal holde sabbatsdagen hellig, som jeg befalte deres fedre ... Men dersom dere ikke hører på meg, så dere holder sabbatsdagen hellig og ikke bærer noen byrde inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen, da vil jeg tenne ild på portene, og den skal fortære Jerusalems palasser og ikke slokne" (Jeremia 17:21-22, 27).

Det var advarselen. Jødene tok ikke hensyn til den. Se hva som nå hendte!

”I den femte måneden, på den tiende dag i måneden, det var Babels konge Nebukadnesars nittende år, kom Nebusaradan, høvdingen over livvakten [i dag ville vi kalle ham general over hæren, eller feltmarskalk], og en av de høyeste menn hos kongen i Babel, til Jerusalem. Han brente opp Herrens hus og kongens hus, og alle Jerusalems hus—alle stormennenes hus brente han opp med ild” (Jeremia 52:12-13).

Når Gud *advarer*, er straffen SIKKER!

HVORFOR ISRAEL LED NEDERLAG

Se nå hva som hendte med den *andre* nasjonen til Israel, kongeriket Israel, 117 år før Judas fangenskap.

Gud hadde lagt fram for disse folkene valget i Moses dager, lenge før de ble delt inn i to nasjoner. Dette ble fullstendig dekket i det forrige kapitlet, om 3 Mosebok 26. Se nå hva Gud sa om det gjennom profeten Esekiel.

Esekiel ble gitt et budskap fra Gud til ISRAELS HUS (ikke Juda—jødene). Esekiel var blant de jødiske fangene etter *deres* fangenskap, som skjedde mer enn hundre år etter Israels fangenskap. På den tid hadde assyryerne forlatt landet sitt på de sydlige breddene av Kaspihavet for lenge siden og immigrert nordvest, og endelig bosatt seg i det landet som i dag blir kalt Tyskland.

Også folkene av Israels hus immigrerte nordvest tvers over Europa. Men de stoppet ikke i Tyskland. De fortsatte videre vest og nord—inn i Vest Europa—Frankrike, Belgia, Holland, de skandinaviske landene og De britiske øyer—der de er til denne dag, med unntagelse av stammen til Manasse, som immigrerte til Nord Amerika mye senere og ble til De forente stater.

Profeten Esekiel hadde i oppdrag å gå fra der hvor han var, blant jødene, til ISRAELS HUS. "... gå av sted og tal til ISRAELS HUS," sa Gud (Esekiel 3:1), og igjen: "Gå til Israels hus" (vers 4).

Men Esekiel tok aldri dette budskapet og leverte det til det tapte Israels hus. Han kunne ikke. Han var en slave blant jødene.

Likevel tar han det til dem i dag, ved at han har skrevet det i boka si i Bibelen—og ved det faktum at det blir brakt til akkurat disse folkene i dag gjennom bladet *The Plain Truth* og fjernsynsprogrammet *The World Tomorrow*!

Det er en profeti! Det er et budskap til folkene våre i dag! Du leser det NÅ! Må Gud hjelpe deg å gi akt på dette!

PROFETI TIL OSS I DAG

Gud sier i Esekiel 20 når Han først snakker om gamle Israel: "Og jeg førte dem ut av landet Egypt og lot dem dra inn i ørkenen. Jeg gav dem *mine* bud og kunngjorde dem *mine* lover. For det mennesket som holder dem, skal leve ved dem. Også *mine* sabbater gav jeg dem, så de skulle være til et tegn mellom meg og dem, for at de skulle vite at jeg er HERREN, som helliger dem" (10-12).

Legg merke til at dette stykket gjentar den eksakte ordlyden i den for alltid bindende Sabbatpakten i 2 Mosebok 31:12-17! Fortsett videre: "Men Israels hus var gjenstridig mot meg i ørkenen. De fulgte ikke *mine* bud og forkastet *mine* lover ... Og *mine* sabbater vanhelliget de grovt" (vers 13).

Deretter ba Gud barna deres inntrengende, en generasjon senere: "Jeg sa til deres barn i ørkenen: Følg ikke deres fedres bud og hold ikke *deres* lover og gjør dere ikke urene ved *deres* motbydelige avguder! Jeg er Herren deres Gud. Følg *mine* bud og hold *mine* lover og gjør etter dem! Hold *mine* sabbater hellige! De skal være til et tegn mellom meg og dere, for at dere skal vite at jeg, Herren, er deres Gud" (versene 18-20).

Hele vektleggingen her er å skjelne mellom Guds bud, lover og sabbater på den ene siden, og *deres fedres* forskjellige sabbater, bud og lover. De holdt *en annen dag* enn Guds Sabbat! De hadde allerede vendt seg til den hedenske dagen som vi i dag, kaller for søndag—dagen til SOLA og tilbedelse av SOLA!

"Men barna var gjenstridige mot meg," fortsetter Gud gjennom profeten Esekiel. "... MINE sabbater vanhelliget de" (vers 21).

Så hva gjorde Gud til slutt—generasjoner senere?

Han spredte dem, i nasjonalt fangenskap og slaveri (vers 23). Men HVORFOR?

"Fordi de ikke holdt *mine* lover, men forkastet *mine* bud og vanhelliget *mine* sabbater, og fordi deres øyne fulgte *deres fedres* motbydelige avguder" (vers 24). Det er hvorfor! Men gjorde det noen FORSKJELL?

Men fortsett nå i denne forbløffende profetien! Legg merke til profetien FOR OSS, I DAG!

Når Han snakker om en tid, en eller annen gang snart, i VÅR tid, sier Gud til VÅRE folk: "Så sant jeg lever, sier Herren Herren, JEG VIL REGJERE OVER DERE med sterk hånd og med utrakt hånd og med utøst HARME" (vers 33).

Uttrykket "utøst harme" viser til de SJHU SISTE PLAGER, nettopp på tida for Kristus andre komme (sammenligning Åpenbaringen 16:1). Tida da Kristus vil STYRE over oss, er ved og etter Hans andre komme. Så derfor er dette en PROFETI for VÅR TID!

Hver eneste profeti som viser *hvor* folkene våre vil være ved Kristus andre komme og den kommende store utvandringa tilbake til Palestina, skildrer dem i *fangenskap* og *slaveri* ENDA EN GANG.

Fortsett profetien: "Jeg vil føre dere ut fra de folk og samle dere fra de land som dere nå er spredt i med UTØST HARME. Jeg vil føre dere til folkenes ørken [KOMMENDE UTVANDRING—Jeremia 23:7-8], og der vil jeg gå i rette med dere, ANSIKT TIL ANSIKT" (versene 34-35).

Merk dette! Dette er Ordet som snakker—KRISTUS! Han, personlig, vil da være på jorda igjen! Og da vil Han gå i rette med folkene våre ANSIKT TIL ANSIKT.

Det er på tide å våkne opp til det *truende* og store ALVORET i dette!

Kanskje er det bare en enslig stemme som advarer deg! Men Gud brukte en enslig stemme til å advare verden i Noahs dager; en enslig stemme i Elias dager; en enslig stemme i Johannes døperens dager; og etter at Johannes døperen var puttet i fengsel, en stemme i selve personen Jesus Kristus! Hvis du setter din lit til flertallet av syndige mennesker, vil du lide straffen deres sammen med dem!

Legg merke til hvordan Han vil gå i rette!

"Likesom jeg gikk i rette med deres fedre i ørkenen ved landet Egypt, slik vil jeg gå i rette med DERE sier Herren Herren... Jeg vil skille ut fra dere de gjenstridige og dem som er falt fra meg... og dere skal kjenne at jeg er Herren" (versene 36-38).

Hvordan gikk Han i rette med dem? Han sa: "Hold MINE sabbater hellige, i stedet for deres fedres, så du vil VITE at jeg er Herren." Og de av oss som vil gå inn i Palestina skal VITE at HAN er HERREN.

Hvordan skal vi vite det?

Ved Sabbatstegnet Hans!

Les versene 42-44 i din egen Bibel! Han sier at folkene våre, når de ikke er opprørske mer og da vil holde Sabbaten Hans, skal huske handlingene sine som de gjorde seg urene med, og VEMMES over seg selv for at de har brutt Sabbaten! Dette er en svært sterk lære! Det er Guds Ord som taler til DEG!

Kapittel 12

Førstefødselsretten—på dens høydepunkt—og nå!

HVOR STORE, hvor mektige, og hvor rike ble de britiske og amerikanske folkene? Og hva er det som plutselig skjer med oss nå? Hvorfor har Britannia allerede *mistet* de fleste av koloniene sine—besittelsene sine—ressursene sine, velstand, makt og innflytelse i verden? Hvorfor er ikke Britannia lenger betraktet som Storbritannia—en stor verdensmakt?

Hvorfor har De forente stater nå fått et dårlig ord på seg, og blir foraktet og hatet i store deler av verden? Hvorfor kunne vi ikke *vinne* Koreakrigen? Hvorfor kunne ikke De forente stater vinne over lille Nord Vietnam?

Først, innse akkurat hvor store—hvor rike og mektige—de amerikanske og britiske folkene ble.

Folk er tilbøyelige til å ta statusen sin—og den til landet sitt—for gitt. Det er få som innser hvilken enestående velstand landene våre hadde glede av. Vi dømmer alle ting ved å *sammenligne*. Den gjennomsnittelige brite, australier eller canadier har aldri reist gjennom de tilbakestående områdene av Kina, India, Midt Østen eller svarte Afrika, der det er analfabetisme, fattigdom og fullt av sykdommer. De har aldri observert skitten og elendigheten, stanken, fattigdommen og usselheten som den største delen av menneskeheten lever under.

Den gjennomsnittelige amerikaner har heller ikke besøkt disse veldige, underprivilegerte områdene, ikke engang landene i Europa—som er rike sammenlignet med de myldrende massene

som ikke kan lese og skrive, men som likevel er fattige sammenlignet med amerikansk standard. Nei, folkene våre har generelt ikke innsett dette. De har heller ikke vært takknemlige. De har heller ikke takket Gud, eller akseptert ansvaret som følger med de enorme velsignelsene deres.

Få innser at med enhver ønsket, høyt skattet besittelse, følger det en forpliktelse med ansvar for dens bruk. Er en åtte år gammel gutt, som har blitt gitt en skinnende ny sykkel av sine foreldre, bevisst ansvaret som blir lagt på ham—med mindre ansvaret blir innprentet ham av foreldrene hans—for å *ta vare* på den, og at han må være forsiktig, for å unngå å skade seg selv eller andre?

Da Gud øste slik rikdom og makt og økonomiske besittelser over folkene våre, som ingen folk noensinne før hadde kunnet glede seg over, satte vi pris på det vi hadde, eller hadde en følelse av ANSVAR for en fornuftig og passende bruk som sto i rimelig samsvar til dette?

VI GJORDE IKKE DET! Vi gjenkjente ikke en gang HVOR STORE velsignelsene våre var, langt mindre hadde vi en følelse av forpliktelse for vårt vokteransvar overfor vår Skaper! Nøyaktig HVOR STOR var da denne førstefødselsrettsvelsignelsen?

FØRSTEFØDSELSRIKDOMMEN

Les igjen det profetiske løftet i 1 Mosebok 22:17.

Gud sa til Abraham: ”så vil jeg storlig velsigne deg og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Din ætt skal ta sine fienders porter i eie.”

Og igjen, i den inspirerte, profetiske delen av velsignelsene som ble gitt til Rebekka, da hun forlot familien sin for å bli Isaks hustru: ”Og de velsignet Rebekka og sa til henne: Vår søster, bli til tusen ganger ti tusen! Måtte din ætt ta sine fienders porter i eie (1 Mosebok 24:60).

Som forklart tidligere, er ”porter” til fiendtlige nasjoner, de strategiske ADGANGENE TIL HAVET med inngang til eller utgang fra disse nasjonene. Selv om all rikdom kommer fra jorda, har rikdom og velstand på den nasjonale rangstigen også alltid kommet fra industri og HANDEL. Og nesten all handel mellom nasjonene har blitt utført via verdens SEILRUTER—med SKIP, og innen et kontinent, ved jernbaner.

Hvor bemerkelseverdig er det da at Robert Fulton satte i gang den første dampbåten i 1803—akkurat da Britannia og Amerika plutselig begynte å MANGEDOBLE sin nasjonale velstand! Og også at det var det nittende århundret som opplevde utviklingen av jernbaner!

Som forklart tidligere, siden førstefødselsretten hører til NASJONER, ville fiendens "PORTER" være slike passasjer som Gibraltar, Suez, Singapore, Panamakanalen osv.

Storbritannia og Amerika kom i besittelse av enhver slik viktig "port" i denne verden! Så vi MÅ være det moderne Israel. Den annen verdenskrig var avhengig av disse "portene." De hadde ikke bare blitt til strategiske passasjer, men også verdens største festningsverker. Men i dag har vi mistet de fleste av dem, i den senere tid Panamakanalen—og det synes som om Gibraltar også snart vil gå tapt. Hvorfor?

Legg merke til 1 Mosebok 39;2, 23: "Og Herren var med Josef så alt LYKTES for ham ... for Herren var med ham, og alt det han gjorde, lot Herren LYKKES for ham." Og Gud *begunstiget* Josefs etterkommere, Storbritannia og Amerika, med den fantastiske førstefødselsretten som ble lovet til sønnene til Josef!

Ta i betraktning de profetiske velsignelsene til den døende Moses, der han forutsa hva som ville hende med hver enkelt av stammene i disse siste dager.

"Og om Josef sa han: Velsignet av Herren være hans navn med himmelens ypperste gaver, med dugg og med vann fra de store dyp der nede, med det ypperste av det som solen fos-trer, med det ypperste av det som måneskiftene driver fram, med det herligste fra de eldgamle fjell og det ypperste fra de evige hauger, med det ypperste av jorden og dens fylde Må det komme over Josefs hode [både Efra'im og Manasse] Herlig er den førstefødte [holder av førstefødselsretten] av hans okser, og hans horn er som villoksens horn [Storbritannias nasjonale segl i dag, enhjørning]. Med dem stanger han alle folkene like til jor-dens ender. Det er Efra'ims ti tusener, det er Manasses tusener" (5 Mosebok 33:13-17).

Hvem det enn er som er Efra'im og Manasse i dag, må de ha vært i besittelse av det beste landbruket, mineralene og andre rikdommer på jorda—de store gull og sølvgruvene; jern og olje, og kull; tømmer og andre ressurser.

Hvilke nasjoner oppfyller disse profetiene? Hvorfor, *bare* Storbritannia og Amerika!

Mer enn halvparten av all dyrkbar, kultiverbar jord i temperert sone på denne jorda, ble etter 1800 e. Kr besittelsen til bare to store makter! De rike landbruksområdene i Mississippi dalen; de enorme hvete og kornåkrene i Midtvesten, Canada og Australia; de store skogområdene i Nordvest Stillehavet og mange andre deler av verden; gullfeltene i Sør Afrika, Australia, Alaska og De forente stater; de store kullminene i De forente stater og De britiske øyer; de naturlige fossefallene som et middel til kraft og konsekvent velstående industri og manufakturdistrikt i England og De østlige forente stater; og de rikeste fruktområdene langs Stillehavskysten og i Florida. Hvilke andre nasjoner *til sammen*, har noen gang innehatt slik en materiell rikdom?

Og nesten all denne velstanden kom etter 1800 e. Kr!

DEN VIRKELIGE STATISTIKKEN

I akkurat hvilket omfang har Den Allmektige Gud oppfylt løftene Sine *i oss*, til etterkommerne til Josef i disse siste dager siden 1800—løftene om ”det ypperste av det som solen fostrer ... det herligste fra de eldgamle fjell ... med det ypperste av jorden?”

Som Charles M. Schwab, en stålmagnat, sa til Massachusetts Bankers Association, den 5te januar, 1921: ”Våre forente stater har blitt utstyrt av Gud med alt vi trenger for å gjøre den til og bevare den som den fremste industrielle og kommersielle nasjonen i verden.”

Verdens oljeproduksjon var i 1950 nesten 3800 millioner fat. Av denne totalen produserte De forente stater *alene* mer enn halvparten—omtrent 52%. Det britiske samveldet og De forente stater produserte 60% av råoljen til sammen, ikke innbefattet våre store utenlandske investeringer. Men i 1966—det skjenessvangre året da det britiske kolonikontoret i London stengte dørene sine og markerte den offisielle døden til det britiske imperium—hadde de 60 % av all verdens råoljeproduksjon, blitt redusert til 32%.

Storbritannia og Amerika utvant 1 ½ ganger så mye kull som alle andre nasjoner til sammen. Men i 1966 hadde vår del krympet til mindre enn en tredjedel av verdensproduksjonen—30.9%!

Det britiske samveldet og Amerika produserte til sammen tre fjerdedeler av verdens stål i 1950—De forente stater alene, produserte nesten 60 % eller 105 200 000 short tons [short ton = 907,2 kg] i 1951. Vi produserte 1 1/3 ganger så mye råjern som alle andre nasjoner til sammen.

I 1966 hadde denne basis indeksen på velstand skrenset ned til en tredjedel (33,6%) av stålproduksjonen og bare 17,8% (en sjettedel) av råjern.

Vi eide nesten 95% av verdens nikkel (hovedsakelig fra Canada); 80% av verdens aluminium; 75% av dens sink. Men hvor sto vi i 1966? Bare 3.6% av verdens nikkel; 40.2% av dens aluminium; 12.4% av dens sink.

I 1950 dominerte Det britiske samveldet fullstendig produksjonen av kromitt (fra Sør Afrika). Storbritannia og Amerika produserte til sammen to tredjedeler av verdens gummi, og dominerte utvinningen av verdens kobber, bly, tinn, bauxitt og andre verdifulle metaller. I 1966 produserte vi bare 2.3% av verdens kromitt, 23.4% av dens kobber, 9.9% av dens bly, ikke noe tinn, og 6.3% av dens bauxitt.

Det britiske samveldet produserte to tredjedeler av verdens gull—266 000 000 pund (\$642 millioner) i 1950—mens De forente stater hadde tre ganger så mye i gullreserver som resten av verden totalt. Men i 1966 hadde gullbeholdning til USA blitt tappet så mye at dollaren var alvorlig i fare.

Vi produserte og utnyttet to tredjedeler av verdens elektrisitet—De forente stater produserte 283 tusen millioner kilowatt timer i 1948, og Det forente kongeriket og Canada overgikk Russland, Tyskland og Frankrike til sammen. I 1966 produserte vi bare 20.1%!

Storbritannia og De forente stater *eide* godt over halvparten av verdens handelsflåte. Men i 1966 var tallet bare 32.5%. De britiske øyer bygde flere farkoster enn noe annet sted på jorda. Men mindre enn to tiår senere hadde to eller tre hedenske nasjoner allerede gått forbi Storbritannia og Amerika. I 1950 hadde vi også omtrent halvparten av verdens jernbanelengde. Men i 1966 var vår kombinerte jernbane og skipstransport bare 26% av verdens totale transport.

Mens De forente stater alene produserte 73% av bilene, produserte de 55% sammen med Det forente kongeriket i 1966—44% fra USA alene. Japan, Tyskland, Frankrike og Italia øker enormt.

HVORDAN OPPNÅDDE VI DET?

Hvordan kom vi i besittelse av alle denne jordas enorme rikdommer? Oppnådde vi det på grunn av vår egen visdom, forutseenhet, energi, dyktighet og kraft?

La Abraham Lincoln svare: ”Vi *befinner oss selv* i fredlig besittelse av den beste delen av jorda med hensyn til fruktbar jord, omfang av territorium og et sunt klima...Vi...*finner oss selv* å være de rettmessige arvingene til disse fundamentale velsignelsene. *Vi slet ikke for å tilegne oss dem eller opprette dem.*”

Denne store presidenten sa igjen, i kunngjøringen sin om en nasjonalomfattende dag med bønn og faste, den 30. april 1863: ”Det er plikten til nasjoner så vel som til enkeltmennesker, å vedkjenne seg sin avhengighet av makten til den Allmektige Gud... og å gjenkjenne den enestående sannheten, som blir gjort kjent i Den hellige skriften og bevist av historien, at *bare* de nasjonene som har Gud som sin Herre, er velsignet... Vi har vært mottakere av de største himmelske velsignelser. Vi har i alle disse åra blitt tatt vare på i fred og fremgang. Vi har vokst i antall, velstand og makt *som ingen andre nasjoner noensinne har vokst; MEN VI HAR GLEMT GUD!* Vi har glemt Hans nådige Hånd som bevarte oss i fred, og som mangedoblet oss, og beriket oss, og styrket oss; og i våre forførte hjerter, har vi i vår forfengeligheit innbilt oss at disse velsignelsene ble til av vår egen fremragende visdom og yteevne.”

Og fordi Lincoln så en nasjon som hadde glemt Gud—en nasjon beruset med en suksess som ikke var på grunn av egne anstrengelser—en nasjon som selv tok all kredit og ære, kalte denne store presidenten på nasjonen for en dag med faste og bønn, for å bekjenne denne nasjonale synden for Gud. Nasjonens skjebne var uvisst da han utstedte denne kunngjøringen. Men Gud hørte og besvarte denne store nasjonale bønnoffensiven—nasjonen ble spart! Men i dag er trusselen mot skjebnen vår tusen ganger mer alvorlig uvisst. Og i dag har vi ikke noen president eller statsminister med den visjonen, forståelsen eller motet som er nødvendig for å tvinge nasjonene våre ned på knærne!

Abraham Lincoln *visste* at disse store materielle velsignelsene ikke hadde blitt tjent, men hadde blitt *gitt* til folket vårt av Abrahams, Isaks og Israels Gud.

Og vi skulle se disse kjensgjerningene i øynene i dag og *vite* at all denne enorme, uforlignelige materielle rikdommen ble gitt til oss fordi Gud *lovet* det, ubetinget, til Abraham. Og Han lovet det til Abraham, fordi Abraham adlød Gud, og holdt Guds lover og bud.

Velsignelsen med førstefødselsretten ble *nektet* forfedrene våre etter Moses dager, fordi de NEKTET å leve etter Guds lover.

Og i dag advarer Gud oss gjennom mange profetier i Jeremia, Esekiel, Jesaja, Mika og mange andre, at med mindre vi i denne generasjonen ANGRER på syndene våre, og vender oss til Ham med faste, og med gråt, og i oppriktig BØNN, vil Han ødelegge byene våre og alle festningsverkene våre med sverd fra fiendene våre; Han vil straffe oss ved hjelp av hånden til en GRUSOM EN; vi skal bli invadert, beseiret, og redusert til SLAVER! MÅ GUD HJELPE OSS Å GI AKT PÅ DENNE ADVARSELEN!

I konklusjon spør vi: Hvis ikke *vi* er det nasjonale Israel—de såkalte ti "tapte" stammene—fremgangsrike Josef/Israel—førstefødselsnasjonen Israel—rettmessige arvinger til førstefødselsrettsvelsignelsene som skulle bli skjenket og begynne i 1803 e. Kr, hvem andre kan det da være? Ingen andre nasjoner eller kombinasjoner av nasjoner hadde disse velsignelsene fra førstefødselsretten—for vi hadde mer enn to tredjedeler—nesten tre fjerdedeler—av alle råmaterialene, ressursene, og rikdommene på hele denne jorda, og alle andre nasjoner til sammen, delte bare en liten del mellom seg.

Kjenner du til et *sterkere bevis* på den guddommelige inspirasjonen av Den Hellige Bibelen som den levende Guds åpenbarte Ord? Kunne dødelige mennesker, uten guddommelig inspirasjon ha skrevet disse profetiene vi har tatt i betraktning i denne boka; gitt disse LØFTENE til Josef/Israel; og, etter et forløp på 2520 år, begynt nøyaktig i åra 1800-1803, og ha hatt makt til å bringe dem til oppfyllelse? Dette er ikke noen små eller overfladiske løfter. De involverer besittelse av store rikdommer og enorme naturressurser over hele jordkloden.

Legg fram disse kjensgjerningene som en utfordring til dine ateistiske og agnostiske venner. Be dem om å svare deg, hvis de kan, på om noe annet enn kraften til den Evige Gud Skaper Selv, kunne ha gitt og ha overbrakt slike løfter skriftlig for tusener av år siden, og, brakt dem til oppfyllelse på akkurat det lovede tidspunktet, tusener av år senere!

Det synes umulig å fatte hvordan en eneste amerikaner—en eneste engelsktalende arving til Guds mest utsøkte materielle velsignelser—kan, stillet ansikt til ansikt med slik kjempemessig, overveldende oppfyllelse av profetier—slik ærefryktinngytende demonstrasjon av den Allmektige Guds kraft og makt og trofasthet—å akseptere og ta del i disse velsignelsene, og deretter likegyldig ignorere Guds ADVARSEL at syndene våre ØKER i dag, eller feile å knele for den store Allmektige, angre og GÅ I FORBØNN i hjerteskjærende BØNN for alle Israels nasjoner, og HJELPE til på alle måter han kan, med å advare folkene våre nå om den overhengende FAREN.

Kapittel 13

Og hva nå? Profetier for den nærmeste framtida

Fra vi mottok FØRSTEFØDSELSRETTE, var den enorm, ÆREFRYKTINNGYTENDE—ulikt noe i andre nasjoner eller imperier! Men hva har folkene våre gjort med disse ærefryktinngytende velsignelsene?

De var fortsatt ISRAELITTER, selv om de selv ikke visste det! De var fortsatt opprørske, ”stivnakkede” og sta!

Med en gang det britiske folk og amerikanerne—de ”tapte” israelittene som nå antok at de var hedninger—fant ut at de solte seg i det behagelige solskinnet av en slik velstand og makt, var de enda mindre villige enn de gamle forfedrene sine til å overgi seg til GUD og HANS VEIER. De følte at de ikke hadde bruk for Ham, nå! Det synes som om det er få som noensinne vender seg til Gud, før de befinner seg i desperat nød eller vanskeligheter.

Men etter at Gud hadde holdt tilbake førstefødselsretten i 2520 år, og deretter, da folkene våre *ikke* fortjente *noen ting* fra Gud, skjenket Han oss *plutselig* nasjonale velsignelser uten parallell i historien—det ubetingede løftet til Abraham var holdt! Gud er *ikke lenger* forpliktet av løftet sitt til å *fortsette* å gi folkene våre en verdensprestisje, rikdom og storhet som er ufortjent. Med en gang vi hadde blitt *gitt* en slik uforlignelig stilling, var det opp til oss om vi skulle beholde den eller ikke.

Så, nå tilbake til 3 Mosebok 26. Tidligere har vi dekket versene 1 til 18. Gud sa at HVIS israelittene ikke ville høre etter og

adlyde Ham til tross for alle disse forhenværende avstraffelsene, ville Han straffe dem i en varighet av 2520 år. Og hva da?

Hvis folket vårt, etter at førstefødselsretten hadde *blitt holdt tilbake* i 2520 år, fortsatt ville gjøre opprør—*med* førstefødselsretten, fortsetter Gud i *vers 19*: ”Jeg vil bryte ned den styrke som dere er så stolt av. Jeg vil gjøre himmelen over dere som jern og jorden under dere som kobber.” Gud har allerede begynt å gjøre dette!

VI HADDE STOLTHET I MAKTA VÅR!

Gud kunne ikke snakke om å bryte ned stoltheten i den nasjonale MAKTA vår, før vi hadde blitt gitt den makta som førstefødselsretten innebar! Han satte nasjonen vår i den posisjonen at de hadde den største nasjonale makta som noen nasjon eller imperium noensinne hadde hatt. Vi var svært *stolte* av denne nasjonale makta—i den nasjonale prestisjen vår.

Jeg husker at jeg hørte president Theodor Roosevelt fortelle om HANS STOLTHET i den makta—og om hvordan han brukte det da han var president. Tyskerne sendte et krigsskip som dampet mot havna i Manila, og truet med å ta over Filippinene. Den gangen var Filippinene i De forente staters besittelse. President Roosevelt sendte en fyndig melding til keiseren og forlangte at tyske krigsskip øyeblikkelig ble trukket tilbake.

”Keiseren visste ikke at *jeg mente det da!*” glefset herr Roosevelt. ”Så jeg sendte en annen melding. Bare, at denne andre meldingen sendte jeg ikke til keiseren. Jeg sendte den til admiral Dewey, som hadde kommandoen over Stillehavsflåten til De forente stater. Den ga ordre om at hele flåten skulle sette full fart mot det tyske krigsskipet, og hvis det ikke vender om og går tilbake, å *SENKE DET!*” sa herr Roosevelt med *kraftig* ettertrykk! I disse dager, før den første verdenskrigen, hadde vi *stolthet* i den nasjonale makta vår!

... MEN VI MISTET DET!

I dag våger til og med små nasjoner å fornærme, trampe på eller brenne flagget til De forente stater—og De forente stater, som fortsatt har makt, gjør ikke noe annet enn å sende ut en svak protest! Hva har hendt med STOLTHETEN i makta vår?

Vi har allerede MISTET DEN! Gud sier: "Jeg vil bryte ned den styrken som dere er så stolte av!" Og HAN GJORDE DET!

Andre profetier åpenbarer at vi snart vil ha tørke og sult, som vil bli etterfulgt av sykdomsepidemier, som vil ta millioner av liv. Når himmelen vår blir som jern, og jorda vår som kobber, vil vi innse at regn ikke kommer ned fra jern, og at jorda som er hard som kobber og ikke får regn, ikke gir mat!

Vers 20: "Til ingen nytte skal dere fortære deres kraft. Landet skal ikke gi sin grøde, og trærne i landet skal ikke gi sin frukt."

Men vil Amerika og Storbritannia *høre etter*? Det har de aldri gjort!

Hva så? Etter alt dette, HVA SÅ?

Vers 21: "Dersom dere enda står meg imot og ikke vil lyde meg, da vil jeg *slå dere sju ganger mer*, som deres synder fortjener."

Deretter igjen, som i vers 18, er det hebraiske ordet *shibah*. På hebraisk, som Moses skrev på, er det ikke to hebraiske ord, der et betyr "sju" og det andre betyr: "ganger." Det er bare dette ene ordet, *shibah*.

Og som det har blitt forklart tidligere, blir det ordet definert som "sju ganger," men også "sjufold." De "sju ganger" uttrykker *varighet* av straffen. Betydningen "sjufold" av det samme ordet, uttrykker *intensiteten* av straffen.

NÅ MER INTENS STRAFF

På grunn av bruken og konstruksjonen i setningen, og på grunn av hva som virkelig hendte, er det sikkert at dette hebraiske ordet, *shibah*, viser til VARIGHETEN av straffen i vers 18—sju profetiske tider, som i løpet av denne straffen virkelig var 2520 ÅR!

Men også, på grunn av en *forskjellig* setningsstruktur, og fordi det ikke kan være *et annet* 2520 år TILBAKEHOLDELSE av det som nå har blitt gitt, er det akkurat like sikkert at *shibah* i vers 21 viser til en sjufold intensitet av straffen. Legg merke til at ordlyden i vers 21 er forskjellig fra vers 18. [King James, "sju ganger

FLAGGET TIL DE FORENTE STATER har blitt satt fyr på av anti U.S. demonstranter. Amerikansk makt og ledelse har blitt stadig mer svekket til et punkt hvor De forente stater blir kalt en "papirtiger"

mer PLAGER.”] Så uttrykket ”sju ganger” i vers 21 er beskrivende for PLAGENE som vil bli brakt over dem.

Så nå, hvis tjuende århundres Efra'im og Manasse—Storbritannia og Amerika—nekter å vende seg til Gud i lydighet—nekter å leve etter den veien som *forårsaker*, beholder, og øker velsignelsene, vil Gud straffe dem på en måte som er svært mye mer INTENS—og til og med ta denne kolossale, uforlignelige, nasjonale velsignelsen helt bort fra dem—og la dem vende tilbake til fangenskap og slaveri—slik som de følgende versene i denne profetien viser.

Tror du at en slik stor undergang ikke kunne ramme slike stormakter som Storbritannia og Amerika? Sier du: ”Det *kan ikke* hende HER?” Tror du at den STORE GUD som var i stand til å GI dem slik et uforlignelig lederskap i verden og makt og rikdom, ikke er i stand til å ta det bort fra dem og kaste dem tilbake i SLAVERI, slik som deres gamle forfedre var?

Du trenger ÅPNE ØYNENE OPP for den *kjensgjerningen* at Storbritannias sol *allerede har GÅTT NED*! Du har behov for å VÅKNE OPP til den *kjensgjerningen* at De forente stater, selv om de fortsatt innehar MAKTT som ingen andre matcher, er *redde*—frykter—å *bruke den*, akkurat slik som Gud sa: ”Jeg vil bryte ned den STYRKE som dere er så STOLTE av”; at De forente stater har *sluttet med å vinne kriger*—at Amerika med all sin enorme makt, var *ute av stand* til å slå lille Nord Vietnam! De forente stater beveger seg raskt mot det STØRSTE FALLET som noensinne har rammet en nasjon!

Skriften er på veggen!

Du trenger å FORSTÅ *resten* av denne profetien i 3 Mosebok 26, nå—og også den i 5 Mosebok 28—og andre profetier som er knyttet til dem, og hendelser som snart vil berøre livet DITT MED VOLD!

Du behøver å se på profetiene til Jesus, til Jeremia, til Jesaja og andre, som beskriver hvor mye mer intens straffen som Gud vil legge på de britiske og amerikanske folkene vil bli.

For MANGE profetier advarer oss med SIKKERHET at det vil bli problemer som ALDRI før har hendt med noen nasjon eller folk!

Når du kjenner identiteten vår—og du vet *hvordan* de britiske og amerikanske folkene er identifisert i profetiene—trenger du nå å bli KLAR OVER hva som blir sagt om oss i Jesaja, Jeremia, Esekial, Daniel, Hosea, Amos og andre profetier—*hva JESUS forutsa*—så vel som disse profetiene som ble skrevet ned av Moses!

Og du trenger også å vite hvorfor en rettferdig og kjærlig Gud vil straffe sitt utvalgte folk—folk Han *valgte* for en strålende HENSIKT som de har nektet å oppfylle.

Selve *kjensgjerningen* med en straff innebærer KORREKSJON. Vi må forstå at korreksjon blir brukt for å korrigere GALE VEIER som er skadelige for oss—og å få oss til å vende oss om til RIKTIGE VEIER som vil *føre til* ønskede velsignelser! Forstå dette! Gud *tukter* hver den som Han *elsker* (Hebreerne 12:6).

Du må også forstå menneskenaturen! Menneskenaturen ønsker å *være* god—å betrakte seg selv og *bli* betraktet som *god*, mens den bare ønsker å *gjøre* ondt. Den ønsker gode *resultater*. Men den ønsker å motta det som er *godt*, mens den sår det som er ondt. På en eller annen måte feiler den med å forstå den sannheten at *som* vi sår skal vi også høste! Det er alt spørsmål om ÅRSAK OG VIRKNING!

Guds straff reflekterer bare Guds KJÆRLIGHET—som er å vende oss fra å *forårsake* onde resultater, til veien som bringer *lykkelige* resultater! Gud er nå i ferd med å STOPPE OSS fra å bringe kolossale onder over oss selv! Gud er ikke sint fordi vi skader HAM—men fordi vi skader *oss selv*—som Gud *elsker*!

STRAFF ER KORREKSJON

Profetiene stopper ikke med å åpenbare den uforlignelige, mangfoldige *intensiteten* av den straffen som allerede har begynt å ramme Amerika og Storbritannia. Profetiene skriver også ned RESULTATET av denne intensiverte straffen. *Resultatet* vil bli et korrigert folk. Resultatet vil bli et folk som sperrer øynene opp over hva vi har gjort mot oss selv. Denne enestående straffen vil til slutt lære oss leksa vår! Straffen vil *bryte ned* den OPPRØRSKE ånden vår! Den vil løfte oss opp fra den sumpen av råttighet og ondskap som vi har sunket ned i. Den vil lære oss veien til strålende fred, velstand og rikelig velvære!

Og etter de fryktelige nasjonale ulykkene som nå vil ramme oss, vil det komme en VELSIGNELSE så uendelig mye større enn den nasjonale, materielle førstefødselsretten vi har innehatt.

Vi må lære at materielle ting ikke er KILDEN til lykke. Jeg har ofte nevnt de mange rike mennene som jeg har kjent—menn hvis bankkontoer var fulle—mens livene deres var tomme! Materiell velstand er så visst ønskelig—men det er ikke kilden til lykke.

Når alt kommer til alt, er virkelig lykke en åndelig vare! Førstefødselsretten var bare en av TO betydningsfulle løfter som Gud ga til Abraham. Løftet om septeret involverte ikke bare et dynasti med menneskelige konger. Det trengte ikke ha inkludert dem i det hele tatt—hvis israelittene hadde holdt fast og vært lydige mot GUD som sin Konge. Septeret pekte først og fremst til KRISTUS og åndelig frelse gjennom Ham.

Folkene våre har fortsatt til gode å lære grunnleggende leksjoner. De SANNE VERDIER er åndelige. Guds lov er i virkeligheten en åndelig lov. Den involverer fysiske handlinger—men er basert på åndelige prinsipper. Og den krever at man har Guds Hellige Ånd i sinnet for å oppfylle den!

STRAFF innebærer KORREKSJON. Korreksjon betyr en forandring av kurs. Det betyr ANGER—og anger betyr å vende om og gå den ANDRE VEIEN!

Nå, før jeg gir deg disse sensasjonelle profetiene, må du forstå HVORFOR det må komme en nasjonal straff, og hvem som trenger korreksjonen! BARE de som sår DET som er ONDT trenger den—de som bryter Guds rette VEIER—Guds lov! Det er disse og bare disse som bringer ulykke over dem selv på grunn av overtredelse.

Og FORSTÅ DETTE: Selv om NASJONENE i sin helhet vil gjennomgå denne uforlignelige straffen, vil de enkeltindividene som aksepterer Guds korreksjon uten straffen, bli beskyttet mot den! Ingen trenger å lide denne intense trengselen!

SJUFOLDIGE MER PLAGER

Legg nå igjen merke til hva som er fastsatt i 3 Mosebok 26.

Etter at den nasjonale førstefødselsretten hadde blitt holdt tilbake i 2520 år og deretter skjenket dem; etter at Gud ga folkene våre den nasjonale MAKTA, og nå har brutt ned stoltheten vår i den makta på grunn av det nasjonale opprøret vårt mot lovene Hans; etter at Han skal ha straffet oss med slik TØRKE—som aldri før har vært, og sykdomsepidemier i dens kjølevann, deretter HVIS britene og amerikanerne fortsatt holder fram med sine onde veier—fortsatt nekter å angre og vende om til sin Gud, advarer Han: "... da vil jeg SLÅ dere sju ganger mer, som deres synder fortjener." Les dette i Revised Standard Versjon: "... Jeg

vil bringe mer plager over dere, sju ganger så mange som syndene deres" (vers 21).

Det synes som om folk ikke innser at SYND bringer konsekvensene av synd over synderen—lidelsenes plager. Bibelen definerer synd som brudd på Guds lov (1 Johannes 3:4), og at Guds lov er en åndelig lov (Romerne 7:14).

La oss forstå dette! Jeg har sagt at penger ikke er kilden til lykke. Penger kan bare kjøpe materielle ting eller tjenester. Men det må være et åndelig innhold så vel som fysisk, til lykke. Materielle ting alene gir ikke lykke som er tilfredsstillende. Guds lov er en åndelig lov. Med andre ord, den er VEIEN til fred, lykke og rikelig velvære. Å gå den veien, er hva Gud ga for å FRAMBRINGE virkelig lykke.

Omvendt, kan vi da ikke se at overtredelse av denne veien vil føre til ulykke, smerte og lidelse, tomhet, hjertesorg, frykt og bekymringer, frustrasjoner? Alle disse ondene er forårsaket av brudd på Guds lov. Synderen blir virkelig plaget av disse ondene han bringer over seg selv.

Studer nå vers 21 i 3 Mosebok 26 igjen. Straff er KORREKSJON. For å lære oss den lekse vi har feilet å lære ved opplevelse, vil Gud plage folkene våre SJUFOLD mer enn syndene våre allerede har plaget oss—sjufold mer straff enn det vi har brakt over oss selv!

Eller, som Authorized Versjon sier, "sju ganger mer plager over deg *i samsvar med dine synder*." Sjufold INTENSITET av straffen—AV KORREKSJON!

SLAVERI NOK EN GANG

Merk deg nå versene 23-25: "Dersom dere enda ikke lar dere tukte av meg, men står meg imot, da vil også jeg stå dere imot og slå dere sju ganger mer for deres synder. Jeg vil føre over dere sverd... Og dere skal gis i fiendens hånd."

Nok en gang SLAVERI!

Forstå den virkelige betydningen av dette! SYNDENE våre har ført til at vi blir straffet. Denne straffen har vi brakt over oss selv. Hvis vi fortsatt nekter å lære den lekse, og la oss bli korrigert for vårt eget beste, sier Gud at Han selv vil slå oss sju ganger mer. Vi har brakt konsekvensene av SYND over oss selv—nå vil Gud

selv bringe sju ganger mer intens straff over oss—straff som er KORREKSJON!

Les nå videre til vers 33: ”Dersom dere enda ikke lyder meg, men står meg imot, da vil jeg også stå dere imot i *vrede* [de sju siste plagene—Åpenbaringen 15:1], og tukte dere sju ganger mer for deres synder ... Jeg vil GJØRE DERES BYER TIL EN ØRKEN ... Men dere vil jeg spre blant hedningene.”

Gud vil fortsette å mangedoble tukten—korreksjonen—over folkene våre *helt til de vender seg bort fra de onde veiene sine—helt til de vender seg til veiene som fører til fred, lykke, velstand og alle gode ting!*

Hvor UTENKELIG!—at Skaperen vår må *tvinge* folkene våre til å bli lykkelige, til å ha fred, til å bli i stand til å *glede seg over* velstand, å overgi seg, å akseptere—ved eget valg—*evig liv* i rikelig velvære og GLEDE for all evighet!

Hvor UTENKELIG!—at menneskenaturen, som *ønsker* seg disse velsignelsene, i sin stahet har insistert på å gå den veien som avskjærer dem og *forårsaker* STRAFF—KORREKSJON—og deretter nekter å *la seg* korrigere før den er MANGEDOBELT *sjufold i intensitet!* Ja, sjufold—tre etterfølgende ganger!

Hvor STOR vår Gud er—og FOR EN KJÆRLIGHET Han uttrykker for folkene våre, ved tålmodig å tolerere og korrigere oss INNTIL vi aksepterer de grenseløse VELSIGNELSENE Hans!

Kapittel 14

Hva det er profetert skal hende, nå—med Amerika og Storbritannia

AKKURAT SOM GUD har gitt oss slike materielle velsignelser som *aldri før* har kommet til noen nasjon, vil Han nå, for å korrigere oss så vi kan glede oss over slike velsignelser, bringe over folkene våre slike nasjonale katastrofer som *aldri før* har rammet noen nasjon! Dette blir beskrevet i mange profetier!

DEN MEKTIGE PROFETIEN AV MIKA

Et viktig ytterligere bevis på identiteten til moderne Israel blir funnet i en fantastisk, detaljert og *veldig spesifikk* profeti som finnes i Mika 5: 6-14. Den tar spesielt for seg en "rest" av Israel—moderne Israel *i dag*—hvor enn de er. Den beskriver *rikdommen*, den velsignelsesrike dominansen blant nasjonene, og deretter i detalj, det kommende *fallet* til de amerikanske folkene og folkene som hører til Det britiske samveldet!

Merk: "Jakobs rest skal være midt blant mange folk [nasjoner] som dugg fra Herren, som en regnskur på urter, som ikke venter på noen og ikke håper på menneskenes barn" (vers 6). Husk at dugg og regnskurer er *absolutt nødvendig* for landbruksproduktivitet, og er et symbol på nasjonal VELSIGNELSE OG RIKDOM fra Gud.

Fortsett: "Jakobs rest skal være blant hedningefolkene, midt iblant mange folk, som en løve blant skogens dyr, som en ungløve

blant sauehjorder, som trår ned og river i stykker der hvor den farer fram, og det er ingen som redder” (vers 7).

Denne symbolismen beskriver igjen den *siste generasjonen* til Israel som en **STOR MAK**T—som en løve blant resten av jordas nasjoner.

”Må din hånd være høy over dine motstandere! Måtte alle dine fiender bli utryddet!” (vers 8). De **BLE** utryddet på begynnelsen av Guds førstefødselsvelsignelser over Amerika og Storbritannia, som startet rundt 1803, opp gjennom første og andre verdenskrig, og fram til vendepunktet med Koreakrigen på slutten av 1950.

Imidlertid, siden den tid har disse velsignelsene for sikkert blitt *tatt bort*—og verken Amerika eller Storbritannia har kommet ut på topp i noen betydningsfull trefning siden den tid!

Så denne profetien viser at *på akkurat den tida* som vi mottok Guds velsignelser, var vi til en veldig **VELSIGNELSE** for de andre nasjonene på jorda—for det er *våre folk* som har reddet de andre verdens nasjoner gang på gang gjennom Marshallplanen, Punkt Fireprogrammet, Alliansen for framgang, de hundrede av millionene skjæppene med hvete for India og andre nasjoner som sultet, osv. Hooverprogrammet sparte opp enorme matreservoarer etter første verdenskrig. Det reddet millioner i *andre* nasjoner fra hungersnød!

I oldtidshistorien sparte Josef opp hvete og mat og gjorde det tilgjengelig for andre. Josef i **MODERNE** tid gjorde det samme. **MEN**—vi er stivnakkede og opprørske mot Gud og Hans lov, mens vår gamle forfader, Josef, helhjertet tjente og adlød Gud.

Det er *våre folk* som har vært som en ”løve” blant de andre nasjonene på jorda—og som har *beskyttet* verdensfreden og stabiliteten for alt menneskelig liv på denne planeten, gjennom to store verdenskriger!

PLUTSELIG ØDELEGGELSE

Likevel sier Gud i denne detaljerte profetien: ”Og det skal skje på **DEN DAGEN**, sier Herren, at jeg vil utrydde alle de hester” [”krigshester” Moffat oversettelsen]—tanks, skip, raketter—”du har, og tilintetgjøre dine vogner. Jeg vil *utrydde byene* [med hydrogenbomber?] i ditt land og bryte ned alle dine festninger” (versene 9-10).

Gud sier at Han vil gjøre dette! Gud bestemmer over resultatet av kriger (Salmene 33:10-19).

Hvor klart kan det bli? Her identifiserer Gud de STØRSTE folkene på jorda som er de mest velstående og mest velsignelsesrike, de MEKTIGSTE—likevel, *på samme tid* som makta deres når høydepunktet sitt, ”bryter” Han plutselig ned stoltheten i styrken deres (se 3 Mosebok 26:19), *avskjærer* krigsgjennomføringene deres og ødelegger byene deres! Hvorfor?

Fordi, som profeten forklarer videre, vi har for mye ”trolldom” og for mange som ”spår av skyene”—falske prester—i landene våre, som nekter å preke budene og veiene til den levende Gud, med autoritet!

Derfor vil Gud straffe og *ødelegge oss—med mindre vi angrer*—like før den totale ødeleggelsen, som vil komme ”*over de hedningefolk* som ikke ville høre” (vers 14), og vil lede opp til denne begivenheten som vil finne sted helt på ENDEN av denne tidsalderen, og ved Jesus Kristus’ andre komme, denne gangen som kongenes Konge!

Det er ingen andre folk som ikke engang fjernt, oppfyller denne store profetien! Men det amerikanske folket og folkene fra Det britiske samveldet, oppfyller den presis!

Mens ”den styrke vi har vår stolthet i” fortsetter å bli BRUTT, mens britene fortsetter å miste de fremmede sjøportene og besittelsene sine rundt om i verden, mens Amerika signerer vekk eiendomsretten til Panama kanalen—kontrollen over denne viktige sjøporten—mens gullreservene våre blir ledet bort fra denne nasjonen, og forstyrrelser i været øker, representerer denne fokale profetien alene, et kjempemessig BEVIS på hvor dagens ”rest” av Israels folk er bosatt i dag!

STRAFF OVER ALLE NASJONER!

Nå vil det—ut fra Guds egne advarende profetier—bli gjort klart at denne største, mangedoblede *intensiteten* med korrektiv straff, vil komme over Storbritannia og Amerika—inkludert britiske folk i Samveldelandene. Og det vil slå dem ned, *først!*

Men de er ikke de eneste nasjonene som vil lide under katastrofer med korreksjon. Gud er også Skaperen av alle andre nasjoner! Gud er bekymret for de folkene og rasene som vi har kalt ”hedenske.” De også er mennesker. De er også skapt i Guds egen lignelse, med potensial å bli formet i Guds BILDE, åndelig

og karaktermessig! Gud sendte apostelen Paulus til de hedenske nasjonene!

Hele menneskeheten har gjort opprør mot, fornektet og vendt seg bort fra Gud og Hans veier! Det kan aldri bli fred på jorda før alle nasjoner vil ha blitt vendt til Gud og Hans veier, og bli styrt av den suverene regjeringen Hans!

Hele menneskeheten er akkurat nå inne i en malstrøm av raskt akselererende kriser, som markerer fullstendig tilintetgjørelse av denne verdens menneskebygde, sataninspirerte sivilisasjon.

Gud sier gjennom Jeremia: "Lyden når til jordens ende. For Herren har strid med folkene, *han går i rette med alt kjød*"—hvordan? Akkurat nå bringer programmet *Morgendagens verden* Guds *fredelige*, inntrengende bønn globalt, men verden, med unntagelse av spredte individer, tar ikke hensyn til *slik* "i rettegang." De neste ordene forteller oss HVORDAN Gud nå er i ferd med å gå i rette med menneskene: ..."De ugudelige overgir han til sverdet, sier Herren ... Se, ULYKKE går ut *fra folk til folk*. En svær storm reiser seg fra jordens ytterste ende" (Jeremia 25:31-32).

Gud vil bruke det nazifascistiske Europa til å straffe Storbritannia–Amerika. Deretter vil Han bruke de kommunistiske hordene til å slette ut det romerske Europa.

Vi entrer nå inn i en tid med verdensproblemer—fullstendig VERDENSKAOS! Det er kriger, strid og vold i Asia, Afrika, Sør Amerika—så vel som i Europa og Nord Amerika. Befolkningsekspløsjonen er en verdensvid trussel mot menneskelig eksistens. Kriminalitet, vold, sykdom, epidemier, ulikheter, fattigdom, skitt, elendighet, degenerasjon og lidelser—hjem søker ALLE nasjoner!

Men, som frelse blir gitt *først* til Israel, så blir også korrektiv straff!

DEN STORE TRENGSELEN VÅR

Legg merke til profetien til Jeremia:

"Så sier Herren: Vi hørte et rop av skrekk, det er frykt og ingen fred. Spør og se etter om en mann føder! Hvorfor ser jeg hver mann med hendene på sine hofter, lik en fødende kvinne? Og hvorfor er

alle ansikter blitt så bleke? Ve! Stor er den dagen, det er ingen som den. En TRENGSELSTID er det for Jakob” (Jeremia 30:5-7).

Husk—at da han overga førstefødselsretten til de to sønnene til Josef, Efra'im og Manasse (1 Mosebok 48:16), sa Jakob: "... de må kalles med MITT NAVN"—Efra'im og Manasse—som er Storbritannia og Amerika i dag. Dette forteller oss HVEM disse verste av alle nasjonale ulykker vil falle PÅ—på Storbritannia og Amerika.

Men når vil det skje? Ikke gå ut i fra at dette viser til noe som skjedde med Israel i eldgammel tid. Les videre og se NÅR denne profetien skal oppfylles!

Fortsett i Jeremia 30:7: "... En trengselstid er det for JAKOB. Men han skal bli frelst fra den." (Etter at han har lært lekse si I den!) Fortsett: "Og det skal skje på den dag, sier Herren, hæskarerenes Gud, da vil jeg bryte hans ÅK og ta det av din nakke [åket med slaveri]. Dine bånd vil jeg rive i stykker, og fremmede skal ikke lenger holde deg i trelldom. Og de skal tjene Herren sin Gud og David sin konge, som jeg vil oppreise for dem." (David, på tida for OPPSTANDELSEN—på tida for Kristus' TILBAKEKOMST!)

Så *tidspunktet* er akkurat like før Kristus' TILBAKEKOMSE—da Han kommer for å befri folkene våre—slik som Moses i eldgammel tid, befridde Israel fra slaveriet i Egypt.

JESUS FORUTSA DET!

Andre profetier snakker om denne samme tida med større nasjonale ulykker enn tidligere. Den sentrale profetien i Det nye testamentet, er den om Jesus på Oljeberget—som er nedtegnet i Matteus 24, Markus 13 og Lukas 21.

Apostlene hadde spurt Jesus privat om NÅR Hans andre komme ville bli—og om SLUTTEN på *denne* verden og begynnelsen på den lykkelige morgendagens verden. Jesus svarte at når det originale evangeliet Hans om Guds Rike ville bli forkynt over hele jorda som et vitnesbyrd for alle nasjoner (Matteus 24:14), ville det være TEGNET som vi kunne vite at dette da er veldig NÆR. Men hva ellers—like før Hans komme?

Jesus fortsatte: "For da skal det bli en TRENGSEL SÅ STOR som det ikke har vært fra verdens begynnelse til nå, og heller ikke mer skal bli! Og dersom ikke de dager ble forkortet, da ville intet

kjød bli frelst! Men for de utvalgte skyld skal de dager bli forkortet" (Matteus 24:21-22).

Her blir den verste perioden i historien med ULYKKER—TRENGSEL, som noensinne har vært eller skal bli, beskrevet. Jeremia beskriver det som "En trengselstid for Jakob," og så stor at "det er ingen som den."

Daniel beskriver den samme verste perioden med problemer i historien. Da Daniel snakket om en tid, nå i den umiddelbare framtida vår, forutsa han: "På den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten [erkeengelen] som verner om ditt folks barn. Det skal komme en TRENGSELSTID som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid" (Daniel 12:1).

Dette er den samme *mest intense straffen* som kommer over Storbritannia og Amerika. Og NÅR? Fortsett i det samme verset: "Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst [fra denne slavebindende trengselen] som finnes oppskrevet i boken. Og de mange som sover i jordens muld, skal våkne opp [OPPSTANDELSEN], noen til evig liv ..." (versene 1-2).

Tida er like før OPPSTANDELSEN av de rettferdige, ved Kristus' komme. På samme måten som Moses befridde det gamle Israel fra slaveriet i Egypt, slik kommer KRISTUS for å befri dagens Storbritannia og Amerika fra det nå nær forestående *babylonske* slaveriet. (Se 5 Mosebok 18:15; Apostlenes gjerninger 7:37; Jeremia 23:5-8).

Jeremia beskriver det som et "ÅK" på nakken til folkene våre. FRA HVEM kommer dette slaveriets "ÅK"? Jesaja forteller oss det!

I vers 1 av Jesaja 47 blir det profetiske budskapet rettet til Babylons *datter*. Ikke til Babylon i gamle dager. Ikke til Nebukadnesars Babylon 600 år før Kristus—men en DATTER av Babylon, nå, i det tjuende århundre. I profetiene betyr en kvinne, eller en datter, en KIRKE—en religiøs organisasjon.

Denne spesielle "damen" i denne profetien blir framstilt som en uanstendig hore og "rikenes dronning." Dette er en stor KIRKE som styrer over nasjonene. Dette *samme* moderne "kvinnelige" Babylon er også beskrevet i det 17de kapittelet i Åpenbaringsboken—der hun blir kalt den "store skjøgen" som sitter på, og styrer over "mange vann," som i vers 15 blir tolket som "folk og skarer og nasjoner og tungemål." Navnet hennes blir nærmere angitt som "en hemmelighet: Babylon, den store,

mor til skjøgene og stygghetene på jorda" [vers 5]. Med andre ord, den babylonske mysteriereligionen—den samme religionen som Babylon i eldgamle tider hadde—men som nå har vokst seg STOR og som styrer over mange land med forskjellige språk.

KONGEDØMMENE som hun styrte over ble kalt "Det hellige romerske riket" fra 554 e. Kr til 1814, kort gjenopplivet av Mussolini og som SNART vil ha en siste og endelige "oppstandelse" ved en politisk-militær union av ti i Europa (Åpenbaringen 17:8-14).

Og på den TIDA denne "store skjøgen" sitter overskrevs det politisk-militære "dyret," vil de kjempe i krig mot den herliggjorte KRISTUS ved Hans andre komme (Åpenbaringen 17:14).

Nå tilbake til Jesaja 47. Gud sier til denne elskerinnen til kongedømmene: "Jeg var vred på mitt folk [Israel-Storbritannia-Amerika], jeg vanhelliget min arv og ga dem *i din hånd* [i slave-riets pine]. Du viste dem ikke barmhjertighet. Selv på oldingen lot du ditt åk tynge hårdt" (vers 6).

SLAVERIETS ÅK vil bli lagt på De forente stater og Storbritannia uten barmhjertighet, av de kommende europeiske forente stater! Det har allerede startet gjennom det økonomiske Fellesmarkedet, og det nylig iverksatte EMS (European Monetary System)—[europeisk valutasamarbeid]. Dets lederne snakker stadig om en POLITISK union—som også betyr, militær. Så langt har de vært ute av stand til å bringe fram en fullstendig politisk union. Dette vil bli gjort mulig ved "vennetjenester" fra Vatikanet, som alene kan bli symbolet på et samhold, som de kan se opp til. To paver har allerede tilbudt "vennetjenestene" sine til en slik union.

Profetiene sier det ikke bokstavelig, men etter all sannsynlighet, ved nåværende indikasjoner, vil hodet for denne nye VERDENSMAKTA være sentralt i Europa. Og den vil framskynde tredje verdenskrig. Og denne gangen vil det tillates at den lykkes!

Mange av de gamle assyrerne emigrerte NORDVEST fra det gamle landet sitt sør for Kaspiahavet—og bosatte seg sentralt i Europa, akkurat som Israels hus emigrerte fra landet der de var i fangenskap, til kystlandene i nordvest Europa. Så når du leser om Assyria i profetiene og det angår I DAG, viser de til sentral Europa!

Så historien gjentar seg! Det var gamle Assyria som invaderte Israels hus, og brakte dem ut av Samaria og inn i assyrernes eget land.

Og hvor er de gamle BABYLONERNE i dag—kaldeerne? De emigrerte vestover og bosatte seg i ITALIA. Religionen deres var den assyrisk-babylonske MYSTERIE religionen. Det vil komme som en dramatisk, ærefryktinggytende, sjokkerende overraskelse når verden lærer at det var den ene Simon, trollmannen fra Samaria, som levde på de originale apostlenes tid, lederen av den BABYLONSKE MYSTERIE religionen, som bærer tittelen PATER eller PETER, som betyr PAPA, som i virkeligheten tok til seg NAVNET til Kristus og det kristne prinsippet med NÅDE, som han vendte om til LISENS til å gjøre slutt på GUDS LOV (Judas 4), og startet det som i dag blir kalt "kristendom." Hvor forbløffet verden vil bli når den oppdager at den IKKE er, og aldri var, en utvekst av GUDS KIRKE som ble grunnlagt av Kristus og apostlene Hans!

Denne viten vil snart briste over en vantro verden som en BOMBE! Folk vil bli SJOKKERTE over å lære hvordan de har blitt FORFØRT! Når Guds tid kommer, vil "nyhetsbomben" eksplodere!

HVA ER DEN STORE TRENGSELEN?

Nå blir det smertefullt klart! Den store trengselen *er* denne sju-fold mer intense straffen med korreksjon, som Gud nå snart vil la komme over Storbritannia–Amerika!

Legg merke til noen få korte utdrag fra Esekiels beskrivelse av den!

"Tredjedelen av deg skal dø av pest og fortæres av sult midt i deg. Tredjedelen skal falle for sverd rundt omkring deg. Tredjedelen [resten] vil jeg spre for alle vinder [slaveri] og forfølge med draget sverd. Og MIN VREDE skal bli tømt ut. Jeg vil stille MIN HARME [de siste PLAGER] på dem og ta hevn. *De skal kjenne* at jeg, Herren, har talt i min nidkjærhet, når jeg uttømmer min harme på dem" (Esekiel 5:12-13).

Videre: "Hvor dere så bor, skal BYENE ødelegges" (Esekiel 6:6). Dette kunne aldri ha skjedd før hydrogenbomben! Byer som blir lagt fullstendig ØDE. ALLE sammen—"hvor dere så bor."

FØRST, TØRKE—HUNGERSNØD

La nå profeten Joel legge til mer.

Joels profeti var for en fjern, fjern framtid—versene 1-3 i kapittel 1. Deretter viser han til en plage av forskjellig slags gresshopper, som vil fortære frukt og matavlingene—og ta barken av frukttrærne. ”Mine vintrær har de ødelagt, mine fikentrær har de knekket [קִיץ: tatt av barken]—de er avplukket og bare, deres grener er hvite” (Joel 1:7).

Fortsett—nå følger overveldende TØRKE: ”Marken er lagt øde, jorden sørger. For kornet er ødelagt, mosten er tørket inn, oljen er svunnet bort ... markens grøde, er gått tapt ... hvert tre på marken er tørket bort. Ja, all fryd er forsvunnet fra menneskenes barn” (versene 10-12). Dette vil skje like før de fryktelige plagene på ”HERREND DAG” (versene 14-15).

Fortsett med profetien: ”Såkornet er tørket bort under mulden som dekker det. Forrådshusene er ødelagt. Låvene er nedbrutt, for kornet er utskjemt. Hvor buskapen rauter! Bølingene streifer skremt omkring, for det finnes ikke beite. Også saudeflokken må lide. Til deg, HERRE, roper jeg! For ild [brennende sol] har fortært beitene i ødemarken, flammer har forbrent alle markens trær. Også markens ville dyr stønner opp til deg, for bekkene er uttørket...” (versene 17-20).

**DERETTER—MILITÆR INVASJON
OG NEDERLAG!**

Deretter i tidsordenen, kommer varsel om KRIG, som begynner i kapittel 2: ”Blås i basun på Sion! [varsel om KRIG]. Blås alarm på mitt hellige berg! La alle som er i landet *beve*. For HERRENS DAG kommer—den er nær” (vers 1).

”Men selv nå, sier Herren, vend om til meg av hele deres hjerte, med faste og gråt og klage. Sønderriv hjertet, ikke klærne! Vend om til Herren, deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunn, og han angrer det onde” (versene 12-13).

TIL SLUTT!—ANGER I TRENGSELEN!

Når Gud legger til disse gjentatte SJUFOLD mer INTENSE straffene med korrigering på folkene våre—når rikdommen, velstanden,

landet deres—førstefødselsretten og alt de eide og satte sin lit til, har blitt TATT BORT FRA DEM—da vil de TIL SLUTT bli ydmyket og vil rope ut til Gud om barmhjertighet og befrielse!

Akkurat nå blir GUDS ADVARENDE BUDSKAP om denne skremmende største trengselen noensinne i historien TUNDRET over programmet *Morgendagens Verden* til ALLE DELER AV VERDEN —som et vitne! Rundt to og en halv millioner leser det i *Den Enkle Sannhet*!

Vi bare vet så altfor godt at mesteparten av folkene ikke vil ta hensyn til det! Vi er takknemlige for at Gud legger det på hjertet til noen få tusen hvert år til å LYTTE og å ta det alvorlig—til å ANGRE og komme til Gud gjennom Jesus Kristus som Frelser.

Ja, noen få tusen hvert år—tusener så VERDIFULLE at det ikke kan beregnes! Men IKKE folket som helhet betraktet. Ikke NÅ!

Vi vet godt at den virkelige INNHØSTINGEGN fra arbeidet vårt i GUDS ARBEID med å forberede veien for Kristus komme, IKKE er NÅ! Men når alt det disse folkene har, har blitt tatt fra dem—når de er slaver i fremmede land—når de blir behandlet grusomt, slått, ubarmhjertig og til og med vil lide som martyrer og bli drept—DA VIL millioner av disse som fortsatt er i livet, rope ut til Gud—VIL angre—VIL vende om for å leve Guds VEL. Det er når den VIRKELIGE INNHØSTINGEN FRA DETTE NÅVÆRENDE ARBEIDET TIL GUD vil bli høstet.

Da vil millioner huske at de hørte Kristus' SANNE budskap over *Morgendagens Verden*—eller leste det i *Den Enkle Sannhet*!

Da vil de si: "Det var virkelig det sanne budskapet som ble sendt fra Gud!" Mange vil ta lett på det nå—akkurat slik som israelittene i gammel tid tok Guds budskap gjennom profetene sine. Men når disse tingene virkelig SKJER—når folk innser at INGEN ANDRE har advart dem—da vil de VITE akkurat HVEM som er de virkelig FALSKE profetene i dag! Da vil de VITE hva som er Guds sannhet!

Den sørgelige, sørgelige tragedien med det er! Forståelsen av dette vil komme FOR SENT til å redde *mange* av dem fra denne gjentatte *sjufold* intense straffen! MEN, for millioner, *ikke* for sent for frelsen deres—for Guds GAVE med EVIG LIV!

MILLIONER ENDELIG OMVENDT

Legg merke til profetiene om dette! Vend tilbake et øyeblikk til Jeremias profeti. Det 30de kapittelet som jeg siterte fra, ender

med disse ordene: "... I de *siste dager* skal dere forstå det." Profetien er for VÅR TID, nå!

Les videre i kapittel 31: "På den tid, sier Herren, vil jeg være alle Israels ætters Gud, og de skal være mitt folk. Så sier Herren: Det folket som har unnkommet fra sverdet [de som fortsatt er i live], har funnet nåde i ørkenen. Jeg vil gå og føre Israel til ro." Eller som det står i RSV: "... da Israel *søkte* etter ro, viste Herren seg for ham fra langt borte." Eller, som det står i Moffat oversettelsen: "... De som overlever sverdet skal finne nåde i fangehullet." Det betyr i fangenskap og i slaveri!

Fortsett: "Enda en gang vil jeg bygge deg opp, og du skal bli bygd opp igjen, du jomfru, Israel! Enda en gang skal du pryde deg med dine trommer og gå ut i dansen med de glade ... Med gråt skal de komme og med ydmyke bønner, og jeg vil lede dem. Jeg vil føre dem til rennende bekker *på en jevn vei* [Guds lov], hvor de ikke skal snuble. For jeg skal være en far for Israel, og Efra'im er min førstefødte [innehaveren av førstefødselsretten]. Hør Herrens ord, alle folk! Forkynn det til de fjerne kyster og si: Han som spredte Israel, skal samle det og vokte det, som en hyrde vokter sin hjord" (Jeremia 31:4, 9-10).

Senere var Jeremia inspirert til å skrive: "I de dager og på den tid, sier Herren, skal Israels barn komme, de og Judas barn sammen. De skal gå og gråte, og Herren sin Gud skal de søke. De skal spørre etter veien til Sion, hit er deres åsyn vendt: Kom og gi dere til Herren ved en evig pakt [den NYE PAKT], SOM IKKE BLIR GLEMT! FORTAPTE FÅR VAR MITT FOLK. Deres hyrder [bekjennende kristne prester] hadde ført dem vill ..." (Jeremia 50: 4-6).

Senere i dette kapittelet står det: "I de dager og på den tid, sier Herren, skal de lete etter Israels misgjerning, men den skal ikke være til, og etter Judas synder, men de skal ikke finnes, for jeg vil tilgi dem som jeg lar bli tilbake [lar bli tilbake som en rest]" (vers 20).

HOSEA OPPSUMMERER DET

Hele dette løpet med Israels opprør mot RETTE VEIER, at Gud drev dem ut, skilte seg fra dem, holdt tilbake gaven med førstefødselsretten i 2520 år—og om Israels endelige befrielse *etter* tilføyselsen av de tre sjufold mer *intense* straffene med korreksjon—blir oppsummert av profeten Hosea.

Men Hosea er også svært konsis, direkte og uttrykkelig i den detaljerte beskrivelsen av Storbritannia–Amerikas nasjonale HOOLDNING akkurat nå!

For å bildeleggjøre hele dette løpet med ekteskapsbrudd, fornektelse, tilbakeholdelse av velsignelser, *ekstrem* korreksjon, og til slutt oppvåkningen av Israel, beordret Gud profeten å gifte seg med en horkvinne—for å være et bilde på hva Israel var til Gud. Hun fødte ham en sønn. Gud instruerte Hosea til å kalle sønnen *Jisre'el*, som betyr "*Gud vil spre*." For Gud sa: "... vil jeg ... gjøre ende på kongedømmet i Israels hus ... jeg bryter sønder Israels bue i Jisre'els dal" (Hosea 1:4-5). Kongedømmet—regjeringen—opphørte ved det assyriske fangenskapet—721-718 f. Kr.

Hoseas horehustru ble gravid igjen, og fødte en datter. Gud instruerte at hun skulle kalles "*Lo-Ruhama*," som betyr "*den som ikke får miskunn*" for Gud sa: ... jeg vil ikke mer miskunne meg over Israels hus, så jeg skulle tilgi dem" (vers 6).

Senere fikk denne uanstendige hustruen en annen sønn. "Kall ham *Lo-Ammi* [betyr "*ikke mitt folk*"]!" sa Gud. "For dere er ikke mitt folk, og jeg vil ikke tilhøre dere" (vers 9).

ENNÅ Å FINNE SANNE RIKDOMMER

"Men likevel," fortsatte Herren, "skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke lar seg måle eller telle. Og det skal skje: På det stedet hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk!—skal det bli sagt til dem: Den levende Guds barn! Og Judas barn [jødene] og Israels barn ["De ti tapte stammene"] skal fylke seg sammen og ta seg én høvding og dra opp over landet [bli spredd langt ut over landet sitt—Moffat oversettelsen]. For stor er Jisre'els dag" (Hosea 1:10-11).

Der, i korthet, er en beskrivelse av hele løpet om hvordan Gud vil befatte seg med Israel. I dag sier folkene våre at de IKKE er "Israel." Det er, IKKE Guds folk! De tror at jødene, og *bare* jødene, er Israel. Men veldig snart nå, vil de få VITE identiteten sin. Tusenvis vil lære det fra akkurat denne boka som du leser nå. MILLIONER vil lære det ved Kristus tilbakekomst!

I Hosea 2, sier Gud med hensyn til at vi nå har fått i eie disse uforlignelige RIKDOMMENE fra førstefødselsløftet: "Hun skjønnte

ikke at det var jeg som gav henne kornet og mosten og oljen, og at det var jeg som gav henne sølv og gull i MENGDEVIS—som de brukte til Ba'al. Derfor vil jeg TA TILBAKE mitt korn i skurtiden, og min most i frukthøstens tid. Jeg vil ta bort min ull og mitt lin, som tjener til å skjule hennes nakenhet [hennes SYND]" (versene 8-9).

Men til slutt, når korreksjonen blir INTENS nok, *vil* folkene våre *innrømme sine overtreddelser*, VIL ANGRE, VIL SØKE SIN GUD!

GUDS FOLK—TIL SLUTT!

"Og det skal bli på den dagen, sier Herren, at du skal rope: *Min mann!* Du skal ikke mer rope til meg: *Min Ba'al!* (vers 16).

Og, konkluderer dette andre kapittelet: "Jeg vil miskunne meg over Lo-Ruhamah, og jeg vil si til Lo-Ammi: *Du er mitt folk!*—og de skal svare: MIN GUD!"

Deretter begynner GUDS BUDSKAP TIL FOLKENE VÅRE I DAG—spesielt til det britiske folk!

"Hør Herrens ord, dere Israels barn! [dere folk i Det britiske samveldet og De forente stater!] For Herren har sak med dem som bor i landet, fordi det ingen sannhet og ingen kjærlighet og *ingen gudskunnskap finnes i landet*. De sverger og lyver, myrder og stjeler og driver hor. De farer fram med vold, og mord følger på mord. Derfor skal landet [Amerika og Storbritannia] visne, og alle de som bor der, skal vansmekte ..." (Hosea 4:1-3).

Til dagens prester i kirkene i Storbritannia og Amerika, sier Gud: "Mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, forkaster jeg deg, så du ikke skal tjene meg som prest. Du glemte *din Guds lov*, derfor vil jeg også glemme dine barn. Jo flere de ble, dess mer syndet de mot meg. Deres ære vil jeg skifte om til skam" (versene 6-7).

Når Han snakker om den kommende mangedoblede INTENSITETEN av den korrigerende STRAFFEN, sier Gud: "... I sin trengsel *skal de søke meg med alvor*" (Hosea 5:15).

TIL STORBRITANNIA I DAG!

Når Han snakker om det moderne Storbritannia, sier Gud: "Israel [Storbritannia] er så sannelig STA som ei gjenstridig kvige; hvordan kan Herren gi dem mat nå ...?" (Hosea 4:16,

Moffat oversettelsen). Gud "gir mat" til folkene Sine i dag gjennom ORDET.

SITT—EVANGELIET OM GUDS RIKE—ADVARSELEN om hva som veldig snart vil komme! Den britiske regjeringen *ville ikke tillate* noen kringkastingsfasiliteter innen dens jurisdiksjon som kunne bli brukt av Guds tjenere til å erklære GUDS BUDSKAP OM DENNE TIMEN til det britiske folk!

Men Gud var fast bestemt på å få budskapet sitt ut til britene!

Så, den første uka i 1953 begynte Guds budskap å komme inn i Storbritannia *fra Europa*—da programmet *Morgendagens Verden* begynte å komme ut fra den superkraftige stemmen til Radio Luxemburg!

Da Radio Luxemburg ikke lenger var effektiv for dette budskapet, oppreiste Gud kringkastingsstasjoner på SKIP, SOM HADDE ANKRET OPP AKKURAT UTENFOR STORBRITANNIAS JURISDIKSJON. *Morgendagens Verden* TUNDRET DAGLIG ut over hele Storbritannia, fra SJU av disse skipene. Det var ikke illegalt. De brøt ingen menneskelige lover. De forkynte trofast *Guds* LOV! Men britiske myndigheter kalte dem misvisende for "piratskip." Men de var IKKE pirater. De var ikke marodører. De invaderte ikke land og plyndret eller stjal. De skadet ingen!

Men de fleste MENNESKELIGE regjeringer ville like å KONTROLLERE hva FOLKENE deres hører eller ikke hører! De ønsker å KONTROLLERE tenkingen din for deg!

Den britiske regjeringen og den nasjonale kirken av England ville LEGALISERE den avskyelige perversiteten med homoseksualitet! De ville OVERSEAVSKYLIGE SNDER, men ingen dør på innsiden av UK er åpen for å kringkaste GUDS BUDSKAP!

Men Gud FIKK gitt budskapet Sitt til Storbritannia.

GUD SA DET! GUD GJORDE DET!

Gud har sagt: "For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbart sine skjulte råd for sine tjenere profetene" (Amos 3:7). Og verset for dette: "Eller blåser noen i basun i en by uten at folket skjelder?"

Gud har sagt, I BIBELEN DIN, at Han ville advare folket Sitt Efra'im/STORBRITANNIA. Han har forutsagt: "Efra'im skal bli til

en ørken på straffens dag [og Storbritannia styrer raskt mot den profeterte ødeleggelsen nå]. Blant Israels stammer *har jeg kunngjort* det som sikkert vil skje” (Hosea 5:9).

Angående Storbritannia og Amerika sa Gud også: ”Efra’im blander seg med folkene. Efra’im er blitt en kake som ikke er vendt [halvstekt]. Fremmede har fortært hans kraft, men han vet det ikke. Hans hår er alt gråsprenget, men han vet det ikke. Israels stolthet vitner mot ham like i hans ansikt. Men han vender ikke om til Herren sin Gud og søker ham ikke tross alt dette. Efra’im er blitt som en enfoldig due, uten forstand. De kaller på Egypt, de går til Assur [Tyskland]. Så snart de går vil jeg spenne nettet mitt over dem. Jeg drar dem ned som himmelens fugler. *Jeg vil tukte dem, SOM DET ALLEREDE ER FORKYNT FOR DERES MENIGHET*”—fra den kringkastede advarselen i *Morgendagens Verden!* (Hosea 7:8-12).

Ja, Gud sa for lenge siden at Han ville FÅ ADVARSELEN til å bli hørt i Storbritannia. Selv om Han måtte gjøre det FRA UTENFOR STORBRITANNIAS JURISDIKSJON, handlet Gud mirakuløst for å få budskapet Sitt tordnet inn i hele Storbritannia.

Storbritannia har blitt advart!

Og den britiske regjeringen har INGEN MAKT uansett til å forhindre den *mangedoblede* INTENSITETEN med korrektiv STRAFF, som blir forårsaket av en kjærlig Gud og som vil ramme dem!

GUDS HENSIKT SKAL STÅ VED MAKT!

DE VIL FORSTÅ!

En dag vil folk våkne opp og INNSE at dette er GUDS Arbeid!

Om britisk kirkelighet, sier Gud: ”Efra’im er bundet til avgudsbilder. LA HAM FARE! Deres rus er forbi. Utukt har deres skjold drevet. Høyt har de *elsket det som skammelig er*. Et stormvær griper dem med sine vinger, og de skal bli til skamme med sine offer” (Hosea 4:17-19).

Gud sier: ”jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted, *inntil* de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn. I sin trengsel skal de søke meg med alvor. Kom, la oss vende om til Herren! For det er han som har revet i stykker, men han vil også lege oss. Han slo, men han vil også forbinde oss. Han vil gjøre oss levende etter to dager. På den tredje dag vil han oppreise oss, og vi skal leve for

hans åsyn" (Hosea 5:15-6:2). Den kommende store trengselen vil sannsynligvis vare rundt 2 ½ år—"Herrens Dag" rundt et år—deretter kommer OPPSTANDELSEN og Kristus' andre komme!

Hele Hoseas bok inneholder et veldig sterkt budskap og advarsel til DAGENS BRITISKE FOLK!

DU KAN UNNSLIPPE DENNE STRAFFEN!

Gud advarer oss gjennom profetier at syndene våre øker raskt. Og nå er *dagen for regnskap* her! Fremmede sverd har alltid angrepet oss. I denne fryktelige, ærefryktinngytende atomalderen, vil den tredje verdenskrigen *starte* med kjernefysiske ødeleggelser som blir sluppet løs på London, Birmingham, Manchester, Liverpool, New York, Washington, Philadelphia, Detroit, Chicago og Pittsburgh uten advarsel! Må Gud hjelpe nasjonene våre å våkne opp før det er for sent!

Ja, vi er Guds utvalgte folk, ISRAEL! *Tenk etter hva det betyr!* Utvalgt, ikke for å ha fordeler mens vi trosser vår Gud, men utvalgt til en TJENESTE som vi har feilet med å utføre.

Vi skulle rope av glede ved oppdagelsen av den sanne identiteten vår—og vi skulle bli brakt til ANGER—og til å VENDE OM TIL GUD—og gå tilbake til denne kampen over radio og med det trykte ord for å ADVARE folkene våre, og å kalle på Gud i VIRKELIG hjerteskjærende bønn for guddommelig befrielse.

Den sjufold INTENSE straffen som nå snart vil komme over det amerikanske og britiske folk, er simpelthen den STORE TRENGSELEN som er profetert! Det vil bli den frykteligste, mest intense STRAFFEN, og mest intense tida med ULYKKER, som noe folk noensinne har opplevd!

Likevel trenger DU ikke å oppleve det.

Denne fryktelige strenge STRAFFEN er simpelthen KORREKSJONEN som er nødvendig på grunn av folkene våre, for å bringe dem til de livets veier som vil forårsake ønskede velsignelser i stedet for forferdelige forbannelser. Det er KORRIGERING—for folkenes BESTE!

SOM GUD LEVER, denne straffen vil snart slå til! Denne boka har gitt ADVARSELEN fra Gud og Ordet Hans!

Vil US og de Britiske nasjoner ENSE dette? De kunne fortsatt forhindre denne kolossale nasjonale tragedien, HVIS de ville!

Men hvis *du—du* som nå leser dette, *du* som enkeltindivid—frivillig vil bli korrigert før Gud lar denne ubeskrivelige, forferdelige tuktelser slå til; hvis *DU* virkelig *ANGRER*, og innser *HVOR FRYKTELIG GALT du* har handlet; hvis du kan se deg selv slik som du virkelig er—som en opprørsrsk uriktig, ond person; og hvis du kan *OVERGI DEG* til den kjærlige, barmhjertige og *ALLMEKTIGE GUD*—og gjøre det til en *UBETINGET* overgivelse, og komme til Den allmechtige Gud gjennom den levende Jesus Kristus som din personlige Frelser—da skal *INGEN PLAGER* komme nær deg! (Salmene 91:8-11), men du skal bli regnet verdig til å unnsnippe alle disse fryktelige tingene og *STÅ* foran Kristus når Han kommer tilbake (Lukas 21:35-36).

De som er i Kristus sanne legeme, skal bli tatt til et sted i *SIKKERHET* til denne trengselen er over (Åpenbaringen 3:10-11, gjelder de som er trofaste i *GUDS ARBEID* som nå går ut til verden; Åpenbaringen 12:14; Jesaja 26:20).

Men *du* må ta din egen avgjørelse—å neglisjere og gjøre det, er å ha *tatt* den *GALE* avgjørelsen!

Vi vet bare så altfor godt at folk flest vil ta lett på denne *ALVORIGE ADVARSELEN*—skyve den ut av sinnet—og øyeblikkelig vende seg til andre interesser som er *uviktige* ved sammenligning! Det er grunnen til at en kjærlig, rettferdig, allvitende, *ALLMEKTIG GUD* vil *ta fra dem* disse uviktige motinteressene, og ta i bruk en slik intens *KORREKSJON* at de endelig *skal* komme til fornuft, og vende seg til Ham og Hans *VEI* som vil bringe dem evig lykke og rikelige velsignelser!

Men *DU behøver ikke* lide under denne intensiverte korreksjonen, som er større enn noen trengsel som menneskeheten noensinne har lidd under.

Ved Guds ledelse og autoritet, har jeg lagt *SANNHETEN* fram for deg! Å neglisjere den vil være mer tragisk enn du kan forestille deg! Å gi akt på den vil bringe velsignelser, lykke og *ÆRE* som ikke kan beskrives!

Avgjørelsen er nå *DERES*!

Tillegg

Ved J. Tim Thompson

Siden 1980, har statistikkene som Herbert Armstrong brukte for å illustrere nedgangen i Israels makt forandret seg dramatisk, og lagt til enda mer virkning av tesene til herr Armstrong. Under blir paragrafene fra side 154 til 156 sitert, med de oppdaterte statistikkene som følgende:

Verdens oljeproduksjon var nesten 3 800 millioner fat i 1950. Av dette produserte De forente stater *alene*, mer enn halvparten—nesten 52%. Det britiske samveldet og De forente stater produserte til sammen 60% av råoljen, noe som ikke inkluderte de enorme utenlandske investeringene våre. Men i 1966—det skjebnesvangre året da Det britiske kolonikontoret stengte dørene sine, og dermed markerte den offisielle døden til Det britiske imperiet—hadde disse 60% av verdens råoljeproduksjon blitt redusert til 32%.

I 1997 var nedgangen til og med *mer* innlysende, da De forente staters oljeproduksjon hadde falt til 11,1% og Det forente kongerikets produksjon av den globale oljeproduksjonen hadde falt til 3,7%. I 1999 fant Amerika seg selv i den *farlige* stillingen at de var avhengige av fremmede for 60% av den vitale oljeforsyningen sin.

Storbritannia og Amerika utvant 1 ½ ganger så mye kull som alle andre nasjoner til sammen. Men i 1966 hadde vår del krympet til mindre enn en tredjedel av verdensproduksjonen—30,9%!

I 1997 var kullproduksjonen i US nede i 24,1% av verdens total, og UK hadde redusert kulldepotene sine så dramatisk, at de i 1997 måtte *importere* 20 metertonn med mager kull.

Det britiske samveldet og Amerika produserte tre fjerdedeler av verdens stål i 1950—De forente stater alene produserte nesten 60% eller 105 200 000 short tons i 1951. Vi produserte 1 ½ ganger så mye råjern som alle andre nasjoner til sammen.

I 1966 hadde denne basisindeksen på velstand rast ned til en tredjedel (33,6%) av stålproduksjonen, og kun 17,8% (en sjettedel) av råjernsproduksjonen.

Verdensproduksjonen av stål var 795 millioner tonn i 1997, hvorav US produserte kun 98 millioner tonn, eller 12,4%, og UK produserte 18 millioner tonn, eller 2,3% av verdenstotalt. Verdens produksjon av råjern var totalt 549 millioner tonn i 1997. Amerika produserte 50 millioner tonn råjern i 1997 med en elendig 9,1% del av verdensproduksjonen, mens Storbritannias produksjon samme år hadde falt til bare 13 millioner tonn, eller 2,4% av verdens råjernsproduksjon.

Vi hadde nesten 95% av verdens nikkel (hovedsakelig i Canada); 80% av verdens aluminium; og 75% av sinken. Men hvordan rangerte vi i 1966? Bare 3,6% av verdens nikkel; 40,2% av dens aluminium; og 12,4% av dens sink.

Ifølge US Geologisk Kartlegging i 1997, sto De forente stater og UK for 0% av verdens nikkelutvinning—de hadde *ingen nikkelproduksjon i det hele tatt*—selv om Amerika hadde en ynkelig produksjon på 1 330 metertonn nikkel, eller 0,1% av verdensproduksjonen. I 1997 sto US for 16,8% av aluminiumproduksjonen, og UK produserte bare 1,1%. Produksjonen av sinkerts i Amerika (hovedsakelig i Alaska), falt til 8,5% av verdens total i 1997, og UK var ikke lenger en gang *nevnt* som et sinkproduserende land.

I 1950 dominerte Det britiske samveldet fullstendig produksjonen av kromitt (fra Sør Afrika). Storbritannia og Amerika produserte til sammen to tredjedeler av verdens gummi, og dominerte produksjonen av verdens kobber, bly, bauxitt og andre verdifulle metaller. Men i 1966 produserte vi bare 2,3% av verdens kromitt, 23,4% av dens kobber, 9,9% av dens bly, ikke noe tinn, og 6,3% av dens bauxitt.

I 1997 produserte Amerika og Det forente kongeriket ikke noe kromittmalm, mens Sør Afrika (som ikke lenger er en del

av Det britiske imperiet) fortsatt dominerte verdensproduksjonen med 46,2% av den totale verdensproduksjon. Storbritannia og Amerika produserer ikke noe gummi mer, og US Geografisk Kartlegging fra 1997 sier at 95% av verdens naturgummi blir produsert i Asia, 4% i Afrika, og 1% i Sentral og Sør Amerika. I 1997 hadde produksjonen av koppermalm i De forente stater svunnet inn til 17% av verdens forsyninger. Mens US utvinning av bly økte fra 1993 til 1997 til en høyde av 15,2% av verdensproduksjonen, forble både tinn og bauxitt mindre enn 1% av verdens samlede antall.

Det britiske samveldet produserte to tredjedeler av verdens gull—rundt £266 000000 (\$642 millioner) i 1950—mens De forente stater hadde tre ganger så mye gullreserver som resten av verden til sammen. Men i 1966 hadde US' gullreserver blitt tappet så mye at dollaren var i store vanskeligheter.

I 1997 utvant US 14,8% av verdens gullproduksjon. Det forente kongeriket produserte ikke noe gull, og måtte kjøpe alt fra utenlandske kilder. I 1965 ble kravene for gullreserver for US Føderale Reserver depositum obligasjoner fjernet. Denne svikfulle manipulasjonen åpnet veien for døden til Bretton Woods valutasystem den 15de august 1971, da Richard Nixon, som da var president, avsluttet den amerikanske gullstandarden og nektet å løse inn oversjøiske dollar med gull. Etter oljekrisene i 1974 og 1979 begynte gullet en spekulativ stigning som fortsatte til det nådde en høyde, for en kort tid, på \$970 per unse i januar 1980. På slutten av 1990 åra falt gullet til \$253,50, som var det laveste på 20 år, noe som fikk sentralbankene i mange land til å selge unna gullreservene sine. Storbritannia—som blir beskrevet i Hosea 7:11 som "en enfoldig due uten forstand"—solgte mer enn halvparten av gullreservene sine i 1999, og iscenesatte sammen med resten av verden, *tap av tillit* til og framtidig KOLLAPS av menneskenes papirpengesystem.

Vi produserte og utnyttet to tredjedeler av verdens produksjon av elektrisitet—De forente stater produserte 283 tusen millioner kilowattimer i 1948, og Det forente kongeriket og Canada overgikk Russland, Tyskland og Frankrike til sammen. Men i 1966 produserte vi bare 20,1%!

I 1997 var verdensproduksjonen av elektrisitet 26 061 *billio-*ner wattimer, mens De forente stater produserte 3 159 billioner

wattimer eller omtrent 12% av verdens elektrisitetsforbruk. Det forente kongeriket produserte 355 billioner wattimer, omtrent 1,4% av verdens elektrisitetsproduksjon.

Storbritannia og De forente stater *eide* godt over halvparten av verdens handelsflåte tonnasje. Men i 1966 eide de bare 32,5%.

Ifølge *CIA Verdens faktabok 1998*, besto verdensflåten i 1997 av 27 052 handelsskip på totalt 743 923 664 dødvekttonn, hvorav Storbritannia eide ynkelige 142 skip på til sammen 2 224 715 dødvekttonn eller rundt 0,3% av verdens handelsflåte. Det samme året eide Amerika 286 handelsskip på til sammen 13 257 000 dødvekttonn eller 1,8% av verdens handelsflåte tonnasje. Disse tallene åpenbarer at i de 31 åra fra 1966 til 1997, sank Storbritannias og De forente staters eierskap fra 32,5% av verdens handelsflåte til bare 2,1%! Omkring 97% av frakttonnasjen som beveget seg ut og inn av De forente stater i 1996 ble transportert på skip med utenlandske flagg. Slik en *alarmerende* statistikk åpenbarer en virkelig og nåværende *FARE* for økonomien til US så vel som for den nasjonale sikkerheten!

De britiske øyer konstruerte flere fartøyer enn noe annet sted i verden. Men mindre enn to tiår senere hadde to eller tre heden-ske nasjoner allerede overgått Storbritannia og Amerika.

Ifølge *Jane's Merchant Ships*, falt UK til 26te plass blant verdens skipsbyggende land i 1996, og sto for bare 0,25% av verdens ordrebok. Nesten 68% av all skipsbygging ble i 1996 utført av Japan og Sør Korea, med Sør Korea som det fremste skipsbyggende landet i verden. US mistet sin engang fremragende stilling i verdens forretningsskipsbyggingsmarkeds plass, og som resultat har de ikke levert et eneste stort, havgående, forretningsfartøy til en utenlandsk kunde på mer enn 40 år!

I 1950 eide vi omkring halvparten av verdens jernbanenett. Men i 1966 var den kombinerte jernbanefrakten vår bare 26% av verdens totale frakt.

I 1998 var den totale jernbanetonnasjen 1 039 millioner tonn, og for UK, 120 millioner tonn. Til sammen transporterte de bare 15,8% av verdens jernbanefrakt, et tap på over 10% siden 1966.

Som en annen indikasjon på tilbakegangen i jernbanesystemet i UK, var transporten av frakt med tog bare 15% av den totale bevegelsen av den innenlandske frakten deres i 1998 (de andre 85% av frakten var med veitransport), noe som resulterte i

at UK fraktsystem med tog *ble solgt* til utenlandske kjøpere.

Mens De forente stater engang produserte 73% av bilene alene, produserte US 55% sammen med UK i 1966—44% fra US alene. Japan, Tyskland, Frankrike og Italia har enorme økninger.

Ifølge *Viktige Tegn 1999* fra Worldwatch Institute, var verdens totale produksjon av passasjerbiler i 1998 på omtrent 38 millioner kjøretøyer. Europa, som er verdens ledende bilprodusent, sto for 33% av verdensproduksjonen. Asia produserte 31% av verdens biler, og Nord Amerika (US, Canada og Mexico) kom på tredje-plass med 30% av verdens bilproduksjon.

De "Tre Store" i Amerika (Chrysler, Ford og GM) var bare leverandør av rundt 79% av Nord Amerikas produksjon i 1998. Utenlandske forhandlere med montasjefabrikker i Nord Amerika (Honda, Toyota, Nissan, Subaru-Isuzu, Mazda, Mitsubishi, BMW og Mercedes-Benz) produserte omtrent 21% av Nord Amerikas bilproduksjon i 1998. Når de utenlandske produsentenes del blir trukket fra den Nord Amerikanske bilproduksjonen, åpenbarer dette et klart bilde på hva som hadde skjedd i løpet av 32 år, fra 1966 til 1998—lagde amerikanske selskaper bare 24% av verdens bilproduksjon i 1998. Tabellene er reversert! Ettersom Amerika en gang produserte 73% av verdens biler, og *utenlandske* produsenter var leverandører av 76% av bilproduksjonen i 1998, må det sies å være en ALARMERENDE HELOMVENDING.

Det er sant som det sies i 5 Mosebok 28:43: "Den fremmede [eller utlendingen] som bor i ditt land skal stige opp over deg, høyere og høyere, men du skal synke dypere og dypere"!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds
Filadelfiakirke, eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavssøyene, India og Sri Lanka: Philadelphia
Church of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

KONTAKT OSS

E-mail: brev@Trompeten.co

Besøk oss online: www.Trompeten.co

HERBERT W. ARMSTRONG, anerkjent og respektert av ledere innen regjering, industri og utdanning rundt om i verden, var ledende pastor i Guds Verdensvide Kirke inntil han døde i 1986. Han begynte å publisere bladet the PLAIN TRUTH i 1934 og var dets sjefsredaktør. I 1947 grunnla herr Armstrong Ambassador College, da med to collegeområder, i Pasadena, California, og Big Sandy, Texas. Han var også grunnlegger og formann for Ambassador International Cultural Foundation, kjent for sine kulturelle, nestekjærlige og humanitære aktiviteter. Herbert Armstrong besøkte mer enn 70 land, og forkynt evangeliet om Guds Rike, og var høyt respektert av statsoverhoder i slike kritiske områder som Japan, Kina, Svart og Sør Afrika, Israel og Egypt. I nittiårsalderen, fortsatte herr Armstrong å skrive, kringkaste og forkynne de gode nyhetene om at Gud vil gripe inn for å frelse menneskeheten i denne generasjonen! Han er forfatteren av *The Missing Dimension in Sex* og *Menneskets Utrolige Potensial*, som forklarer den ærefryktinngytende planen som Gud utarbeider i menneskenes liv, *The Wonderful World Tomorrow – What It Will Be Like* og *De Forente Stater og Storbritannia i Profetiene*. Han har også forfattet *De 7 Lovene til Suksess*, så vel som hans *Autobiography*.